

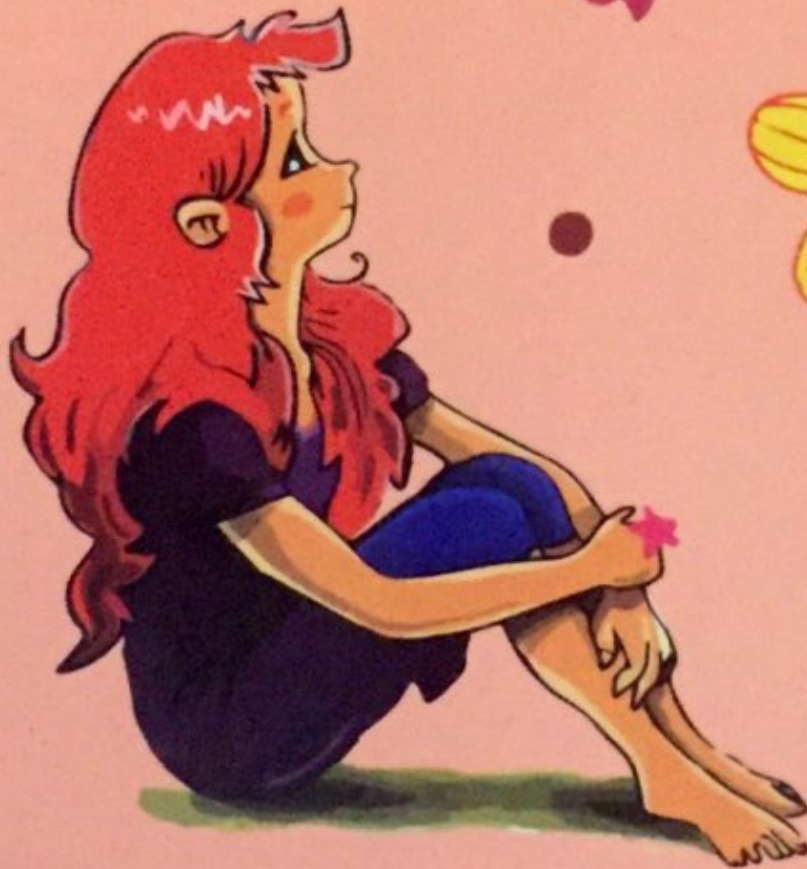

Նե Լիֆ Նե Ֆե Ու

ՐՊՄԱՆ

ԳՈՒԼԻ ՏԱՐԴՈՒՆԻԱ

Նե ո ԿՉեի ՐԳԻ Լե Նաուի ԽՈՒԻ ԲՈՈ!

ՈԵՐԳԻՐԱՆԻ:
ՏԱՄԱՆ ՄԱՄԼԻՍԻ

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرهە فەرەمی کتابی PDF

Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پر خوێنەرترین کتێبهکان

بە خوێراپی و بە شیوهی PDF داگره

Ganjyna

لینکی کتێبهکان 📌 نەم لینکە بکەرەوه بۆ داگرتنی کتێبهکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

Ktebi_PDF

ناوی کتێب : با لیبوره بیت

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : رۆمان

ناوی کتێب : سه‌حەر

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : چیرۆک

ناوی کتێب : هه‌ڵه‌سه‌ و هه‌ڵه‌سه

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : نۆڤه‌

ناوی کتێب : ژبانی بیفهمه‌ران

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : نۆڤه‌

ناوی کتێب : بۆ کوێمان و کێمان

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : نۆڤه‌

ناوی کتێب : گۆرزه‌یه‌ک بۆ پادشاه

ناوی نووسەر : نادر نوورماند

جێگه کتێب : رۆمان

نە لىف شە خە ق

گۆلى ساردوونىيا

ئەو كچەى رقى لە ناوى خۆى بوو!

وەرگىرانى: سامان ماملئىسى

هه‌ریمی کوردستانی عێراق
Kurdistan regional - Iraq
Council of ministers

رئاسە مجلس الوزراء
وزارة الثقافة والشباب
المديرية العامة للمكتبات العامة
المكتبة العامة/السلامية
ژماره ٢٢٧٦
به‌رواژ ١١ / ٢٨ / ٢٠١٩

سەرۆکایه‌تی ئه‌نجومه‌نی وه‌زیران
هه‌زاره‌تی رۆشنییری و لایوان
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌گه‌شتیه‌کان
کتێبخانه‌ی گشتی سلێمانی
به‌شی سێاردن

ژماره :
رۆژ : / کوردی ٢٧٦

بۆ/ناوه‌ندی رۆشنبیری ئه‌دیبان
بابه‌ت / ژماره‌ی سێاردن

به‌یتی یاسای چاپه‌مه‌نیی ژماره (١٠) ی سالی ١٩٩٢
ژماره‌ی سێاردنی (٢٦٥١) ی سالی ٢٠١٩ ته‌رخانه‌کراوه بۆ کتێبی (ئه‌و کچه‌ی رقی له ناوی خۆی بوو) که له
نووسینی (ئه‌لیف شه‌فه‌ق) ه، وه‌ره‌گێڕانی (سامان محهمه‌د ماملێسی) به‌ ته‌رازی (١٠٠٠) دانه ، که بابته‌که‌ی
(رۆمان) ه، به‌ مه‌رجێک (٥) دانه له کتێبه‌که بۆ به‌شی سێاردن ره‌وانه بکریته.

له‌گه‌ڵ رێزماندا

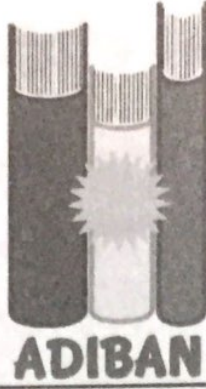
ئالان محمد رۆوف
به‌رێوه‌به‌ر

تێبینی:

- ١- ده‌سته‌واژه‌ی سێاردن به‌م شیوه‌یه‌ له‌سه‌ر کتێبه‌که چاپ بکریته، له‌به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گه‌شتیه‌کان ژماره‌ی سێاردن () ی سالی ٢٠١٩ ی پتدراوه.
- ٢- هه‌ر چاپخانه‌یه‌ک یابه‌ند نه‌ین به‌ ئاردنه‌وه‌ی (٥) دانه له کتێبه‌که، ژماره‌ی سێاردنی ئاردنیته‌ن.
- ٣- ئه‌م نووسراوه‌ سکان بکریته وه‌ دوا لاپه‌ره‌ی کتێبه‌که‌دا دا به‌ریته .

وێنه‌یه‌ک بۆ/

• دوسیه‌ی سێاردن

ADIBAN

ناوهندى رۆشنىيرى ئەدىبان

بەريۆەبەرى گشتى: ئارامى مەلا محەمەد

ئانۇنېشان: سلىمانى، شەقامى ئىبراھىم پاشا، فولكەى گۆزەكان، نرىك ناوهندى رۆژھەلانى كوران.

بەريۆەندى: 07701974656 - 07501590032 - 07731974646 - 07501696369.

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامەى كىتاب

ناونېشان: ئەوكپەى رقى لە ناوەكەى فۆى بوو (كولئى ساردۇنيا).

نووسەر: ئەلىف شەفەق.

وەرگىرانى: سامان مالىسى.

بابەت: ئەدەبىياتى تووركى - سەدەى 21م.

ھەلەبەرى: باقان ئەمەد.

دیزاين: ناوەندى رۆشنىيرى ئەدىبان.

پەشانگە: ناوەندى رۆشنىيرى ئەدىبان.

سالى چاپ: 2020مىلادى.

نۆرەى چاپ: چاپى يەكەم.

تيراژ: 1000 دانەى لى چاپكراوہ.

لە بەريۆەبەرايەتى گشتى كىتابخانە گشتىيەكان، ژمارەى سپاردنى (2651) سالى (2019) پى دراوہ، ئەم كىتابە لە بلاوكراوہكانى ناوەندى رۆشنىيرى ئەدىبانە، مافى لە چاپدان و كوپىكردى پارىزراوہ بۆ ناوەندى رۆشنىيرى ئەدىبان.

پيشه‌کيى وه رگير

سلاو له خوينه رانى دهلال.

فهرموون له باغى دلرفين و گولزارى نهوبه هارى "ئهليف شهفهق" دا، گوليکى نهوشکوفه بون بکهن.

گوليک به هزر و دانايى خانميکى ئهسته نبوله وه نيژرابى، به کانياوى وشهکانى کوردهوارى ئاو درابى، بونى نابى؟

لاله زارى گولعوزارى خرت و ناسک، په يقهکانى تيشکهينه رى رهوت ئاسک، خه يالى داهينه رانه، هونينه وهى شاعيرانه. وهكى بولبول، له ملا گولئ، له ولا چلئ، چريکهى دئ. وهكى شيرناو، له ملا قومئ، له ولا فرئ، وا خرهى دئ. په ندهکانى دهکن تاسک، هزرهه ژين، به هيزکه رى قول و باسک.

ترياکيکه بو کولنه دان، ريبه ريکه له بو تاودان. خيزان، باوک، دايک، باپير، هه ميس نهنگى، بو گفتوگو، هيور و ئارام، وا ريز دهتکى.

فهرموو وهرن بو ژير سابات، چ ساباتى، ماموستا و فيرخوازهکانى، قوتابخانه و تهخته رهشى، دهرس و دهورى، پر له وره و بهردهوامى.

ئهم "ئهليف شهفهقه"؛ ههم روماننوس، هه ميس چالاكوانىكى توركييه، چه ند رومانىكى ديكهى بلاو كردوو هته وه، له وانه يش: (چل ريساكهى عيشق، شه رهف، منداله فريدراوه كهى ئهسته نبول، كوشكى هه لوا، گه نجه بيباوكه كه و ماموستا كه، شيرى رهش، سئ كچه كهى هه وا).

سامان مامليسى / هه ولير / ۲۰۲۰

گۆلى ساردۇنيا.. گەشتىك بۇ كىشودىرى ھەشتەم

گىرپانەوھەكان ئاماژە بەوۋە دەكەن كە كەسىك دىتە لای ئىمامى
عومەرى كورپى خەتتابى خەلىفەى دووھى موسولمانان و
سكالا لە كورەكەى دەكات كە لەگەلى خراپە، خەلىفەش بانگى
كورەكەى دەكات و لىى دەپرسى كە بوچى لەگەل باوكى
خراپە؟! كورەكە دەلىت: ئايا مندال حەقى لەسەر دايك و باوك
نىيە؟ ئىمامى عومەرىش دەلىت: بەلى. دەلى ئەو حەقانە چىن؟
ئەویش دەلى: ھەلبىژاردنى دايكىكى باش بۇ مندالەكانى، دانانى
ناويكى خۇش و فىركردنى خويندەوارى و.. كورەكە دەلىت: ئى
باوكم ھىچ لەو شتانەى بۇ نەكردووم...

به پئی ئەم گێرانه وهیه و گهلی بریارنامه و ریککه و تننامه ی
دیکه ی مافه کانی مرووف و مافه کانی مندال، مندال بهرله وهی
له دایک بیټ، مافی بهسه ر باوک و دایکییه وه ههیه، تا گه ورهش
دهبی چه ندین مافی دیکه ی ده بیټ و ده بی دایک و باوک له
ئه ستوی بگرن. یه کییک له و مافانه که راسته وخو دوا ی
له دایک بوونی هه یه تی، مافی دیاری کردنی ناویکی خو شه بو
منداله که. ئەو که سه ی هاتبووه لای ئیمامی عومه ر، ناوی له
کورپه که ی نابوو (جعران-قالوچه) بو یه ئیمامی عومه ر
سه رکۆنه ی باوکه که ی کرد و لیپرسینه وه ی له گه ل کورپه که
نه کرد که له گه ل باوکی خراپ بوو.

له رۆمانی (گولی ساردونیا) *ی خانمه نووسه ری ناوداری
تورک (ئه لیف شه فه ق) دا، ناو بووه ته کیشه یه کی گه وره بو
منداله که، ئەگه رچی (ساردونیا) ناویکی ناخوش نییه و ناوی
گولیکیشه، به لام له بهرئه وه ی ده وره به ری به هۆی ئەم ناوه وه
گالته ی پی ده که ن، بو یه لای ساردونیا، ناوه که ی بووه ته
گرییه کی ده روونی، ئەوه ی کیشه که ی زۆر گه وره تر کردوو ه
ئه وه یه که دایک و باوکی زۆر گو ی له ساردونیا ناگرن، به
تایبه تیش دایکی.

کاتیک ساردونیا داوا له دایک و باوکی ده کات به وه رازی بن
ناوه که ی بگوریت، ئەوان نه به داواکه ی رازی ده بن بو گورینی
ناوه که ی و نه به جوریکیش وه لامی ده ده نه وه که باوه ری پی
بینن ناوه که ی خو شه و کیشه ی نییه.

هه رچه نده ئەو تاقانه یه و ده بی نازی زیاتری پی بدریت،
به لام دایکی هه میشه به کورتی وه لامی پرسیاره کانی ده داته وه

و له كۆتايى وەلامەكانىشىدا دەلەيت: "خالى كۆتايى..". ساردۇنىاش لەو تىگەيشتووه كه هر كاتىك دايكى گوتى: خالى كۆتايى". ماناي ئەوئەيه نابى چىتر پرسىيار بكات، يان دريژە به بابەتەكه بدات. خوئىنەر له ميانى ئەم قسە و پرسىيارانە زۆر جار هەست بەو دەكات كه گفتوگوگە تەواو نەبووه، يان وەكو ساردۇنيا، خوئىنەريش پرسىيارى زياترى هەيه، بەلام دايكى دەلەيت "خالى كۆتايى" و ئەمەش دۇخىكى دەروونى ناخۆشى بۆ ساردۇنيا دروست كردووه، يان له زۆر شوين لەجياتى وەلامى پرسىيارەكانى بداتەوه، پىي دەلەيت: كه گەرە بوويت تىدەگەيت.

دايك و باوكى هەندىك جار له خۆشەويستيان بۆ كچهكەيان، شتەكانى بۆ روون ناكەنەوه و گوايه تىناگات و پىويست ناكات مېشكى ماندوو بكن، ئەمە ئاماژەيه بۆ پەروەردەى نادروست و تىنەگەيشتن لەوئەى كه مندال چى دەويت و دەبى چۆن وەلامى بدريتهوه؟! به تايبەتەيش له كاتىكدا كه ساردۇنيا وەكو هر مندالىكى ديكە و زياتريش پرسىيارى له زەيندايه.

ساردۇنيا مندالىكى زيرەكه و هەميشە كتيب دەخوئىنيتەوه، بەردەوام به دواى شتى نويدا دەگەرەيت، دواى ئەوئەى باوكى ساردۇنيا نەشتەرگەرى بۆ دەكرەيت، دەيبەنە مالى باپيره و داپيرهى، ساردۇنيا لەوئەى بەبى ئاگادارىي باپيره و داپيرهى و به يارمەتى تۆپىكى سىحريى گوى زەوى، گەشتىكى خەيالى بۆ كيشوهرى هەشتەم دەكات.

دهشی کیشوهری هه شته م له م رۆمانه دا، ئاماژه بی بۆ
سه رزه مینی داهینه ران، سه رزه مینی ئه و که سانه ی هه میشه
کتیب ده خویننه وه و دنیا به جوړیکی دیکه ده بینن، له بیرت
نه چیت که دۆستانی کتیب له هه موو شویننیکن، هه ژار،
دهوله مه ند، لادییی، شاری، ژن و پیاو، پیر و لاو جیاوازییان
نییه، گرنگ بخویننه وه، ده توانیت یه کسه ر بیان دۆزیته وه، ئه وان
که سانی که میک داخراون، به لام خه ونه کانیا ن فراوانه، خه لکانی
چوارده وریان له وان تیناگهن، له بهر ئه وه هه ندیکجار ته نیان،
ئه وان جوانترین و باشتترین چیرۆکه کان ده گێرنه وه... ل ۱۶۵.

ساردونیا و دوو هاوړیکه ی (که هاوسه فهرین بۆ کیشوهری
هه شته م)، له کیشوهری هه شته م کاتیک تووشی کیشه یه ک
ده بن و ده یانه وی پزگار بن، به مه به ستی ده ربازبوون چوار
رینگیا ن له به رده مدایه و هه مووی تاقی ده که نه وه، ئه وانیش
بریتین له رینگاکانی: وشکانی، ئاوی، رینگای ئاگر، رینگای
ئاسمان.

به کارهیتانی ئه م چوار ره گه زه له لایه ن نووسه ری ئه م
رۆمانه و نیشانسانی وه ک چوار رینگا بۆ گه یشتن به دۆزینه وه
و پزگار بوون، ئاماژه یه بۆ ئه و چوار توخمه ی که له زۆربه ی
بیر و فه لسه فه کاندا به بنه مای دروستبوونی بوون و بوونه وه ر
و به رده وامیی ژیان داده نریت.

ئاو: خۆراک به بوون ده به خشی و یارمه تی مانه وه ی ده دات.

ئاگر: توانایه کی له راده به ده ری هه یه و توانای گۆرینی
شته کانی هه یه له شیوه یه که وه بۆ شیوه یه کی دیکه.

ههوا (که له رۆمانه که دا پێی گوتراوه رینگای ئاسمان):
توخمی لیکجیاکردنه وهی شته کانه له یه کتر، هه ر ئه ویشه رینگا
به وه ده دات که ئاو و ئاگر بتوانن به یه که وه هه بن.

خاک (وشکایی): ده رفه تی ئه وه ده ره خسینێ که ئاگر و ئاو و
ههوا، به رپژه ی دیاریکراو بوونیا ن هه بی و له کۆتاییشدا
ده رفه تی ئه وه ده ره خسینێ که شته کان به شیوه و سروشتی
جۆراو جۆر بوونیا ن هه بی.

له ئایینی زه رده شتیدا، ئه م چوار توخمه "ئاگر، ئاو، ههوا،
خاک"، وه کو چوار ره گه زی پیروژ ته ماشا ده کرین و هیمایه کی
سه ره کی زه رده شتییه کانه.

ساردوونیا، دوا ی ئه وه ی چوار رینگا که تاقیده کاته وه،
بیروبوچوونی ته واو ده گۆرپیت و ده ست به هه ول و
کۆشسه کانی ده کات، ده گاته ئه و باوه ره ی که هه ر هه ول و
فیربوونیک، ده بیته هۆی ئاوه دانبوونه وه ی زیاتری کیشوه ری
داهینان: "له وانه کانددا کۆشش ده که م، له گه ل هاو رینگانددا
زیاتر یاری ده که م، تیر تیریش کتیب ده خوینمه وه، ده زانم که
من رۆمان ده خوینمه وه یان خه یال ده که م، هۆنراوه و چیرۆک
ده نووسم، له کیشوه ری هه شته م داریک سه وز ده بیته،
خونچه ی گولیک ده کریته وه و ئاو ده گه رپیته وه بو چه میکی
وشکبوو، بالنده یه ک دروست ده کات... ل ۱۷۲.

له هه مووی گرنگتر.. ساردوونیا ئه و دیده خراپه ی بو
ناوه که ی خۆی هه یبوو، ئیستا پیچه وانه بووه ته وه، بو یه ئه مه
ده بیته دوا رسته ی رۆمانه که "ساردوونیا، ئه و کچه ی که
ناوه که ی خۆش ده ویت". له کاتی کدا رۆمانه که به رسته یه کی

ته واو پیچه وانه‌ی ئەمه دەستی پێکردوو: "کچیک که حەزی له
ناوه‌که‌ی نییه."

خوینەر هەست دەکات (ئەلیف شەفەق) ئەم رۆمانه‌ی بۆ
دایک و باوکان نووسیوه، بۆ ئەوه‌ی فێریان بکات گۆی له
منداله‌کانیان بگرن و وه‌لامی پرسیاره‌کانیان بده‌نه‌وه، نه‌ک به
ناوی ئەوه‌ی ئەوان گه‌وره‌ترن و منداڵ له هیچ تیناگات،
ده‌مکوێیان بکه‌ن.

(ئەلیف شەفەق)، سالی (۱۹۷۱) لە ستراسبورگ لە فەرەنسا
لەدایک بوو، ئەکادیمی و نووسەر و پۆماننووس و
ستووننووسیکی تورکە. بە هەردوو زمانی تورکی و ئینگلیزی
دەنووسیت، نزیکەی هەشت پۆمان و چەند کتیبیکی دیکەشی
هەیە، هەندی لە کتیبەکانی بو زیاتر لە (۳۰) زمان
وەرگیردراون، تا ئیستا چەندین خەلاتی جیهانی پی دراوه.
یەکیک لە گرنترین پۆمانەکانی ئەلیف شەفەق، پۆمانی (چل
رێساکە) عەشق)ە کە پۆمانیکە لەبارەی جەلالەدینی رۆمی و
یەکیکە لە پۆمانە پرفروۆشەکان لەسەر ئاستی جیهان.

سەنگەر زاراری

ئەو كچەي رقى لە ناوھكەي خۆي بوو

لە بالەخانەيەكي شينباودا و لە نھۆمي سيئەمدا، كيژۆلەيەك
ژياني ئاسايي بەرئ دەکرد. گەرەكەكەيان فراوان و لە شاريكي
گەرەدا بوو. بالايەكي مامناوھند، قژيكي كالي لە ھاویندا
زەررەھەلگەر او و لە زستاندا سوورخن. بەلئ... لاواز
دەردەكەوت، بەلام ئەوھندەيش لەر نەبوو. دەموچاو خري چاو
ھەنگويني...

ئەم كيژۆلەيە ھيوايەتي ئارەزووي خویندەنەوھي كتيب بوو،
كەيفي بە گويگرتن لە موسيqa دەھات، ھەزي بە وينەكيشان
بوو، تۆپتۆپيني بەلاوھ خۆش بوو، دلدادەي ھەبليئيش بوو،
ئەوانە و بە بينيني شوکولاتە کامي دەکرد.

ياريه خه يالييه دلخوازه كه ي، كه هه ردهم به تهنيا پيوه ي
سه رقال بوو، هينانه خه يالي چهند شكليكي هه وره كان بوو كه
ئاسمانيان وهكي ويته يه كي سه رنجراكيث ده رازانده وه.

هه نديك جار ئه وه هه ورانه له كرمه ليقيه يه كي كه وره ده چوون،
جاريش هه بوو ده توت زه رافهن، كاتيش هه بوو ده چوونه وه
سه ر ويته ي پارچه يه ك نانه رهق، وهختيش هه بوو له وه
ئاسكريمه ده چوون كه به ليوار ي پسكيتيكا ديته خواري.

خوشه ويستتريني گيانله به ران له دليدا ئه مانه بوون: پشيله،
سهگ، بزن، ئه سپ و سموره ي خالخالوي. له راستيدا پيشتر
له ژيانيدا سموره يه كي واي نه بينبوو، ده ي با هه بيت... زور
زوري خوش ده ويست، به شيويه ك ديواره كانى ژووره كه ي
له ويته ي سموره ي خالخالوي زيتر، هيچيان پيوه نه ده بينرا.

ئاي كه هه ر له مندالييه وه هه زي لي بوو پشيله يه كي
هه بووايه، يان سه گيك، يان بزنيك، يان ئه سپيك، كه چي داكي؛
خاتوو "خه يال" هه موو جاريك پيي دهوت: ئه سته مه شتي وا،
هه رگيز نابيت! ده شيوت: توو كه كانى پشيله هه لده وه رن، منيش
له به ران به ريدا هه ستياريم هه يه. ئي سه گيش ده وه ريت. باره ي
بزنيش ده رود راوسي هه راسان ده كات.

- ئه مجار سه ريه ئه سپه. ئي له م كولانه بچووكه دا خه ريكه
جيگه ي خو مان نابيته وه، هه ر نوره ي ئه ومانه!

- به لام داكه، ده مه ويته گيانله به ريكم هه بيت و گرينگي پي
بدهم!

- کچم، ئەو دەمەى چووین بۆ باغچەى گیانلەبەرەن، لەوئ
گرینگى پى دەدەیت.

- بەلام لەوئ ناھیلن نزیکیان بىمەو، دەمەوئست
گیانلەبەرىكى تايبەت بە خۆم ھەبیت.

لە کۆتايیدا و لەم سالەدا، باوکى کە بە "سەبید ھەسەن"
ناسرابوو، دوو کيسەلى بەدیاری بۆ ھینا، کيژەيش کردبوونى
نیو قاپىكى خەرەو و لەسەر میزىک داینابوون و ئاگای لییان
بوو. ناوی لی نابوون: شەو و پوژ، بەلام زەحمەت بوو لە
یەکیان جوئ بکەیتەو، چونكى زۆر لەیەک دەچوون.

کچىک بوو ھەزى بە ھەموو شتىک ھەبوو، ھەرھەنگنامەى
گیانلەبەرەنى لەمسەرەو تا ئەوسەر دەخویندەو. جارىکیان
ئەوھى بۆ دەرکەوت کە کيسەلەکان کرمىش دەخۆن، ئەوھ بوو

دوای بارینی رَههیله یهک، چووه دهرهوه و چالینکی هه لکه ند و
چه ندان کرمی کۆ کردهوه، هه یانبوو کورت و هه یشیانبوو
دریژ، ریک وهکی مه عکه رۆنی، قاپینکی لئ پر کردن و یه لالا
به ره و مال.

- بنۆره دایه گیان، خواردنم بۆ شهو و رۆژ کۆ کردهوه!

که چی خاتوو "خه یال" رایکرد و ده یقیژاند: "ئه ی خودایه، ئه مه
چی به لایه که! ده ی خیرا ئه م زینده وه ره تو قینه رانه لی ره ببه
دهره وه!"

ئیدی له وه به دوا توخنی کرمه کان نه کهوت و له به شه که ی
خۆی؛ خواردنی به کیسه له کان دها، هه ندیک جاریش چه پی
کالسیومی پی ددان، بۆ ئه وه ی که وله سه ده فییه کانیان پته وتر
بن، چونکی ئه گهر ئه و که وله یان پته و نه بیته، ناتوانن خۆیان
بپاریزن. کئ ده زانیته، له وانیه مه سه له که بۆ بنیاده میش هه ر
وا بیته! به لئ، راسته که ولیان نییه، وه لئ پیویسته له سه ریان
له به رانبهر نارچه تییه کانی ژیاندا به هیز بن.

له گهل خۆشویستنی گیانله به راندا، هه واداریی بۆ وه رزشیش
هه بوو، نه خاسمه تۆپی سه به ته و تۆپی ده ست، تۆپی پیش
له وان به دهر نه بوو.

ده یانوت بیگومان تۆپی پی بۆ کچان نابیته، به لام ئه م له
ژووره که ی خۆیدا ئه لبومیکی هه بوو پر له وینه ی یاریزانانی
تۆپی پی، ده یزانی هه ر یاریزانیک چه ند گۆلی تۆمار کردووه،
که ی تۆماری کردووه، داخۆ هه ر تیپیک له و تیپانه چه ند
یارییان بردووه ته وه! ئه وانیه له هه موو هاوپۆله کوره کانی
باشتر ده زانی.

لەنیو میوهکاندا ئەمانەى بەلاوه دلداده بوون: سیو، بەهێ و شووتى. لەنیو رەنگەکانیشدا: سوور، وەنەوشەیی و سەوز. لە وەرزەکانى سالیڤ: زستان و بەهار. خۆشتىرین شیرینی بەلايهوه، بىرنج بە شیرى نیو فرن بوو. خۆشتىرین خواردنەوهکانى، شەربەتى لیمۆ بوو.

کەچى ئەوهى شتىكى نامۆ بوو، تەنیا شتىک بوو کە هەرگىز خۆشى نەویستبوو، ئەویش ناوهکەى خۆى بوو!

حەزى بە ناوهکەى خۆى نەبوو، نەک هەر ئەوهندە، تەنانەت شەرمیشى پى دەهات. بەردەوام ئەم قسەیه ببوو و ویردی سەر زوبانى: "ئای، خۆزگە ناویكى دیکەم هەبووايه!" وهكى بەهار کە کچە خالەکەى بوو، یان ناویكى وهكى ناوی کچانى بەقالەکان، ئەو کچانەى دەموچاویان کونجری و قنچکاوی بوو: لەیلا، سەلما و نازە... یان ناویک وهكى ناوی هاوپیانی قوتابخانەى: لاقە، ئەسما، ناسکە، نمە، نارین، باران... ئای کە چەندان ناوی جوان لەم جیهانەدا هەن و ئاسان دینه سەر زمان و ئەمیان لە ئەویان خۆشتەرە.

سەرەرای ئەوانە، دایک و باوکی هەموو ئەو ناوانەیان بەلاوه نابوو، تەنى ناویکیان لى نابوو، خۆزگە ناویكى دیکەیان بۆ هەلدەبژارد، ئەمەیشیان نەکردبوو! دەى با وا بى، دنیا تا سەر وا نابى!

باشە بۆچى نازناویکیان بۆ دانەنابوو، ئى خو زۆرىک لە هاوپیولەکانى نازناویان هەبوو! کەچى ئەم بەستەزمانە ئەوهیشى بە نسیب نەبووبوو. با لەوه بگەرپین کە ناوهکەى

زۆر نامۇ بوو، وتنه كەيشى پىكە نىناوى و مايهى گالته جارى
بوو!

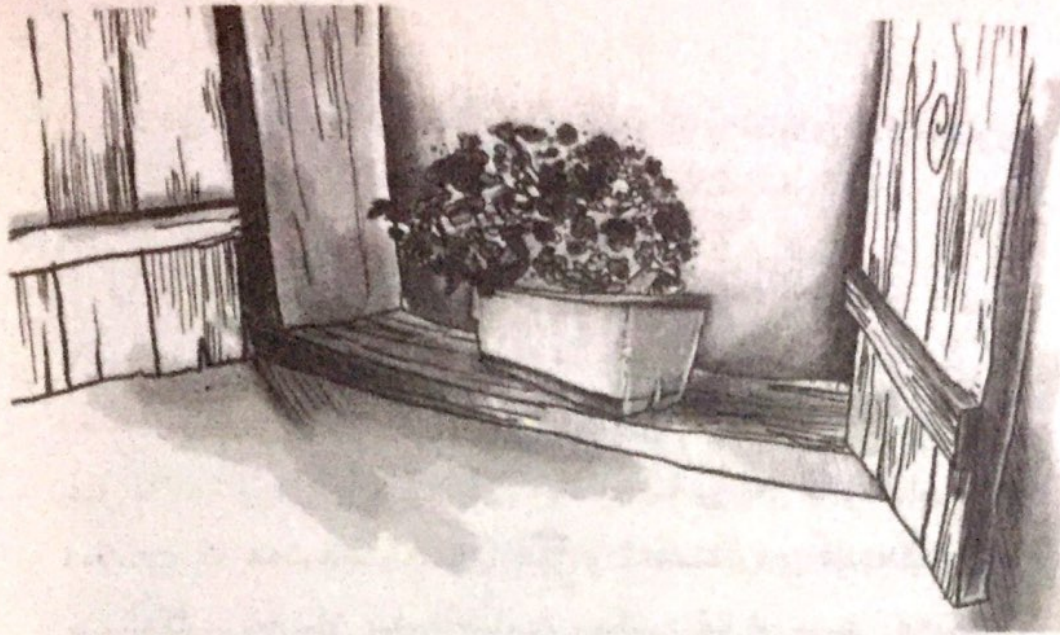
پوژىك له پوژان وا رىك كهوت، رىك له و كاتهدا كه باوكى
له سهر مىزى نانخواردنه كه دانىشتبوو، پوژنامه يه كى به
دهسته وه بوو، به تهمای بهرچايى بوو، كيژه چىي بينى! ئه وه
خو له دوا لاپه رهدا بابە تىكى تىدايه باس له و ناوه نامويانه
دهكات كه هه ندىك گورانىيژ و ئه سستيره ي فيلمه كان، له
منداله كانى خويان ناوه! ناوى وه كى: قوخ، سيو، هه نجير،
بولبول، ئوقيانووس، شه كرى گيايى...

ئاي خوايه، ده بيت ئه و جوړه كه سانه هه ستيان چون بيت؟
باشه له داها توودا كاتىك كه سيك بانگيان دهكات به "كاك
ئوقيانووس"، "داده بولبول"، چى ده كه ن؟

له وانه بگه رى، هه ر چه ند قورس و ره زاگرانن، به لام هيشتا
وهك ناوه كه ي ئه م قورس نين، ناوه كه ي رىك ئه وها بوو: گولى
ساردونيا.

جاريكيان له دايكى پرسى: "باشه دايه گيان، ئه وه چون به
خه يالتاندا هات ئه م ناوه م لى بنين؟"

دايكي وه لامى دابووه وه: "ئاي كه ناويكى جوانه! كچه
خوشه ويسته كه م ئه وه ناوى گوليكه، له گه ل ناوى گوله كانى
ديكه دا هيچ جوداوازييه كى نييه: وه نه وشه، نيرگن، ده مه شير و
كنيرت بيستووه؟ ئى ئه ميش هه روه كى ئه وانه، خو كلكى لى
نه رواوه!"

"به لام كهس گالته به ناوی نهو گولانهی دیکه ناکات، کهچی
ناوهکهی من بوو هته جیگهی لاقرتیی هه موو منال و توالیک."
"ئای کچم، نهوه بو وا خهیال ده کهیت! خیره گالتهی پی
ده کهن؟ هه مووان گولیان خووش دهویت. نوقته، سه ری دیر.
ئیدی ته واو."

خاتوو "خهیال" هه موو جاریک بیویستایه بابه ته که دابخات،
دهیوت: "نوقته، سه ری دیر. ئیدی ته واو."

ساردونیا دایکی خووی باش ده ناسی، هه موو جاریک
هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا: "ئای خودایه، چه ند قورسه
هه ندیک شت بو گه وره کان روون بکه یته وه!"

روژیک له کاتی خویندنه وهی فه ره هه نگی کدا، چاوی چووه
سه ر ناوی رووه کییک که پیی ده و ترا: ساردونیا. ناوه
لاتینییه کهی له ناوه زانستییه کهی ناقولاتر بوو: بیلاغونیوم
بیلتوتوم! رهنگی گوله کانی سپی یان گوله باخی، یان زهره و
سوور بوون. شوینی سه ره هه لدانی، نه فه ریکای باشوور بوو.
له ناو گوزه دا ده روا و چوار فه سه له ی سال گولی ده کرد.

له بهردهمی په نجره، یان بالکونه کاندای دده نریت. گه لاکانی
بونیکی سهیریان لی دیت که له بونی لیمو دهچیت. به هوی
نهم بونه وه، میرووهکان یان میث توخنی ناکه ون.

ساردونیا به دورودریژی سهرنجی وینهی رووه که که ی دا.
له راستیدا به بینینه که ی سهرسام بوو. ئای، خو نوه گولیکی
جوان و ناوازه بوو! سهره پای نوه دیش، هر قنیاتی به
ناوه که ی خوی نده کرد. ئی خو دنیا کوتایی نده هات، نکه
دایک و باوکی ناویکی وه کی: گوله باخ یان یاسه مینیان لی بنایه!

ساردونیا له چیروکه کاندای، به تایبهت نوه وانه یان که وینه دار
بوون و خویندبوونیه وه، چه ندان ناوی ناموی پال وانه کانیانی
بینیوو. له وینه کاریکاتوریه کانشدا هه روا. نوه وانه نه بوو بوونه
کیشه، چونکی هر له بنه رته وه پرا جیهانی خه یال بوون. له و
جیهانه یاشدا که س به هوی ناوه ناموکه یه وه، شوخی پی
ناکریت. نوه هتا هه قایه ته کانش پرن له ناوی نامو: چوار چاو،
چل دم، گای بالدار. به لام خو نهم کیژه ناسکوله یه کاره کتیری
نیو رومانیک نییه، یان پال وانی فیلمیک بیت، به لکوو گه نجیکی
له سه رخویه و له گه ره کیکی هیوری نسته نبول دهژی.

کچیک، فیرخوازانی قوتابخانه که ی سهر دهخه نه سهری. جا
هر کات ماموستا له ناو خویندنه وه دا ناوی ده هینیت، فه قیره
ته ریق ده بیته وه و سهر داده خات.

- که ریم؟

- هاتووه، ماموستا.

- به یان؟

- لیڙهه، ماموستا.

- ساردوڻيا؟

هه رکه ناوه کهي ده که و ته بهر گوييان، هه موو پيڪرا و
به خيرايي: "له ناو گوزه دايه، ماموستا!"

له م کاتانه دا قولپي گرياني دها، به لام ريي نه دها
فرميسکه کاني دابرڙين. چهنده ئا واته خواز بوو ساله رييه ک له و
شوينه دوور بکه و تايه ته وه، به لام له بهر ريڪوپيڪيه کهي، ته نيا
له شوينه کهي خويه وه هه لده سايه سهر پي و سهری ده له قاند.

کورہ تيڪده ره کاني پوله کهي گورانيه کيان دانابوو، به رده وام
دهيانوته وه:

"ئه وا دايدايه باران

ئه وا جوولان رووباران

سهيري ساردوڻيا بکه ن

دهنوارئ له په نجه ران

لافاویش هات له ولاوه

به له م وا له ڙير ئاوه

ساردوڻياش له گوزه دا

رهگي ته ر و پاراوه"

سەرۆهختیک باران بباریایه، ئەو گۆرانییەیان دەچری. باشه،
ساردۆنیا لەم بارودۆخەدا چیی بکردایه؟ تەبعەن هیچی! ئی با
شتیکیشی بکردایه، هیچی لئ سەوز نەدەبوو.

کاتی وا هەبوو هاوڕێیەتی یه کێک له فیرخوازه کچهکانی
دەکرد، له پشووهکاندا پیکهوه پیاسهیان دەکرد، له کاتی
نانخواردندا پیکهوه دادەنیشان، له هەموو شتیکدا پیکهوه بوون،
چەند رۆژیک تێپه‌ری و موو به به‌ینیانهوه نەدەچوو، که‌چی
ورده ورده بۆی دەرکهوت وا هاوڕی نوێیه‌که‌ی گالته به
ناوه‌که‌ی ده‌کات. هه‌رکه ناوی به‌ینرایه، به‌دزییه‌وه خه‌نینی
ده‌هات. ئەک به‌زی‌اوم نەکرد، هەر ئەم مابوو! دلی تەنگ دەبوو،
خه‌فه‌ت دا‌یده‌گرت.

ئەمه هاوڕێیەتییه‌کی راسته‌قینه نەبوو. باشه، که‌سیک گالته
به‌ هاوڕیکه‌ی بکات و لاسایی ئەوانی دیکه بکاته‌وه! له‌ دلی
خۆیدا ده‌یوت: "له‌مه‌ودوا به‌ته‌نیا یاری ده‌که‌م، هه‌زار هاوڕی
وا به‌ فلسیک. جا خوام ده‌کرد هه‌ر کێ ده‌بوو، کۆره، کچه، هه‌ر
چییه‌که!" کاتی وای به‌سه‌ردا تێده‌په‌ری، وا هه‌ستی ده‌کرد له‌م
جیهانه‌دا ته‌نیا به‌ هه‌ر خۆیه‌تی.

ئەوه بوو جارێکیان له کاتی کتیب خویندنه‌وه‌دا، هه‌ر
به‌رپیکه‌وت چاوی چووه سه‌ر قسه‌یه‌ک: "هه‌موو که‌سیک
له‌سه‌ر زه‌وی، هاوشیوه‌یه‌کی له‌ فه‌زادا هه‌یه. جا هه‌ر شتیک
لێره ئەنجامی بدات، هاوشیوه‌که‌ی له‌ فه‌زادا دووباره‌ی
ده‌کاته‌وه. بۆ نموونه: کاتیک تو لێره ده‌گریت، جمکه‌که‌یشت
له‌وئ دێته‌ گریان. ئەگه‌ریش پێیکه‌نیت، ئەویش له‌وئ دێته
حیلکه‌حیلک."

ئەو قسەيە وای لئ کرد زیتەر گرینگی بەم مەسەلەيە بدات.
بۆیە دواتر بۆ چەندان شەوی یەک لەدوای یەک، لە ئاسمان
ورد رادهما. دەیزانی کە ئەستیرەکان چەند دوورن، کەچی
بەئومیدی بینینی کچیک بوو لەو دوورەوێتی بەر چاوی.
ساردۆنیایەکی فەزایی لەم بچیت، بەلام رەنگەکەي سەوز،
عەینەن وەکی مارمیلکەسەوزە، هەردوو گۆییەکانی گەورە،
دوو چاوەکانی بریسکەیان بییت، وەکی گلوپ هەلبن و
بکوژینەو.

دوای ماوەیەکی وازی لە بیرکردنەوێتی لەم جوورە شتانه هیئا،
پیشبینی ئەوێتی نەدەکرد کچیک هەبییت و لە خۆی بچیت. جا
با وای دابنیت کچیکی فەزایی بییت و هاوشیوەی بییت. دەیزانی
یەک ساردۆنیایەکی لەم جیهانە فراوانەدا هەیه، ئەویش خۆیەتی و
شتیکی دیکە نییه.

ئەو تەنیا مندالە کە لەم جیهانە گەورەیدا خاوەنی نامۆترین
ناو.

کچیک، هەرگیزاوەهەرگیز حەزی بە ناوەکەي خۆی نەبوو.

ئەقلىكى مندا لانه

ساردونيا نەك جاريك، بەلكوو دەيان جار لە بارەى ناوھەكە يەوھ سكالاي خۆى بردبووھ لاي دايك و باوكى. وھلى بەداخوھ، ئەوان بابەتەكەيان بەھەند ودرنەگرتبوو. چى لەمەدا نامۆيە؟ ئەوھيە كە قسەكردن بەراشكاويى لەگەل گەرھەكاندا، وھكى بەفربارينه لە گەرماى تەممووزدا!

وھلامدانەوھى گەرھەكان بو ئەو بابەتەنەى حەزيان بە بيسستى نيه؛ يان وھكى ئەوھ وايە ھەر بەر گويشيان نەكەوتبىت، يانيش زەرەدەخەنەيەك دھكەن و پيچيەك بە بابەتە لى دەدەن، جاريش ھەيە توورە دەبن و سەرزەنشتمان دھكەن، بوۋيە دواتر فووويەك لە چراكە دھكەن و بابەتەكەيش خۇمان خۇش!

ساردونيا سالانتيك بەر لە چوونە قوتابخانە و سەرۆختيك چوار پينچ سالان بوو، لە بارەى ئەوھى داخو ئەو ناوھى لە كاتى گەرھەبوونيدا بوى نابىتە سەرئيشە، لە دايكى پرسىبوو: "دایە گيان، رات چيە ناويكى تازە بو خۇم بدوزينهوھ؟"

خاتوو "خەيال" لەو كاتەدا ناوچەوانى بەيەكدا دابوو، وتبووى: "كچەكەم، پيم ناليت بوچى؟ داخو كەس ھەيە رقى لە ناوى خۆى ببىتەوھ! ئەم قسەيە شەرھەينە، جاريكى ديكە شەكرى وا نەشكينيت، ئەگەرنا ناوھەكەت لیت عاجز دەبىت!"

ساردونيا بەدلاودليەكەوھ لى پرسىبوو: "لە من عاجز دەبىت؟"

"بیگومان کچم! ئەوسا بەبی ناو دەمینیتەوه، ئیدی کەس ناتوانیت بانگت بکات، نایشزانن چی ناویکت لی بنین، یان بەم شیوانە بانگت دەکەن: هێی کچە، تۆ کچی، بنۆرە! بۆیە هەموویان ئاوپ دەدەنەوه و سەیرت دەکەن، چونکی کەس نییە بەو ناوہو، تەنیا تۆ نەبیت."

"دایکە، دەزانیت تۆ داوی هزرە دەئالۆسکینیت؟"

"رێک ئەوہم مەبەستە کچم، خۆ ئەگەر بێتوو ناوہکە ی خۆت بەکار نەهینیت، دواتر بێرت پەرت دەبیت، دەشلەژیت. ئاممان کچم، نەکە ی ناوہکەت خەفەتبار بکەیت. نوقتە، سەری دێر."

بەلای خاتوو "خەیاڵ" ەوہ هەموو شتیک لەم ژیانەدا هەستی ھەبە و بە رووداو و پیشھاتەکان، کارتیکراو دەبیت. بۆ نمونە: پاشماوہی ئاوی نەخوراوہی ناو پەرداخیک دەگری، ئەو جلانە ی لەبەر ناکرین؛ توورە دەبن، شتانی شکاو و فریدراوی نیو زبڵ و خاشاک بیزارن، ھەروا شتەکانی دیکەیش...

بە ھەمان شیوہ، ئەگەر بە ھینانی ئەو دیاریبە ی بە دەستت دەگات؛ دلخۆش نەبیت، یان سەرسورمانی خۆتی لە بەرانبەردا بۆ دەرنەبریت، ئەوہ فریشتەکان خەفەت دەخۆن و جارێکی دیکە ھەرگیز دیاریت بۆ نایەت!

ئەگەر لە وادە ی دیاریکراوی خۆیدا ئەرکەکانت رانەپەڕینیت، وانەکانت لیت پەست و بیزار دەبن، دواتریش ھەرگیز لەو پۆلە تیناپەڕیت. ھەروا جلەکانی قوتابخانەت، گەر ھەموو شەویک نەپێچرینەوہ و لەناو کارتۆنی خۆیاندا ھەلنەواسرین، خەفەت دەخۆن.

له بهر ئه و هۆيه، بهردهوام خاتوو "خهيال" بو كچه كه ي دهبريسسته وه. ههركه چوونه سهر ميژي نانخواردن، دهيه ويت خواردني ناو قاپه كه ي تهواو بكات: "نه كه ي برنجه كه له ناو قاپه كه دا بهيلاسته وه، ئه گه رنا دهنك دهنك له دواي تو دهنه هارژني گريان."

جاريك له جاران ئه و قسانه بيري ساردونايان هيتايه جوش و له داكي پرسى: "دايكه، ئايا دواي ليتانيان، دلي سهوزه واته كان ليده دهن؟ دهبيت گه ده ي ئه و پارچه گوشتانه ي هه ر ئيسته له فرن هاتوونه ته دهر، قوره قور بكن؟ باشه، گوويه كاني گه نمه شامي كولئيراو ده بيستن؟"

"ئه وه چيه كچم، ورينه ده كه يت؟"

"ياني ئه گه ر قه پيكم له نانه كه دا و ئه وي ديكه يم هيشته وه، ئازار ده چيژيت؟ ئه ي ئه و دهنكوله وردانه ي گوشته كه، ئه گه ر بيانجووم، ئازاريان پي ده گات؟ ئه دي سيو شهرمي به خو نايه ت، دواي ئه وه ي پاكي ده كه م و تويكله كه ي لي ده كه مه وه؟"

"نه خير، هه رگيز! كچم، ئه و قسه هه ليتوپه ليتانه چيه ده يانكه يت!"

"ئه گه ر ئه و قسانه م بييمانان، خير ه بهردهوام پيم ده ليت: له دواي تو وه، خواردنه كه ده گري؟ مادامه كي ئه م خواردنانه گيانيان له بهر نيه، هه ست و هوشيان نيه، پيم ناليت چون ده گرين؟"

دايكه كه به م قسانه واقى ورم، مه قى ليوه نه هات. دواي چهنده چركه يه ك نه يزاني چون وه لامى بداته وه، ئينجا

زەردەخەنەنەيەكى ناسكى بۆ كۆرد و وتى: "ئاي ساردۇنيا كە
نازدارىت! يەللا دەي، دەمە دەمىم لەگەلدا مەكە. ئۆھ لە ئەقلى
منالان!"

گەرەكان زۆر جار ئەو قەسەيە دەلئەنەو: "ئەقلى منالان، كە
وا بى ھەر دەبىت شتىك بەو ناوہوہ ھەبىت. زۆر باشە. ئەي لە
بارەي ھەرزەكارانەوہ چى دەلئەن؟ خالۆزاكەي ساردۇنيا كە
ناوى "بەھار" ھو سىانزە سالانە، دەبىت ئەوئىش ئەقلى تايبەتى
ھەبىت، وە نىيە؟ بۆيە پىويستە "ئەقلى ھەرزەكاران" ىش ھەبىت.
ھەروا بۆ گەنجانىش راستە، ھەر دەبىت شتىك ھەبىت و ناوى
"ئەقلى گەنجان" بىت. ئەوانەئىشى تەمەنىان مامناوہندىيە،
دەوترىت "ئەقلى تەمەن مامناوہندىيەكان". ئى خۆ ناكرىت
خانەنشىنانىشمان لەبىر بچىت، بۆ ئەوانىش دەوترىت "ئەقلى
تەقاوتەكان". دىسان پىرەژنانىش ھەيانە، "ئەقلى پىرەژنان". زۆر
چاكە. بەلام منالان ھىچيان لەوى دىكەيان ناچن!

كۆرى دراوسىكەيان؛ "فورقان"، ھاوتەمەنى ساردۇنيايە، وەلى
ھاروھاج و لاسارە، بەردەوام ھەرا و ھۆسەيەتى، لەناو
مالەوہيان تۆپىن دەكات، ئەوہندە شەيتانە قوتوو بە كلكى
پىشلەكانەوہ دەبەستىت. بەلام ساردۇنيا لەوہ دلئايە ئەقلى لەم
كۆرە لاسارە جودايە، ئەو بىعار و ئەم سەلار، ئى مەعلوومە
ئاو و ئاگر پىكەوہ ھەلناكەن!

ساردۇنيا لەو نەئىيە نەدەگەئىشت، خىرە داكى ئەو قسانەي
بە دەمەوہ گرتووہ و بەردەوام دەيانلئەتەوہ! ئەگەر نەخوئىت،
وانەكانت بىتاقەت دەبن. ئەگەر نەخوئىت، خواردەكە خەفەتخان
دەبىت. ئەگەر مىوان نەئىيەتەوہ بۆ مالەكەت، دراوسىكەت

دلگران دهبیټ. هر دم چووټه میوانی، نهگر هر شتیکت
خرایه بهردم و نهیخویت، خاوهن مال نیگه ران دهکیت!

وهکی نهوه وا بوو حزی پی نهبیټ کهسی لئی عاجز یان
بیزار بیټ، بویه بهردوام بهوریاییهوه دهجوولایهوه، داخو
دهبیټ هر بهم هوییهوه نهبیټ که هموو پوژیک
سووراوهکانی بهکار دهینیت، نهبادا لئی تووره بین؟ به همان
ستایلی قژداهینان، قژی دادهینیت؟ دهبیټ لهوه نهترسایت
تاقمی جوانکاری و جلهکانی دلان گهرد بگریټ؟

لهوهبهدواوه ساردونیا نهیویست دلی ناوهکهی خوئی
بئیشینیت، دلی کهسیشی نه رهنجانده، چونکی دلارا و ناسک
بوو. وهلی ناوهی خوئی خوش ناویت، باشه چاری چییه؟ چی
وا دهکات گهرهکان هر چی هات به خه یالیاندا، ناوی
مندالهکانیانی پی بنین؟ له هه لسوکهوتی گهرهکان سه ری
سورما بوو. چییه گهلو، کهس پرسیک به مندالان ناکات؟ نهوه
ناچیت به نهقلهوه، دست وهر بدریته نهو ناوهی که به دریزایی
ژیانت هه لگریټ!

زور بیری لهم بابته که کردهوه. بهلی، هر دهبیټ که مندال
له دایک بوو، ناوی لی بنریټ. به لام پیویسته له کاتی
گهره بوونیاندا، که توانای نووسین و خویندنه وهیان هه یه، بیته
گو و بوخویان ناویکی دلدا دهه لبریزرن. تا نهوکات ناساییه بو
دایک و باوک به چند وشه یه کی ساده بانگی مندالهکانیان
بکهن، نهک رهق و زبر، بو نمونه: تو وهره دانیشه، بچکول...
نه و شانهی بهلاوه خوش نه بوو، دهگریټ ناوی ناسکتریان لی
بنریټ.

چی ریگره له وهی کوریکی چاوشین، به "چاوشینه که" بانگ
بکریت؟ ئەو منالە ی روومه تی خالخالووییە، به "کونجری" بانگ
بکریت؟ مندالینکی قرژ تیکچەرژاو به "قرژلوول" بانگ بکریت؟
که سیکێ دهنگ ناسک به "ناسکۆلی" بانگ بکریت؟ کچیکی
بالا بهرز به "دارچنار" بانگ بکریت؟ تهبعهن بۆ ماوهی چهند
سالینکی دیاریکراو، تا گه وره ده بییت، دواتر له گه ل دایک و
باوکیدا دابنیشییت و گوتوبیژی ناویک بکه ن ئینجا ناوی لی
بنین، تا کوو هیچ کهس تووشی خه موکی نه بییت.

ساردونیا خه ونی به هه ساره یه که وه ده بینی، هه موو که سینک
تییدا توانای هه لبژاردنی ناوه که ی به ئازادیی خوی هه بییت. ئایا
شوینینکی له و شیوه یه له گوریدا هه یه؟ ئەو دهیزانی ئەگه ر
هه ول بدات و له دایکی بپرسییت، ئەوسا ده داته قاقای پیکه نین
و ده لییت: ئەقلی مندالانه، نه شتیکی دی!

له قوتابخانه

له قوتابخانه رۆژانسی ههینی زۆر به خیرایی تیده پهرین، چونکی وانه کانی کۆتایی: زانسته کان، زمانی تورکان، بیرکاری و وهرزش، یهک له دووی یهک دهخوینران. دواتریش فیرخووان به جلی وهرزشییه وه به رهو مال دهبوونه وه. هه یانبوو باوکی یان دایکی به شوینیدا دههات، هه یشبوون به پی له گهل هاوړیکانیاندا دهگه رانه وه، بریکیش به پاسی قوتابخانه دهچوونه وه. چونکی مالی ساردوونیايش له قوتابخانه وه دوور بوو، له نیو دهسته ی هاتوچۆکه ران به پاسی قوتابخانه دا خوی دهبینییه وه.

خۆشه ویستترین وانه به لایه وه؛ وانه ی زانسته کان بوو، به تایبته ت نه و وانانه ی باسیان له زهوی، مانگ و گیانله به رانی چوارده وورمان دهکرد. ئای چه ند جوان بوو، زانیاریی دهرباره ی دهوله تان و شوینه دووره کانی ولاتان وهر بگریته! کوره خو ئه م دنیا بیئامانه، نه سه ری هه یه و نه سامان!

له راستیدا دنیا له سه ر نه خشه ی هه لواسراوی قه د دیواره که بچووک دهچیته وه. ساردوونیا به وه سه رسام بوو که گۆی زهوی له توپیک دهچیت. زۆر باشه، سیگوشه یان لاکیشه یی نییه، باشتريش شیوه مه عینی و شه شپالووی نییه. بو خوشبه ختی ساردوونیا، گۆی زهوی هه یچ گۆشه یه کی تیژیشی نییه!

بویه ئاسانه به و شیوه گۆیییه وه زهوی له باوهش بگریته. هه موو شوینیک له سه ر زهوی، هه مان دووری له شته کانی

دیکه وه، دووره. هه روا دهکریت بنیادهم هه موو دووراییه کانی
ببریت، جا خوام دهکرد به وشکانیدا دهروات، یان به مهله وانی
و خو هه لدانه نیو دهریا!

دیشان دهکریت به فرۆکه یهک له مبهری دنیا، بۆ ئه وه به ره که ی
دیکه گه شت بکه ییت. که ماندوو بوو ییت؛ پشوو ده ده ییت،
دهمه ته قییش له گه ل فرنده و گیانله به راندا با له ولاره بوه ستیت.

پیش ۲ سال، باوکی ساردوونیا له یادی هاتنه سهر دنیایدا،
ئه تله سیکی به دیاری بۆ هینابوو. له ویرا خو شه ویستترین شت
به لایه وه، ئه و ئه تله سه بوو. ههر چهند له ماله وه بووایه وازی
لی نه ده هینا، جارنا جاریکیش بۆ قوتابخانه ی ده برد. ههر
ده رفه تیکی بۆ بره خسایه؛ له نیوان وانه کاندا، له کاتی
پشووه کاندا، چاویکی پیدا ده گیرا. وینه ی ئالای هه موو
دهوله تانی کیشابوو، رهنگی کردبوون، پایته ختی یه کبه یه کیانی
ئه زبه ر کردبوو، ئه وانه و دهیتوانی زۆربه ی زۆری دهوله تانی
ئه مه ریکای باشوور، ئه فه ریکا و ئاسیا به چاو نووقاندنه وه
بژمی ریت. ههروهک چهزی به وه ییش بوو، ئه گه ر هاتوو گه وره
بوو سه ردانی ئه و ولاتانه بکات. ئای که به خته وه رین، بۆ
ئه وه ی گه شتیک به چوارده وری جیهاندا بکه یین، پیویستمان
به وه نییه وه کی بالنده یه ک بین!

ساردوونیا نه خشه ی تورکیای به جوانی له بهر بوو، ههر
پرسیاریکت ئاراسته بکردایه، یه کسه ر ده هاته وه لام، بۆ
نموونه: پرسیاری داخو جو ره کانی سه وزه واتی ههر ناوچه یه ک
چین، ئه دی که شو هه وای شاره کان له زستان و هاویندا چۆن؟
کوی فینکه، کویش گه رم یان سارد؟ جوانترین دیمه نه

سروش‌تیییه‌کانی تورکیا له‌کۆین؟ ده‌ریاکان، شاخه‌کان، دارستان
و پرووباره‌کان... به‌داخه‌وه زۆریک هه‌ن و به‌های سروشت
نازانن و ریز له ژینگه‌ ناگرن!

ساردۆنیا ده‌یویست له قوتابخانه هه‌لمه‌تیک بۆ پاراستنی
سه‌وزایی ریک بخت، ئای که به‌لایه‌وه خه‌ونیکه گه‌وره بوو!
که‌چی راپا و په‌ریشان، ترسی گالته‌پیکردنی مناله‌کان
رایانده‌گرت.

له‌وانه‌یه بپرسن: ئه‌م ترسه‌ بۆ؟ ته‌بعه‌ن به‌ هۆی ناوه‌که‌یه‌وه.
قورس بوو که‌سیک ناوی "گولی ساردۆنیا" بیت، به‌ هه‌لمه‌تیکه
پاراستنی دار و پرووه‌که‌کان هه‌لبسیت. له‌وه دلیا بوو که
منداله لاساره‌کان ده‌یده‌نه به‌ر تیری توانجه‌کانیان و ده‌لین: "ها
ساردۆنیا، خیره بۆ پاراستنی هاوشیوه‌کانی خۆت، هه‌لمه‌ت
راگه‌یانده‌وه؟ ئه‌ک پینه‌گه‌ی، هه‌ر ئه‌مه‌مان مابوو!"

مامۆستای زانسته‌کان؛ ست "له‌یلا"، زۆر ساردۆنیای خۆش
ده‌ویست، هه‌موو پرس‌سیاریکی فی‌رخوازه گه‌رموگور و
چاوتیبره‌که‌ی به‌ خۆشویستن و ئارامی وه‌لام ده‌دایه‌وه، تاکه
که‌س بوو به‌ ناوی "گولی ساردۆنیا" بانگی ده‌کرد، به‌لام
مامۆستا پیاو و ژنه‌کانی دیکه یان به‌ "گول"، یانیش به
"ساردۆنیا" بانگیان ده‌کرد. بۆیه فی‌رخوازه‌کانیش له‌و شیوازه‌ی
ست "له‌یلا" تیگه‌یشتبوون و کورم ده‌ویست به‌پیکه‌نینه‌وه یان
به‌لاقرتیوه ناوی ساردۆنیا به‌ینیت!

ئه‌وه بوو مامۆستا باسی ولاتانی ده‌کرد، که وه‌ختی پشوو
هات به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه ئاوری بۆ لایان دایه‌وه و وتی:
"به‌لئ، کئ پرس‌سیاریکی هه‌یه؟"

ماموستا "لهيلا" هر وا بوو، دهنگيكي ناسك، هاندهرو
پروخوش، حهزي دهكرد قسه بكن. ئهو باشتريين ماموستاي
نيو قوتابخانه كه بوو. "ئادهي بپرسن، با بزائم شتيك هيه
پوون نه بوو بيت؟ كهس شهرمن نه بيت!"

ساردونيايش دهستي بهرز كرده وه، شتيك هه بوو ميشكي
داگر كرد بوو. ماموستا وتي: "فهرموو، گويم ليته."

"ماموستا، بوچی به يابان دهليين روزهه لاتي دوور؟"

گيره شيويينه كاني ناو پول دايانه پرمه ي پيخه نين. ماموستا
لايلايش لاي كرده و وتي: "بهسه، كاتي پيکه نين نيه، به راستي
پرسیاريكي جواني كرد!"

پاشان پرووي ده مي كرده ساردونيا و به نهرمي وهلامي
دايه وه: "چونكي له شويينيكي زور دووري روزهه لاتي
هه لکه وتوووه."

"ئى ماموستا يابان بو ئه وانه ي له چين ده ژين، نزیکه. بو
ئه وانه يش له ئوستوراليا ده ژين، ده كاته باكووري دوور نهك
روزهه لاتي دوور!"

ماموستا له يلا سهري راوه شانده و ئحميكي بو كرد و وتي:
"راسته، ئه انجامگيرييه كي ته واوه. دهسته كانت خوش بن. بويه
ئيمه هه موو شتيك وه كي چون لاي خو مانه وه ده يبينين، ئه وها
ليي تيده گه ين. خو ئيمه له چه قى زه وييشدا نين، كه سيش نيه
له وي بيت، كه واته دوور، نزیک، باكوور و باشوور، هه موو
ئه مانه به پي ئه و كه سه ي لنيان ده نوريت؛ جوداوازن."

ساردوڻيا زهردهخه نه يه كي هاتي و بهريزه وه پروانيه
ماموستا كه ي، پاشان سه رله نوي تيهه لچوونه وه بو نيو وانه كه.
ماموستا به گه رموگوريه وه كه وته وه باس كردي وانه كه،
ساردوڻيايش به تامه زرؤويه وه تيبينيه كاني له نيو دهفته روچكه ي
تيبينيه كاندا نووسيه وه.

ئه ها ديسان زهنگي ته واوبووني وانه لييدا، ساردوڻيا پي
ناخوش بو، ئه مه نه ريتي به رده وامي ئه و بو، هيواخواز بو
ئه م وانه يه هه رگيز به پايان نه گات. ئاي چند كورت ديته
خه يال!

وانه ي زماني توركان به هيوري تپه ري. ماموستا يه كي ديكه
خوي كرد به پولدا، ئه وه چيه؟ بابه ماموستا "سه لما" نه خوشه!
هه ر يه ك له فيرخوازه كان به شيك له دهقه كه ي نيو كتيه كه يان
خوينده وه و بيروكه سه ره كييه كانيان له دهفته ره كانياندا
نووسيه وه. پاشان نوره ي وانه ي بيركاري هات.

ساردوڻيا له وانه ي زانسته كاندا دلخوش ده بو، متمانه ي به
خوي هه بو، وه لي ئه و باره بو وانه ي بيركاري ته واو جودا
بو، دهتوت ديوه زمه يه كه و له گه ردي ده ئاليت، چونكي
حه زي به ژماره كان نه بوو! نه خير، حه زي پييان بو، به لام به
هوي هو كاريكي نادياره وه به رده وام له م وانه يه دا بييري
په رشوبلاو ده بو، يان ده چووه نيو خه ونيه ليكي قووله وه، يان
بيزار ده بو، يانيش باويشكي ليده دا.

ئه مرؤيش ديسان ئه و باره ي به سه ردا هاته وه، نه يتواني
بيري په رتبووي كو بكا ته وه.

مامۆستا "سینان" له هه موو مامۆستاکانی دیکه پابهندی
پیرۆی قوتابخانه بوو، هه موویان زهندهقیان لینی چوو بوو،
مامۆستاکانی دیکه ییش خویان لسی لا دهدا، پشیله
بهسته زمانهکانی ناو باغچه کیش سلیمان لی ده کردهوه، بالندهی
نه وره سیش به ئاسمانه وه لیتی ده ره وینه وه!

مامۆستا "سینان" کورته بنه یه کی قه له و، ده موچاو پان،
چاوه کانی له و دیوی چاویلکه پان و شووشه ئه ستووره که یه وه
ده ترووکاندن، تاله کانی لای راستی قژی بو لای چه پی به سه ر
سه ره که چه له که یدا داهیتابوو.

هه رکه ده سستی به شه رحکردنی وانه که ده کرد، ده که وته
کوکه کوک و پژمه، چونکی له به رانبه ر زور شتدا هه ستیاریه کی
هه بوو. ته پوتۆزی ته باشیر، ته پۆلکی سه ری داگرتبوو. هه رکه
ده پژمی، کوره کان پیکرا و به دهنگی زل ده یانوت: "یرحمک الله،
مامۆستا."

ئه ویش تهنگه ی ده یگرت و به تووره ییه که وه: "کوره به سه
به س، پیویست به وه ناکات. ده ک دارزین، باشه!" دیسان دوای
تیپه رینی چه ند خوله کییک "ئپشم"، پژمه یه کی دیکه ی ده کرد و
ئه و لاسارانه ییش دووباره هه مان وشه یان ده وته وه.

که چی ئه مرۆ مامۆستا "سینان" باش له فیکه ی خوی
که یشتبوو، پارچه په رۆیه کی به دم و لووتیه وه ئالاندبوو،
نه بادا تۆزی ته باشیر هه راسانی بکات، بۆیه دهنگی گۆرابوو،
منگه منگیکی که میک روون.

"ده ی خیرا که ن، هه مووتان ده فته ره کانتان بکه نه وه! نامه ویت
که س بجوولیته وه، نقه تان لیوه نه یه ت. ها! تیگه یشتن؟ ده متان

بدوورن، قسه کردن مه منووعه، ته واو. فسکه فسک نه کهن.
گیرشیوین لیره جیگه ی نابیتته وه. بیعاریم ناویت. ئیره
ته مبه لخانه نییه. هی، ئه وه ی من له سهر ته خته ره شه که
دهینووسم، ئیوه یش بینووسنه وه ده ی!

ساردونیا ئاهیکی هه لکیشا و عهینه ن مشکان دهستی کرد به
کروشتنی نووکی قه له مداره که ی. دوا ی که میک بیری که وته وه
که جانتا که ی بهر داوه ته سهر زه وی. بو نه گبه تی ئه مرؤ
ئه تله سه که یشی له گه ل خویدا بو مه کته ب هینا وه. خو ی
پیرانه گیرا، به دزییه که وه ده ریکرد و خستیه سهر ئه ژنوکانی،
دهستی کرد به هه لدانه وه ی لاپه ره کانی و به لاپه ویکیش هه ر
سه یری ماموستا "سینان" ی ده کرد. نه خشه ی یابانی کرده وه که
سه باره ت به هه ندیک ده ولت ده که وته رۆژه لاتی دووره وه،
بو هه ندیکی دیکه یش له باکووری دوور هه لکه وتبوو.

"هاپشوووو!"

دهرکه وت ئه و پارچه قوماشه یش سوودی نه بوو، دیسان به
دهنگی بهرز هاواریان کرد: "یرحمک الله، ماموستا."

"کوره به سه هه ی عه مرتان نه مینئ، پیویست ناکات. هااهاا
هاپشوووو."

ئه وهنده پژمی، ناخوشی کرد. ده موچاوی سوور هه لگه را،
ناوچه وانی ره ش داگه را. هاوکیشه یه کی به په له پروزی له سهر
ته خته که نووسی. ته باشیره که ی دا به دیواره که دا و وتی: "کی
وه لامی ئه م پرسیاره ده زانیت؟ ده ی با بزانه، یه للا وه لام
بدنه وه. مه گه ر چاوتان نابینیت، ئه وه باری ته ندروستیم تیک
چوو، هه ولم دا وانه که ته واو بکه م، به لام ئه وه تا ده مبین!"

هه نديک له فيرخوازه کان به خيرايسى دهستيان هه لبري:
"ماموستا... ماموستا... ماموسااا..." ديسان هر ته و کومه له ي
رؤژاني دیکه بوون. عاده تي وا بوو ربي پي دهان بوخويان
قسه بکن يان پرسيار بکن، وهلي ته جارهيان شتيکي
ديکهي کرد، سه يريکي ريزه کاني لاي دواوه ي کرد، پاشان
ئالايه ساردونياوه: "تو، کچه قژ دريژه که! ده ي ناوت چي بوو؟
گول بوو، يان شتيکي له و جوړه!"

ته واوي کورپه کان به پيکه نينه وه به دهنگيکي به رزه وه وتيان:
"گولي ساردونيا، ماموستا."

ته ويش هه مووياني سه رزه نشت کرد و وتي: "باشه، ئيدي
به سه، پيويست به و لاقرتييه ناکات. ده ي وه لام بده ره وه، ته ي
گول."

ساردونيايش به شله ژاوييه که وه نورييه ته ملاولاي خوي، هر
ئاگايشي لي نه بوو پرسياره که باسي چي ده کرد!

"ببوره ماموستا، ئاگام له خوّم نه بوو، ده توانيت پرسياره که
دووباره بکه يته وه؟"

ده موچاوي ماموستا "سينان" سوورخن بوو، که چي ته وه نده
توورپه بوو؛ تاريک داگه را، وتي: "چي؟ بيري لاي وانه که
نه بووه؟ ته ي خانم، من لي ره پيازتان بو پاک ده که م؟ به م
هه موو نه خوشييه وه خوّم ماندوو ده که م، که ستان پي ده زانن؟
ته به عن، نه خير. کچم، بو گوي راناگريت؟ بو دلم ته نگ ده که ن؟
باشه، منم پيويستم به و زانياريانه يه؟ نه خيبيير، ته وه ئيوهن
پيويستتان پي ده بيت. ته گهر له ئيسته وه گوي له وانه که
رانه گرن، بيگومان ته نجامه که تان له تافيکردنه وه دا سفر ده بيت.

سفر! دہزائن سفر چوٰنہ؟" پاشان ھردوو پہنجہکانی
دوشاومژہ و ئهسپیکوژہی بهیہکەوہ نووساند و شیوہیہکی
بازنہیی لی دروست کردن: "ئەوہیہ سفر، باشہ؟"

ساردوٰنیا بہتہنگہنہفہسییہکەوہ ئاہیکی ھەلکیشا و بہتہما
بوو ماموٰستا بلی "فہرموو دانیشہرہوہ"، کەچی دۆخہکە بہدلی
ئەم نہکەوتہوہ. ماموٰستا "سینان" پرسیاریکی دیکہی ئاراستہ
کرد: "دہی باشہ، مادہم با بزائین خہیالت بو کوی رۆیشتبوو؟
ئەقلت بہ چییہوہ سہرقال بوو؟"

ساردوٰنیا بہخیراییہکەوہ وتی: "لہ یابان بووم." پاشان
دہستی خستہ سہر دہمی. "ئای خوایہ گیان، تووشم بوو بہ
تووشی چی بہلایہکەوہ! شہللا زمانم بپرایہ و ئەو قسہیہم لہ
دہم دہرنہچووایہ."

دہنگی پیکہنین ئەو ناوہی تہنی.

ساردوٰنیا وتی: "داوای لیبوردن دہکەم."

وہلی ماموٰستا گوئی نہدایہ ئەو پۆزشہینانہوہیہی، وتی:
"ئا... یابان، کەواتہ لہ پاداشتی ئەو کارہدا، ئەرکی مالہوہت
لہوانی دیکہ زیتہر دہبیت، ئەگہرنا با بزائیت کەوتنت مسوگہرہ."
ديسان ھەرا و ھۆریای پیکہنین گۆمہکە ی شلہقاندہوہ.

ساردوٰنیا وتی: "زۆر باشہ، ماموٰستا."

سہری راوہشاند و بہ چاوی پیر لہ گریانہوہ سہیری
ئەتلہسہکی کردہوہ. خۆزگہ لہ ولاتیکی دیکہ دہبوو. خۆزگہ لہ
ئەمہریکای باشوور بووایہ و "لامای بہخیتو بکردایہ! خۆزگہ لہ
بیابانہکانی ئاسیادا بہدووی ئاسکیکہوہ بووایہ! خۆزگہ لہ

ئاۋەكەنى ئەنتارتىكا، يارىي تۆپىنى لەگەل سەگلاۋەكاندا
بكردايه! خۆزگە بچووايه ته نيو ئەتلەسەكەوه و لەجىتىيى
سەرزەنشتى مامۇستا، پياسەيه كى به دنيادا بكردايه!

نهنییه که ی ماله وه

دوای کوتاییهاتنی وانهی وهرزش، ههروه کوو نه ریتی وا بوو، ساردوونیا خوئی هه لدایه نیو پاسه که ی قوتابخانه وه و منداله کان رویشتنه وه. سهیری کرد کورسییهکانی لای پیشه وه پر بوونه، به ره و دوا وه بوئی کشا، ئه وه کییه له وییه؟ فه وواز له ناوه راستی پاسه که دا دانیشتبوو، دهستی به گورانیوتن کرد:

"ئه وا دایدایه باران

ئه وا جوولان رووباران

سهیری ساردوونیا

دهنواری له په نجه ران"

ساردوونیا گوئی پی نه دا، ئه وه به لایه وه ئاسایی بووه ته وه. مندالان هه ندیکیان بو بیزارکردنی به رانبه رهکانیان؛ ئه و کارانه ده که ن، قسه ی رهق و ناشیرین به یه ک ده لین. ئی خو ناکریت هه ر که س وتی "له ل"، تویش بیته جواب و بیژی "به ل!"

به ره و کورسییه که ی دوا دوا وه رویشت، له ته نیشت جامه که وه دانیشت، روومه تی نابوو به شووشه که وه و سهیری ده ره وه ی ده کرد.

پاش که میک پاسه که که وته ری. ئوتومبیله کان، پیاده ره و، ماله کان، پشیله، سه گه کان و بالنده ی نه وره س، هه موو ئه وانهی بینی. ده وره به رمان پره له ژیان! داخو ده بیته ئه و هه موو خه لکه بیر له چی بکه نه وه؟ ئه و منداله کلینسفرۆشه بیر له چی

دهكاتەوه؟ ئەى پيره پياوى كينكفرۆش؟ ئەدى ئەو ئافرهته
شو خوشهنگهى به خيراىى دهروات؟

پاشان بىرى چوو ه سهر دايك و باوكى، باشه دهبيت ئىسته
چى بكهن؟ ئەو دووانه دليكى باشيان ههيه، پرن له
خوشهويستى.

ساردونيا خيزانهكهى خوى زور خوش دهويست، خوزگهى
دهخواست بتوانيت ههنديك شت له ناو خيزانهكهيدا بگوريت،
چونكى دايكى بهردهوام دلاودل بوو، باوكى خهياالى پهرت و
پرشوبلاو بوو. ههروهك ئەقلى دايكى پر بوو له ترس و
پارايسى له بارهى كارهكانى باوكيهوه. ساردونيايش كچه
تاقانهكەيان بوو.

لهوانهيه دايك و باوكى ههزيان به مندالى ديكه نهبوويت،
كى دهزانيت، بهلكوو ههزيان پتي بوويت و خودا به قسمهتى
نهكردبن! ئى ساردونيا نهيدهويرا بو يهك جاريش ئەو
پرسيارهيان لى بكات.

له گه رماوهكهى ماله وهياندا كيسهيهكى گه ورهى قوماش
هه بوو، ريك دهتوت ورچى جه مسهرهكانه، ساردونيا ناوى لى
نابوو "كيسهى پرسياره بغهكان". جا هه ر جاريك پرسيارىكى
به زهيندا بهاتايه و پارا بووايه بو ئەوهى له باوكى بپرسيت،
فرىي دهدايه ناو ئەو كيسهيهوه. له زورى پرسيارهكان،
خهريك بوو دهتهقى!

دياره ههنديك جاريش نهيدهتوانى زمانى خوى بگريت و
چهند پرسيارىكى له كيسهكه دهردهيتنا و له دايكى دهپرسى:
"ئهرى دايكه، ته مەنت بيز زهبت چەندە؟" يان: "دايه، وا ههست

دهکه م که میک کیشت زیتتر بوو بیت! ئی قوربه سهره چی بکات!
خوی کچیکی خوبه ره وه پیش بوو، مندالییش یانی که سه که
خوی له هه موو شتیک هه لبقورتینیت، مه گهر وا نییه؟

ساردونیا هه ندیک جار به وهی تاقانهی ماله که یان بوو،
دلخوش ده بوو. جاریش ده بوو په ست و بیزار، ئی خو
که ره کیوی نییه هزی به ته نیایی بیت. نه وه تا خیزانه کانی
ناسیاویان مندالیان زوره، هه ن به و ژماره زورهی مندال
که یفخوشن و هه یشن چاره یان ناویت! یانی ئه مان و خه لکی
وه کی یه کن و ته واو.

دلخوش بوو به وهی ته نیایه و ژووری تاییه تی خوی هه س،
که س بیزاری ناکات و یارییه کانی لی تیک نادات، کیسه له کانی
نازار نادات، به لام ناوبه ناو ههستی ته نیایی دایده گرت. باشه،
خوشتتر نه ده بوو ئه گهر برایه ک یان خوشکیکی هه بوو ایه؟ یان
هاورپیه کی نزیک؟ خو بووی نه بوو له گه ل مندالانی گه ره کیشدا
وازی بکات، ئه وه باسی چوون بوو مالی هاورپیکانی بوو
یاریکردن هه ره مه که!

بووه هیچ په یوه ندییه کی هاوسوزانهی به که سه وه نه بوو،
هه زیشی به وه نه بوو له گه ل هاووه اج و لاساره کانداهه مان
بکات. ئه ی خواجه، ده رمانی بوو ئه م ده رده گرانهی! بری مندالی
باشیش له گه ره که که یاندا ده ژیان، رووخوش و ریکوپیک،
هه زی ده کرد بیانناسیت، چه ند ئاواته خواز بوو په یوه ندی
هاورپیه تی له گه لیاندا دابنیت، به لام چوون هه لو چاودیری
نیچیره که ی ده کات، دایکی ئه میش ئه وها بوو. ئه وه بوو
که ره تیکیان لی پرسی: "دایه گیان، باشه خو ت له مندالییدا له

دەرەوہ یاریت نەدەکرد؟ ئەدی بۆ خۆت حەلال بوویت، خیرە
لە من حەرامە؟"

خاتوو "خەیاڵ" ی دایکی وا وەلامی دایەوہ: "کچم،
بارودۆخەکە لە زەمانی ئیمەدا جودا بوو. ئەو دەمە ی من منداڵ
بووم، ئۆتۆمبیلەکان کەم بە گەرەکە کەدا تێدەپەرین، بەلام
ئێستە ئەوہ خۆت دەیبینیت، نەک ھەر پاس، بەلکوو ماتۆریش
پەیدا بووہ. دنیا زۆر گۆراوہ، ھەموو شتیک لەچا و جارانداتیک
چووہ. سەرۆختی ئیمە تەماتە یە کمان قاژ دەکرد، بۆنەکە ی ئەو
ناوہ ی پڕ دەکرد، ئە ی ئێستە بووہ تە مەدالیای پلاستیکی،
رەنگی سوور و جوان، تامی کا، کا!"

ساردۆنیا پە یوہندی نیوان ئەو پرسیارە ی کە کردی و ئەو
وہلامە ی دایکی دایەوہ، نەدۆزییەوہ.

- دایە، من چیم لە تەماتە داوہ؟ ھاوڕیم دەوێت بۆ ئەوہ ی
یاری لەگەلدا بکەم!

- زۆر باشە کچم، ئەوہ بوو مەبەستی قسەکانم، ھەرۆہکی
چۆن تام و بۆنی تەماتەکە ی جارن پۆشتن، یاریکردنیش لە
گەرەکە کەدا نەما، رابردوو بە جوانییەکانیەوہ تێپەر ی. نوقتە،
سەری دێر.

ساردۆنیا یە کسەر بۆی دەرکەوت کە بلویر بۆ گا لێدانە و
لەگەل دایکیدایە فایدە ی نییە. بۆیە گرینگی پێدانی خۆی، دایە
کتیبەکانی. ھەر لە منداڵییەکی زووہوہ، کتیب نزیکتەری ھاوڕیی
بوو. پۆمان، ھەقاییەتەکان و ھۆنراوہ، لە کتیبە دڵدادەکانی
بوون. چەندان کتیبی ھەبوو، کەچی ھیشتا ھی دیکە ی

دهخواستن. له کتیبخانهی قوتابخانهیش بهردهوام دهیهینایهوه
و دواى خویندنهوهی، دهیگهراندهوه.

پاسهکه وهستا و ساردونیا سهیری کرد وا له بهر دهرگای
مالهوهیه. نهوهنده خهیاالی پویشتبوو، نهیزانی چوون وا
بهخیرایی کاتهکه تیپهپی. جانتاکههی هه لگرت و ویستی
دابهزیت.

بهختیکی باشی هه بوو که پوژی ههینی بوو، نهو له م پوژهدا
قوتابخانهی زیتر خووش دهویست، گوئی لهوه نه بوو ههندیگ
شتی ناخووش پروویان دهدا. ئی قهت بیستووته بوخور بهو
بوئه خووشهیهوه، دووکهلی نهییت!

بهوپهپی ئارامیهوه چاوه نووری پشووی کوتایی ههفته بوو،
چونکی نهو پشووه دهرفته تیک بوو تاکوو له گهل باوکیدا برؤنه
دهرهوه و پیاسههی خوویان بکهن، له باغچه دابنشین،
پیاسهکه رانی که نار دهریا ببینن، شیرینی بخوون و چه ره زاتیش
بکرن.

نهوهنده قسه له گهل یه کتردا بکهن، تا خوا نهلی بهسه،
نهمهیش جوانترین شتی نهو دووانهیه: قسه کردنی کچ بو
باوکی.

گه یشته ناوه راستی پاسهکه، کورپه شه پانیه که پیی دریژ کرد
تا ساتمههی پی بکات، خو نه گهر دهستی به لیواری
کورسییه کهی دیکه نه گرتایه، له سه ر گازهرای پشت دهیدا به به
عه ردا، که چی هیشتا جله وهرزشییه کانی له دهسکی
کورسییه که گیر بوون و دران.

فهووازی ته له که باز پیکه نی و پیی وت: "ئه وه داویکم لای
دایکت بو نایته وه، دهرچوونت لیی مه حاله."

ساردونیا هاواری کرد و به توورپه ییه وه به روویدا هه لشاخا
و وتی: "ئه وه بو وات کرد؟"

فهووازی هاته گو: "چیم کردووه، من بیتاوانم!"

دهنگی شوڤیری پاسه که قسه کانی پی برین: "زوو که کچی،
مه گهر ناته ویت دابه زیت؟ چی کیشه یه ک رووی داوه؟"

کاکي شوڤیر تیبینی ئه وه ی نه کردبوو چی له دواوه رووی
داوه. خو ساردونیا دهیتوانی سکالا له فهوواز بکات، که چی
پشتگوئی خست. له راستیدا پیویست بوو به ماموستا یان
به رپرسی قوتابخانه که بلیت، تاکوو کهس هه لسوکه وتیکی هه له
به رانه ر کهس نه نوینیت.

ساردونیا به ره و لای دهرگای پاسه که جوولا و سه ریکی
له قاند و وتی: "هیچ نه بووه، نا." کابرای شوڤیریش به دهم
زه رده خه نه وه خواحافیزی لی کرد و وتی: اخوات له گهل
کچه که م، ساردونیا."

له پاسه که دابه زی، سه ریکی کرد، چی ده بینیت؟ وا فهوواز
سه ری به جامه که وه ناوه و زمانی لی دهرده هینیت.

هه ندیک مندال هه لسوکه وتی سه ر دهنوینن، وا گه وره ده بن
و ۱۱ سالیان تیپه راندووه، که چی هه لسوکه وتیان هیی
مندالیکی ۵ سالانه!

ئای که ناخوشه مندال بیت! خو ئه گهر گه وره بیت، کاریکی
تایبهت و مالیکی تایبهتی ده بیت. بو کاره که ی دهروات، نه ک

هه موو به يانويه ك بو قوتابخانه. ئاي كه خوشه گوره بيت،
ئوسا ناچار نابيت له گهل كه سانئكدا كه خوشت ناوين؛
سواري ئوتومبيل ببیت. ههروهك دهتوانيت به كامى دلى خوت
تەماشای تەله قزیون بکەیت. كەى دەخەویت، بخەوه. ئەرکی
ماله وهیش نه ما. ژيانى پيگه يشتوان زور ئاسانتره، به لام
ههستی پى ناکەن، چونكى دەر دەسه ريبه كانی مندالیان بىر
چوو ته وه. ئەگەر له بىريان بمايه، ئوسا ده يانزانی له چ ناز و
نيعمه تىكدان! كه چى هەر ئاخ و ئوفيانه!

جاريكيان ساردونيا له م بارهيه وه له گهل باوكيدا كه وته
گوتوبيژ. سهييد "هه سه ن" بزهيه كى هاتى و وتى: "به لام
پويشتن بو سەر كار، زور قورستره له چوون بو قوتابخانه.
كچم، تو پوزانه زانبارى نوئ فير دهبيت، له پشووه كاندا
دهچيته گوره پانه كه، يارى دهكەيت، بهس گوره كان هه موو
پوژيک هه مان شيوازي كارکردن، نه پشوويهك، نه گه مه يهك.
جا ئه وهى گوره بيت، زور بيزارکه ره!"

ساردونيا به سه رسورمانيكه وه وتى: "بيزارکه ر؟ باشه، ماناي
ئه وه نادات تو سه ربه ستى؟ پيم نالييت چون سه ربه ستى،
بيزارکه ره؟"

باوكى هاته گو: "كچم، كه گوره بوويت، ئه و جا تیده گەيت."

تەبعەن ئەم قسە يە بە دلى ساردونيا نه بوو. ئايا ئه وه ماناي
وا نيه پيوسته ۱۰ سال چاوه تۆر بيت، تا له شتيك حالى
ببيت؟

پاسه كه بوى دەرچوو، دهنگيكي ليوه هات عەينەن دەنگى
قوخه قوخى كابرليه كى زرتە زه لام. ئه وه گه يشته وه بهر دەرگای

ماله که یان. هر چند ههولی دابوو جله دراوه کانی چاک
بکاته وه، به لام بیئومید مابوو وه. که وا بیت توورده بوونی
دایکیشی مسوگه ره که بلیت: "باشه تو بهم ته مه نه وه شهرم
ناکایت، نازانیت جله کانت بیاریزیت؟"

به ههنگاویه لیکي ماندوو وه خوئی به نیو بیناکه دا کرد. له
نهومی سییه م بوون. مه سعه ده که یش هر به ناو مه سعه د بوو،
رۆژیک ئیشی بکر دایه، ده رۆژ نهیده کرد، بویه به قادرمه کاند
سه ره ده که وت. چه زی له و پله پلانه بوو، له بهر نه وهی دهیتوانی
ئه و چیرۆک و هه قایه تانهی که باسی ده رگا داخراوه کانیان
ده کرد، به بیر خوئی بهینیتته وه.

به ئه سپایی به قادرمه کاند چوو ه سه ری، بوئی چیشته پله
به پله زۆرتر ده بوو: بوئی باینجان، بیبه ره، کووله که، په تاته ی
سووره وه کراو، ماستی سیر تیکراو و کوبیه. ئای وا خه ریکه
چۆله که کانی سکی له برسیتیدا ده که ونه جریوه جریو، ده میکه
هیچی نه خوار دووه، چونکی تامه زرۆیی نه مابوو، وا ئیسته
برسیتی زۆری بو هیناوه.

سه یریکی ده رگا کانی کرد، پیلاوه کان داکه نرابوون و
به ته نیشته یه که وه ریز کرابوون. له هه ردوو به ری هر
ده رگایه کیشه وه، دوو گۆزه له گول و گولزار دانرابوون. له
شوققه که ی فورقانی دراوسییانه وه دهنگی گسکی کاره بایی
ده که وته بهر گوئی. له شوققه ی به رانبه ریشیان وه بوئی
پاکه ره وه کان ده هات. یه کیک ناو مالی شوژیبوو، یه کیک
په نجه ره ی پاک کردبووه وه، ئه وی دی فه رشی هه لته کاندبوو.

ئەم كارانە بەردەوام لىرەدا دەكران، كەچى كۆلان و
شۈستەكان بەم پاكىيەو نەدەبىنران!

ساردۇنيا تواناي ھەلھىنئانى ئەو مەتەلەي نەبوو، داخۇ بۇچى
خەلكى ھەموو گرىنگىيان بە مالەكانيان دەدەن و ئەو شارەي
تېيدا دەژىن؛ پشتگوى دەخەن! قوتووه بەتالەكان لە جامى
ئۆتۆمبىلەكانەو ھەرك دەدەن. پاشماوھى خواردەنەكانيان دەكەنە
ئەو ناوھ و نايكەنە تەنەكە زبلەكانەو! نازانم چۈن دەتوانن لە
جادە و بانەكان پىس و پۇخل بن و بۇ مالەكانى خۇشىيان
پەلەيەك بە كەمتەرخەمى بزەنن؟ بىگومان ئەوھ يەككى دىكە
بوو لە نەيىيەكانى گەورەكان، كە ساردۇنيا نە لىي تىدەگەيشت
و نە ھاوكتىشەكەيشى بۇ شىكار دەكر!!

گەيشتە نەۆمى سىيەم و ھەناسەيەكى قوولى ھەلمژى،
كليليشى پى بوو، بەلام واى بە باش زانى زەنگەكە لىيدات.
دايكى نەرىتى وا بوو زوو دەگەيشتە دەرگاكە و لىي
دەكردەوھ، كەچى ئەم جارەيان دوا كەوت و دەنگى نەبوو.

دەمىك ساردۇنيا ويستى بە كليلەكە دەرگا بكاتەوھ، بەھىمنى
بۆي كرايەوھ. خاتوو "خەيال" نىشانەي دلاودلىي بە
دەموچاوى كچەكەيەوھ بىنى، بەخىرھاتتەوھى لى كرد و وتى:
"ئەك بەخىر بىتتەوھ، كچە شىرىنەكەم."

ساردۇنيا يەكسەر راستىيەكى بە دايكى وت و ھاتە قسە:
"جلە وەرزشىيەكانم دراون، دايكە گيان."

"ھەر گوئىشى مەدەرى كچم، ئەو شتەنە ھەر پوو دەدەن.
يەللا دايانكەنە، با بياندوورمەوھ."

ساردونیا به دهم جل داکننده وه له دایکی پرسى: "نایا تووره نابیت؟"

دایکیشی خه یالی له شوینیکی دیکه، گویی لی نه بوو، به دهم قسه کردنه وه به ره و ژووره که ی پشته وه رویشته و دهیوت: "دهبیت قوتووی ددانه کانم بدوزمه وه."

"نانیشم نه خواردووه، دایکه."

که میک بیدهنگی ئەو ناوهی داگرت، پاشان دایکی له ژووره که وه وتی: "با وا بی بچکوله که م، ئیسته دهیخویت."

دیسانه وه ساردونیا پرسى: "ئه وه تووره نه بوویت؟"

بیدهنگی جاریکی دیکه ئەو ناوهی داپوشی، به لام له جاری پیشوو زۆرتر.

ئه وسا ساردونیا درکی به وه کرد شتیک پرووی داوه. مادهم دایکی هیچ قسه ناکات، ته نانهت له و شتانه یشدا که جاران شیت و هاریان ده کرد، ده بیت شتیک هر پرووی دابیت. خو نه یوت: "ئه وه کچم، خیره نانت نه خواردووه؟"

خوایه گیان ده بیت چی پرووی دابیت؟ ئه وه دایکم چیم لی ده شاریته وه؟

گه شتیکی له ناکاو

کاتیک ساردونیا چوو هۆله که، سهیید "هسه ن" ی باوکی که نه ریتی وا نه بوو، له وی دانیشتبوو. له سه ر قه نه فه کان بوو. ئی هیچ جاریک له م کاته دا له مال نه بوو. سهیره خودایه!

باوکی دهینورییه دهره وه، نه رۆژنامه ی به دهسته وه بوو، نه وشه یه کتر بره کانی ده دۆزییه وه، ته نانه ت چاویلکه که یشی هه ر له چاودا بوو، شتیکی نامۆ بوو! باوکی چالاکترین که س بوو که دهیناسی، ئی خیر بی خویه وا بی ئیش لی دانیشتوو!

کاتیک ساردونیا ی بینی، وتی: "یا خوا به خیر بیته وه کچم، ئه ی زیره ک و ئاقل، حالت چۆنه؟"

ساردونیا بزه یه ک گرتی، چونکی به رده وام باوکی شانازی پیوه ده کرد، قسه ی خوشی بو ده کرد، دلی به قسه کانی باوکی ده کرایه وه. بویه وتی: "زۆر باشم، باوکه."

دانیشت و پالی به لای شانی باوکیدا دایه وه، پاشان وه ک هه میشه بۆنه هه میشه ییه که ی باوکی به سه ریدا هات، بۆنی مه عجونی ریشتاشین و که میک بۆنی سابوون. ده زانن بۆ؟ چونکی خاتوو "خه یال" به رده وام و بۆ چه ندان سال له سه ر یه ک، یه ک جۆر سابوونی ده کړی. هه موویان ئه وه یان به کار ده خست، جا بۆ خوشوورین، یان شوورینی قاپ و قاچاغی نانخواردن بووایه.

باوکی لی پرسی: "چۆن ئه مرۆتان له قوتابخانه به ری کرد؟"

"ماموستا له یلا' له وانه ی زانسته کاندانمره ی نایابی بو
دانام."

"دهی زور باشه، کچم."

"به لام له وانه ی بیرکاریدا، ماموستا سه رزه نشتی کردم."

باوکی که میک پیکنی و وتی: "دلته نگ مه به کچم، ته نانه ت
ئه وانه یش که شیر ی پۆلن؛ هه ندیک جار نمره ی نزم دهینن،
یان ئاسته رزه که یان له وه لامیکدا هه له دهکات. ئه و په نده ت
نه بیستوو ه: سوار تا نه گئی، نابی به سوار؟"

"ئه وه یانی چی، باوکه؟"

"یانی ئه وه ی هیچ که سیک هه موو زانسته کان نازانیت،
له وانه یه تو له بابه تیکدا لیها توو بیت، به لام بیگومان به هه یه له
تویش شاره زاتر."

"ئی باوه تو له هه موو شتیک ده زانیت، وا نییه؟"

"من؟ نه خیر، منیش نازانم!"

ساردو نیا به و وه لامه قنیاتی نه کرد، چونکی باوکی
زیره کترین که س بوو به لایه وه. ئه وان له م سهین و بهینه دا
بوون، دایکی بانگی کرد و وتی: "گولی ساردو نیا؟"

"ئه ویش وتی: 'به لی، دایکه."

"وه لامی دایک به 'به لی' نادریته وه، ده توانی بلیت: فهرموو،
دایه گیان."

"فهرموو، دایه گیان."

"وهره و له ئاماده کردنی سفره که دا یاریده م ده."

ساردونیا قاپه کانی له متبه قه که وه هینا و له سه ر میزه که داینان. که وچک، چنگال، په رداخه کان و دسه ره کانی له لایه که وه ریز کرد، به تیله چاویش له باوکی دهنوری، ههستی ده کرد شتیگ رووی داوه، ئه مه وای لی کردبوو ده وروخولی له میشکیدا ده کرد.

دایکی له متبه قه که وه هات و به مه نجه لیکی پر له چیشه وه وتی: "چییه، ده تبینم دیسان رویشتوویت و لی ره نیت. ئه وه بیر له چی ده که یته وه، هه ی کونده به بووه چکوله که؟"

"کونده به بووی بچووک چییه، دایه؟"

"جوړیکه له جوړه کانی بالنده ی کونده به بوو."

"داخو بیر ده کاته وه؟"

دایکی وه لامی دایه وه: "به لی، به بی وه ستان."

ساردونیا بروکانی لیگ نا و وتی: "ئیمه له کوپوه ئه وه ده زانین؟ له وانیه خه لک وا گومان بکه ن. خو بالنده کان ناتوانن بیته قسه، ئیدی چون ده توانن ئه وه روون بکه نه وه؟"

"کچم مه به ستم له و قسه یه شتیکی وا نه بوو، هه ر وا بی بیرلیکرده وه به ده ممدات هات."

ئه وه ی شتیگ هه ر له خووه بلتیت و بی بیرلیکرده وه، دیسان قسه ی گه وره کانه که ساردونیا لی تی نه ده گه یشته. ئه ی که وایه، بوچی خه لکی قسه یه لیگ ده که ن که خو یان هه لیده بژیرن، بیر ی لی ناکه نه وه یانی چی؟ ئه و قسانه به بی روخسه ت له

دهم دهردهچن؟ زمانى بهسترا و نهيتوانى پرسىيار له م بارهيهوه
بكات، وتى: "با ههر له دلى خومدا بيت باشته!"

له كوتاييدا سفرهكه رازينرايهوه و ئاماده كرا، ههموويان
چواردهوريان دا. نهريت وايه ههرهيهكه و قسهى خوى بكات.
پوژهكه چون بهرئ خراوه و چييان كردووه، بهلام بيدهنگى
بهسهر كهشهكهدا زال بوو كه ئه مه نهريتي ئه وان نهبوو.

دواى خواردى شوږباكه، سهييد "حهسن" رووى ده مى
كرده خاتوو "خهيال" و وتى: "پيوسته مهسهلهكه به كچهكه مان
بليين."

يه كسه ر ساردونيا وتى: "چى مهسهلهيهك؟"

دايكى قاپهكانى شوږباكهى لا دا، به زهردهخه نهيهكى
پلاستكييهوه وهلامى كچهكهى دايهوه: "پيوسته له گهل باوكتدا
بو سهفهريك بچينه دهرهوهى مال."

بهخيرايى له دايكى پرسى: "سهفهري چى؟ بوچى؟ چون؟
كهى؟ بو كوى؟"

دايكى وتى: "بهيانى سهفه ر دهكهين."

"بهلام من و باوكم پيكهوه پياسه مان ههيه!"

سهييد "حهسن" دهستى ساردونىاي گرت و وتى: "كاتيك
گهراينهوه، پياسه دهكهين. بهلئنت پى ددهم. گهشتيكي
دوورودريژ نيه، ههفتهيهك زيترمان پيناچييت."

ساردونيا هاوارى كرد: "يهك ههفته؟ زوره، باوكه! ئهى باشه
بو پيشتر به منتان نهوتووه؟"

"ئىمەيش ئەو ھەمان نەزانىيە، ئىستە بۇمان دەرکە وتوۋە كە دەپىت بىرۋىن. باپىر و نەنكىت چاۋيان لىت دەپىت، ئەو ھەماۋە يەكى زۆرە سەردانمان نەكردوون و تۇيان نەبىنىۋە، دۇنيام زۆر تامە زىرۋن بۇ بىنىنى تۇ. ئاي كە بەختىكى باشت ھەيە، ئەو ھەموو نازەت پى دەدەن!"

ئەو ھە راست بوو، باپىر و نەنكى زۆر خۇشيان دەۋىست.

ساردۇنيا ۋە لامى دانەۋە: "ئى خۇ نەنكىم و باپىر لەم ناۋچە يەى ئىمە نىن. ئەگەر بىنىرن بۇ ئەۋى، ناتوانم بۇ قوتابخانە بىرۋم."

ئاي لەم قسە نامۇيە، ئەو خۇ بەردەۋام ئىرەيى بە گەرەكان دەبات و ھەزى بە گەرەبوۋنە، چونكى وا دەزانىت ئەۋان زۆر خۇشبەختن و ناچن بۇ قوتابخانە. تەنانەت ھەندىك جار خۇي دەكاتە نەخۇش، بۇ ئەۋەى نەچىت بۇ دەۋام، كەچى ئىستە دەلىت: وانەكانم دەفەۋتىن!

"نىگەرەن مەبە كچم، باۋكت لەگەل بەرپىۋە بەردا قسەى كىرۋوۋە و مۇلەتى لى ۋەرگرتوۋە، تەنیا ۋ رۇژت لى دەروات، دواتر داۋا لە مامۇستاكانت دەكەيت ئەۋەى لە دەستت چوۋە؛ بۇت دووبارە بىكەنەۋە، ئەۋسا بەخىرايى بە ھاۋپۇلەكانت دەگەيتەۋە."

دایکی له کاتی ئەم قسانه دا خواردنی ده کرده ناو قاپه که ی ساردوڼیاوه، ئەویش به نیگه رانییه وه وتی: "باشه دایه گیان، ئە ی سه فهره که تان بو کوئییه؟"

باوکی که پرووی له ولا بوو، هاته وه لام: "بو دهره وه ی ولاته، کچم."

ساردوڼیا ئە وه ی ده زانی ههر کات گه وره کان به چاو سهیری شوینیکی دیکه بکه ن و قسه بکه ن، یانی شتیکی شاراوه هه یه و نایانه ویت ئاشکرا بییت!

ههر چهند ویستی باوهش به باوکیدا بکات و پیی بلیت: "کیشه نییه، باوکه. ده توانیت پیم بلیت چی بووه؟"، وه لی نهیتوانی، له وه ترسا باوکی به و داوایه تووشی شوک بییت.

دایکی دیسان دووباره ی کرده وه: "ته نیا یه ک هه فته و ته واو، گه شتیکی کارکردنی باوکه، پیویسته منیش هاوپی بم، ئە گه رنا ده مانبردیت، به لام وه عد بییت بو گه شتی داها توو بتهین."

"زور باشه، ئە ی کیسه له کانم چییان به سه ر دیت؟ کی به خیویان بکات؟"

دایک و باوکی نیگیان گرته یه کدی، دیار بوو ئە مه یان ههر به بیریشدا نه هاتبوو.

"ده توانم بیانخه مه شووشه یه که وه و له گه ل خوڻدا بیانبه م؟"
دایکی ناوچه وانی دا به یه کدا و وتی: "ئه وه نابیت، کچم! چی پروو ده دات ئە گه ر 'جانکۆم' هه ردووکیان بخوات؟"

جانکۆم پشیلە خەرنەکەى نەنگى بوو، رەنگى پرتەقالى،
پاشقورس و تەوہزەل، بەوہ ناسراوہ دەم بۆ ھەموو شتیک
دەبات. جارێکیان ئەلقەى پیلاوہکانى ساردوڤنیاى دەلیستەوہ،
بەنیاز بوو بیخوات. جارێکی دیکە شووشەییەک مرەکەب قەلپ
بووہوہ، ئەویش کەوتە لیسانەوہى و مانگیکی رەبەق زمانى
مۆرى دەکردەوہ.

دواتر باوکی سەرى قسەى وەرگرت و وتى: "دایکت راست
دەکات، ئەو ئاژەلانە لەو گەشتەدا بۆ مالى نەک و باپیرت
وہرزت دەکەن."

ساردوڤنیا وتى: "باشە، کى ئاگاداریان بیت؟"

دایکی وتى: "باشتر وایە لای دراوسێکانى قاتى خوارەمان
بەجێیان بەیئین."

ساردوڤنیا ئەو راپیەى پى باش نەبوو، چونکی متمانەى بە
فورقانى دراوسێیان نەبوو، لەوہیە ئەو لاسارە شتیکى
زیانبەخشیان دەرخوارد بەدات.

ناپازى بوو، بەلام کەس ھەبوو گوێى بۆ بگریت؟ ئەمە ستم
نییە؟ دایک و باوکی بریاری شتیکیان داوہ و پرسیان بەم
نەکردوہ!

ساردوڤنیا بریاری بە خۆى دا، ئەگەر ھاتوو گەورە بوو، بوو
بە دایک، بەردەوام گوێ لە منداڵەکانى رابگریت و بە
کورتەوہلام لەکۆلیان نەکاتەوہ.

ھەر چۆنیک بوو قاپە خواردەنەکەى خۆى تەواو کرد،
یەکسەر بەرەو ژوورەکەى ملی نا و دارگاگەى داخست.

ته نیا په ناگه‌ی؛ ژووره‌که‌ی خوی بوو، زوربه‌ی کاته‌کانی
له ویدا دبرده سهر، به‌تایبه‌ت پشووی هفتانه‌که‌ی. سه‌یری
چوارده‌وری خوی کرد، چند شتیکی ره‌نگاوپره‌نگی له‌سهر
ره‌فه‌که‌ی بینی: چند ده‌فته‌ریک، ملوانکه‌کان، بازنگه‌کان، په‌یکه‌ری
ئه‌سپ و سه‌گیک، وینه‌ی سمووره‌ی خالخالوی.

دیواری ژووره‌که، وینه‌یه‌کی چوارچیوه زیوی پی‌دا
هه‌لواسرابوو. ئه‌م وینه‌یه له کاتی سهردانی خیزانه‌که‌ی بو
باغچه‌ی گیانله‌به‌ران، گیرابوو. وینه‌یه‌کی دیکه‌یش هه‌بوو، که له
ئاهه‌نگیکی شانوییدا پیش چند سالتیک گیرابوو. ساردونیا له
شانوییه‌دا رولی ئه‌میره‌یه‌کی وازی کردبوو، که تا کوتاییه‌که‌ی
ههر چاوه‌نوری ئه‌میر بوو تا بیت و رزگاری بکات. رولی
ئه‌میر گه‌رموگوری پیوه بوو، ئه‌سپیکی هه‌بوو له‌گه‌ل ئه‌ژدیها
و شمشیریک.

پیویست بوو ساردونیا خوی بو مالی باپیر و نه‌نکی ئاماده
بکات. جانتا به‌تاله‌که‌ی سه‌فه‌ری له دولا‌به‌که‌ی دهره‌ینا. ئای
خوایه، پیویسته چی بکه‌مه ناو ئه‌م جانتایه‌وه؟ یه‌که‌م جار
ده‌فته‌روچکه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانی خسته ناوی. ده‌فته‌ریک له کاتی
هه‌ستکردن به‌ته‌نیاپییدا، هه‌موو شتیکی تیدا دهنووسی.

دوای ئه‌وه، خوشه‌ویستترین کتیبه‌کانی کرده ناوی: ماسییه
ره‌شه بچکوله‌که، ئه‌لیس له ولاتی سهرسورپه‌ینه‌ره‌کان، ئه‌میر
سه‌عید، گه‌شتیک به‌ده‌وری جیهاندا له ماوه‌ی ۸۰ رۆژدا،
کورپه‌کانی سکه ئاسنینه‌که. دواتر چند زنجیره کتیپیکی
دیکه‌یشی تی کرد: رۆژگارپه‌کانی گه‌مژه‌یه‌ک، راوکه‌رانی

نهنییهکان، دوکانی خهونهکان، لهگهله چهند چیرۆکیکی مندالان
و پالهوانهکان، چیرۆکهکانی مهلای مهشهوریش.

ئینجا نۆرهی رۆمانه وینهدارهکانه. پیشتر دایکی ریی نهدهدا
ئهو رۆمانه وینهدارانه وهخوینیتتهوه، دهیوت: "تهنیا منداله
شهرهنگیزهکان دهخویننهوه." دایکی ساردونیا وای دانابوو
ئهو رۆمانانه پرن له وینهی چهک، کوشتن و لیدان. لهگهله
ئهوهی که ناواخنیان جیهانیکه گهوره و ئهفسووناوی بوو،
بهلام ساردونیا ههر دهستی قهلهمی گرت و توانای بهسهه
خویندنهوهدا شکا، ههزی بهو جووره رۆمانانه بوو. وشهکان
لهپال وینهکانهوه جوانتر دههاتنه بهرچاو. له ههموویان
خۆشتر بهلایهوه "تۆلهسینان" بوو، بۆیه خستهی ژیرهوهی
جانتاکهوه.

گهورهکان بهردهوام به مندالان دهلین: "بخویننهوه! دهی که
وايه ئهوهنده گرینگی به خویندنهوه دههه، بۆچی خویان
ناخویننهوه؟

له راستیدا دایک و باوکی ساردونیا زۆریان نهدهخویندنهوه،
کهچی به خووگرتنی کههکیان به کتیبهوه؛ کهیفیان دههاتی.

جاریکیان ساردونیا روهی دهمی کرده دایکی و لئی پرسی:
"باشه دایه گیان تۆ بهردهوام به من دهلیت: بخویننهوه، ئهی
خۆت بۆ ناخوینیتتهوه؟"

دایکی ههناسهیهکی قوولی ههلهکیشا و وتی: "ئیمه کار
دهکهین تا تۆ بخوینیت. ئهی بۆچی دایکان و باوکان به شهو و
به رۆژ خویان ماندوو دهکهن؟ تهبعهن له پیناوی مندالهکانیاندا.
باوکت بهماندوویتی لهسهه کار دیتتهوه، چهند تیکهیهک

دهخوات و خه و دهبياته وه. به داخه وه، کاتي خویندنه وهی نییه. منیش ئه وه تا ده مبینی، به رۆژ ستارم نییه و نازانم دانیشتن چیه! کچم، مال به رپوه بردن هر و ئاسانه؟ وهره سی ژمه چیشت لیبنی و قاپ بشوره، کتیب خویندنه وهی چی و خۆرۆشنیرکردنی چی!

"باشه دایه گیان، ئه ی قاپشۆری کاره باییمان نییه؟"

"ئێ با کچم، به لام مال ریکخستن، بازارکردن و شته کانی دیکهیش هر خۆم نایانکه م؟ به یانی هه لده سیت و خواخواته ئیشه کانت ته و او بکه ییت، که چی و ده که ییت نیوه رپویه و عانیکت زانی ئیواره یه. کاتی کتیب خویندنه وه له کوی بینم؟ با گهره بیت، ئه و جا تیده گه ییت."

ئوی خوایه، دیسانه وه رسته ی: "با گهره بیت، ئه و جا تیده گه ییت! ئای که گهره کان چه زیان به و رسته یه یه!

لیره دا ساردونیا به دایکی وت: "پیم وایه کاتمان بو ته ماشاکردنی ته له قزیون هه یه، دایه." نه یویست تو وره ی بکات یان دلێ ته نگ بکات، به لکوو ده یویست تیگات.

"نامه نتو بیلا، کچم. باشه دوا ی ئه و هه موو ماندوو بوونه، ده توانین چی بکه یین؟ پیم نالییت ها! ده مانه وییت ئه قلمان له و شه که تیه ی یه خه ی گرتبوو؛ پشو و بدات، دیاره ته له قزیونیش پشوویه ک به ئه قل ده دات."

به لی، ئه مه بوو ئه و خاله ی ساردونیا لیی حالی نه ده بوو. ئه ویش چه زی به ته ماشاکردنی ته له قزیون هه بوو، هه ندیک فیلم و زنجیره هه بوون به لایه وه خوشه ویست بوون بیجگه له

زنجیره‌کانی کارتونی، که چی ئەم نه‌یویست ئەقلی پشوویه‌ک
بدات! له‌و کاته‌وه‌ی دایکی ئەو قسانه‌ی بو کردبوو، ورده ورده
له‌ته‌له‌قزیوون دوور ده‌که‌وته‌وه، نه‌بادا ئەقلی تووشی
نه‌خووشیه‌ک ببیت. ئی هەر ده‌بیت ئیحتیاتی خۆت وهر‌بگریت،
چونکی بنیاده‌م پیویستی به‌ ئەقلی خۆی ده‌بیت.

شتیکی دیکه‌یش هه‌بوو لای ساردوونیا وه‌کی گریه‌ک وا بوو،
ئه‌ویش ئەوه بوو: بیگومان گه‌وره‌کان ده‌زانن خویندنه‌وه
شتیکی سوودبه‌خشه، سه‌ره‌رای ئەوه‌یش خویندنه‌وه‌که به
منداله‌کانیان ده‌برن، له‌ولایشه‌وه که چوونه نیو قوولایی
وانه‌کانیان‌وه، توخنیان ناکه‌ون. هەر خوا نه‌کات تو بکه‌ویته
خویندنه‌وه‌ی کتیییک، به‌بی وچان داوای هینانی شته‌کانت لی
ده‌که‌ن: ئاده‌ی ساردوونیا په‌رداخیک ئاوم بو ناهینیت؟ کچم
ساردوونیا، سفره‌که حازر بکه. باشه کچم، گول و گولزاره‌کانی
ناو په‌نجه‌ره‌که‌ت ئاو داون؟

خیره ده‌ستوه‌ر ناده‌نه نیو کاری ئەوه‌ی که وانه‌که‌ی
ده‌خوینیت، که چی ئەوه‌ی کتیییک ده‌خوینیت‌وه، بیزاری ده‌که‌ن؟
ئەم هه‌لسوکه‌وته به‌لای ئەوه‌وه بیمانا بوو. ئاخ گه‌وره‌کان،
هه‌لسوکه‌وته‌کانتان چه‌ند نامون!

ئاو‌پیکی به‌لای دوو کیسه‌له‌که‌یدا دایه‌وه، له‌ناو شووشه‌که‌ی
سه‌ر میزه‌ بچووکه‌که‌دا خه‌وتبوون و ئاگیان له‌ حال و
مه‌سه‌له هەر نه‌بوو.

به‌ گویناندا چرپاندی، گه‌رچی گوینان تیوه نه‌بوو: "وریا بن،
هه‌موو ئەو شتانه‌ی فورقان ده‌تانداتی؛ نه‌یانخون."

سه يريكي ده رگاكي كرد، وا داخراوه. له كو تايدا گرینگترين شتي هاته وه بير، له ژير سيسه مه كه يدا هينايه ده ر وه ناسه يه كي ئاسووده يي هه لكيشا. ليدانه كاني دلي خيرتر ده بوون، هه ر ئه م شته ي به دهسته وه بگرتايه، تووشي راپاي و شله ژان ده بوو.

ئه و شته يش توپيكي خري گو ي زه وي بوو كه ده ره وشايه وه، له ناو كه پرته قاليك گه وره تر و له ناو كه كاله كيك بچوو كتر. له سه ري؛ وي نه ي ده رياكان، پوو باره كان، شاخه گر كانيه كان هه بوون، هه روه ك سنووري نيوان ده وه تانيش كيشرابوو، وه كي به رديكي بچوو كي ره نگا وره نك وا بوو، ده بري سكايه وه و ده كو ژايه وه. كاتي ك له ناوه راس ته وه بگيرايه، ياني له هيلي كه مه ره ي زه وييه وه، شتيك ده كرايه وه له ده رگا يه ك ده چوو كه له سه ر پشت بيت، وه لي ناوه وه ي به تال نه بوو. له وان هيه به شيكي نه يني تي دا بيت، هه ر چه ند هه ولي دا بيدوزيته وه، هيچي چنگ نه كه وت.

باسي ئه م شيوه يه ي زه وي ي لاي كه س نه كرد بوو، ته نيا هه فته يه ك بوو كه دوزيبوويه وه. هه ر ده بوو بو باوك و دا يكي باس بكردايه، به لام چاوه نو ري هه ليكي له بار بوو.

له راستيدا نه يده زاني دا يك و باوكي برواي پي ده كه ن يان نا، چونكي توپيكي ئاساي نه بوو، به لكوو ته ليسماوي و جادووي بوو. خو هيشتا نه يتوانيبوو ئه مه بسه لميني ت، به لام هه ستي به شتيكي له شيوه يه ده كرد.

ئه وه ي سار دوني اي سه رسام كرد بوو، ئه و شته سه يره بوو كه له سه ر شيوه گو ييه كه بوو. ئه و ده يزاني ژماره ي قاره كان

حه وتن: ئەفەرىقا، ئاسىيا، ئەورووپا، ئەمەرىكاي باكوور،
ئەمەرىكاي باشوور، ئەنتارتىكا و ئوستوراليا، كەچى لەم شىۋە
گۆييەدا ۸ قارە بوون! قارەيەكى دىكەى لە دوورگەيەكدا
لەناوہراستى زەرياي ئەتلەسىدا دۆزىيەوہ كە شىۋەيەكى
نامۆى ھەبوو، ئەگەر زۆر لىيى ورد ببوويتايەتەوہ، لە كتيبيكى
كراوہ دەچوو.

ساردونيا لەوہ دلنيا بوو كە قارەى ھەشتەم بوونى نىيە، ئەى
باشە كى بۆ ئەم شىۋە گۆييەى زىتر كردووہ؟ ئەگەر وا بيت،
كى نەخشاندوويەتى؟ بۆچى؟ يان راستىيەكە؟ روونە ئەو
قارەيە لە سەردەمەكانى پيشوودا ھەبووہ، يانى چاخى
دەيناسوورەكان، بەلام لە ماوہيەك لە ماوہكاندا ژىر ئاو
كەوتوون، يان نەماون. ئايا ئەمە بە ئەقلەوہ دەچىت؟ زۆر
بەتاسەوہ بوو دەستى لە وەلامى ئەم پرسىارانە گىر ببووايە.

پارچە پەرۆيەكى لە دۆلابەكەدا دەرھىنا و بە وريايى و
گرىنگىيەوہ شىۋە گۆييەكەى پى پىچايەوہ، خستىە خوارى
خوارەوہى جانتاكەوہ، پاشان كتيبەكانى خستە بانى و بەباشى
شارديەوہ. دەيويست لەگەل خۆيدا بۆ مالى باپىر و نەنكى
ببات. لەو ماوہيەدا نەدەچوو بۆ قوتابخانە؛ كاتى تەواوى
دەبوو، سا بەلكو نەينىيى ئەو تۆپە گۆييەى بۆ دەرېكەويىت.

دۆزینه وهه یه کی سه رسور هینه ر

ئه و رۆژه ی هاته وه بیر که تۆپه گۆیه که ی تیدا دۆزییه وه.

رێک ههفته یه ک پیش ئه م رۆژه، ساردۆنیا سه ردانیکه کتیبخانه ی قوتابخانه که ی کردبوو. ئه و له کاتی پشووه کاندا به هه لی ده زانی و یه کسه ر خۆی به کتیبخانه که دا ده کرد.

کتیبخانه که ی خۆش ده ویست، جیگه ی هه موو شتیکیشی تیدا ده زانی. له لای راستی ده رگا که یه وه رۆمانه کانی سه رکیشی ریز کرابوون که زۆربه یانی خویندبووه وه، له به رانه ر ئه وانیشه وه کتیبه کانی بۆشاییه گه ری هه بوون، له ره فه کانی لای خواره وه یشدا کتیبه کانی سه روشت و گیانله به ران هه بوون.

کتیبه کان به پێی ریزبه ندیی پیته کانی ئه لفبایی ریز کرابوون.

به نیو کتیبخانه که دا ده گه را و زهینی په رت بوو. ئای له م هه موو کتیبه ی لیڕه دان! داخۆ چه ند جار ویستووته هه موویان بخوینیته وه؟ باشه بنیاده م ده توانیت کتیبخانه یه ک به ته واوی بخوینیته وه؟ ده بیئت چه ندی کات بویت تا ئه و حه مکه یه ده خوینیته وه؟ خۆ هه ر وا کتیبی نوییش ده هینن و راوه ستانی بۆ نییه! ده لئی منداله وا به خیرایی گه وره ده بیئت. ئه ی رازگری کتیبخانه که؛ به ریز "ئه سیل"، هه موو کتیبه کانی خویندوونه ته وه؟

ساردۆنیا لای به شی پیتی "قاف" راوه ستا. له م به شه دا رۆمانیک هه بوو ده میک بوو تاسه ی خویندنه وه ی ده کرد: "دلی مندال". به ئاسانی دۆزییه وه و له سه ر ره فه که دایگرت. له و چرکه ساته دا شتیکی پرشنگذار له پشت کتیبه که وه سه رنجی

راکیشا. چووه نزیکی و بهوردی سهرنجی خسته سهر. ئای
خوایه گیان، ئەمه چییە!

شتیکی شیوه گۆی، خۆل و تۆز دایانپۆشیبوو. لەم
مەسەلەیه تیا مابوو! خۆ رازگری کتیبخانه که زۆر گرینگی به
پاکوخاوینی دەدا و تۆزی سهر هەموو کتیبکی دەتهکاند،
دەبیئت ئەم تۆپه گۆییە نه بینییئت! لەوانه یه یه کیک له
فیرخووزان بهههله داینابیئت و دواتر له بییری کردبیئت.

ساردونیا هه لیگرت. له وه به دوا که تۆپه کهی خسته ناو له پی
دهستی، ههستیکی نامۆی لا دروست بوو. بابه چووزانم،
مه گهر یه کیک لیژهدا شار دوو یه تیه وه، ئەو رۆژ هیش ههر دادیئت
بیئت و بیباته وه.

ساردونیا ئەوهی لا مه علووم بوو دەبیئت تۆپه که بداته وه
دهست خاتوو "ئەسیل"، یان له و جیگه یه یه هه لیگرتبوو؛
دایبنیته وه، به لام نهیتوانی ئەوه بکات. سهیریکی لای راست و
چه پی خۆی کرد، کهسی نه دی. نهیده توانی ئەو پرسیارانه ی له
میشتکیدا ماخولانیان بوو، رابگریئت. ئی تیناگه م، ئەم خۆل و
تۆزه ی سهر ئەم تۆپه چییە؟ دەبیئت زۆر کۆن نه بیئت؟ ئەی
چۆن گه یشتوو ته ئیره؟

له و ساته دا شتیکی نامۆ پرووی دا. ئەو ورده به رده
ریزکراوانه ی سهر تۆپه که بریسکانه وه و کوژانه وه. زۆر ترسا
و خیرا گه رایه وه. که چی دهنگیک له ناوه وه ییدا ههر
ده زرینگایه وه و پیی دهوت: "هه بی و نه بی ئەم تۆپه نهینیه کی
هه یه! به ههر نرخیک بووه، ده بیئت ئەو نهینیه بدوزیته وه."

غیرهتی دایه بهر خوی و توپه‌که‌ی خسته ناو جانتا‌که‌یه‌وه. با
جاری برۆم، کاتی بردنی رۆمانی دلی مندال یش هر دیت.
ملی نا و ویستی دهر بچیت، نه‌وه چیه؟ ده‌نگیکی بیست:
"ساردونیا!"

چی بکه‌م، خودایه؟ نه‌وه ئاشکرا بووم! ئاوریکی دایه‌وه، وا
ده‌بینیت رازگری کتیب‌خانه‌که له راره‌وه‌که‌دا وه‌ستاوه و
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئاشکرا به ده‌موچاویه‌وه دیار بوو. خاتوو
"ئه‌سیل" ساردونیا‌ی زور خوش ده‌ویست.

- نه‌وه ده‌رۆیت؟

- به‌لی، خاتوونه‌که‌م.

- نه‌ی خیره نه‌مرۆ کتیب نه‌برد؟

ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌را و وتی: "بریارم دا نه‌و رۆمانه‌ی
ئێسته له‌بهر ده‌ستمدایه، دووباره بیخوینمه‌وه."

خاتوو "ئه‌سیل" سه‌ریکی بۆ راره‌شاندا و وتی: "منیش جاری
وا هه‌یه نه‌وه‌م به‌سه‌ردا دیت. هه‌ز ده‌که‌م نه‌و هه‌ق‌ایه‌ته‌ی
سه‌رسامی کردووم، سه‌رله‌نوێ بیخوینمه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌کاتی
ته‌واو بوونیدا، خه‌فته دامده‌گریت. به‌خاوی ده‌یخوینمه‌وه، نه‌کا
به‌زوویی ته‌واو بیت."

"منیش هر وام."

"دووباره هه‌زم به‌خویندنه‌وه‌ی نه‌و کتیب‌انه‌یه. با نه‌وه‌یش
بزانیت، هه‌ندیک جار تووشی سه‌رسوورمان ده‌بم، بابه‌ نه‌مه له
کتیبه‌که‌ی پیشوو ناکات، ته‌واو جو‌دایه، تیگه‌یشتنیکی دیکه‌م
ده‌بیت!"

ساردوڻيا به سهرساميييه وه گوڻي بو گرت و وتي: "باشه،
بوچی وایه؟"

"وه کی جاری پیشوو نابیٽ، چونکی ئه وه منم گوڙاوم،
هموو رڙیک شتی نوی فیڙ ده بم. له یه کهم خویندنه وه مدا بو
کتیبه که، شتیه لیکي کهم فیڙ ده بم، که چی له جاری دوو مدا
زور زیتر. که واته هر کات خوینره که گوڙا، خوینرا وه که یش
ده گوڙیت."

ساردوڻيا له قسه کانی رازگری کتیبخانه باش حالی نه بو،
وه لی پی سهرسام بو. زهرده خه نه ی هاتی، به لام دلاودل
بو. باشه قوری کوئی به سهر خومدا بکه م، نه گهر خاتوو
"ئه سیل" داوا بکات بزانیٽ چی له ناو جانتا که یدایه؟ نه گهر
توپه که ئاشکرا بیٽ، چی؟ چی پاساویک بهینمه وه و پرو له
کوئی بکه م؟ به لام له به خته که ی ئه و، یه کیک له ماموستا کان
بانگی رازگری کتیبخانه ی کرد.

"ساردوڻيا گیان، من ده بیٽ هر ئیسته برؤم. به نیازی دیدار."
ساردوڻيا یش دهستی راته کاند و مائاواپی لی کرد و
به هیواشی له کتیبخانه هاته دهره وه.

به دریژی ئه و رڙه چاوه توری ساتیکی ده کرد خوی به
ته نیا بیٽ، ته نانهت له وانه ی زانسته کانیشدا بیری په رت ببوو،
ئاگای له شهر چی ماموستا نه بو. کاتیک ماموستا پرووی کرده
ته خته که، ساردوڻيا نه وییه ناو جانتا که ی و توپه گوڻیه که ی به
دهسته وه گرت. ئه و وا سهرقاله و ماموستا یش بانگی لی کرد:
"ده ی گولی ساردوڻيا، با بزانی به دوا ی چیدا ده که ریٽ؟"

وا شله ژا، سهري به ره حله كه دا كيشا. پيښه نينه كانيش له ولاره
بوهستن. هاته وه سه ره وه.

- دهی بلی.

- فەرموو مامۆستا، بەلێ.

ئەو تینەگه یشت چی وای له ساردونیا کرد سه رقالی ژیر
ره حله كه ی بیته، وتی: "کچم، چیت لی كه وته خواره وه؟"

ساردونیا نه یزانی چی بکات، ده می ته ته له ی ده کرد و
نه ی توانی پاساو یک بهینیته وه، وتی: "ببوره، مامۆستا."

وانه كه به هیوری تیپه ری. جاریکی دیکه سهیری توپه كه ی
نه کرده وه، له پشووه كانیشدا هه روا. ئی نه ی ده توانی له بهر
چاوی فیرخوازه كاندا شتی وا بکات، له کوتاییدا رۆژیک هه
دادیت خوا ده روو بکاته وه. ئەویش له وانە ی کوتاییدا هه مووان
سه رقالی یاریکردن بوون، وای تیگه یانندن شتیکی له پۆلدا
به چی هیشتوو وه و ده گه ریته وه تا بهینیت! ئوی... ئوی ئیسته
کاتیته ی، پۆله كه چۆل، ته نیا "ئه میر" نه بیته كه به هوی ئازاری
گه ده یه وه له سه ره حله یه کی پیشه وه لی خه وتبوو.

چوو سه ره حله كه ی خو ی له دوا وه، كه س نه ی ده توانی
بیبینیت. جانتا كه ی کرده وه! ئای، ئەوه چی رووی دا وه؟ ده لی
توپه كه گۆرانی به سه ردا هاتوو! به ته واوی له و ته پوتۆزه ی
له سه ری نیشتبوو، پاک ببوو وه.

ئەوه کی پاکی کردوو ته وه؟ ریزه به رده کانی نیوان قاره کان
هه ر وا ده بریسکینه وه و ده کوژینه وه، به لام له جاری پیشوو
کزتر. له ناکاو دهنگی موسیقایه کی ئارام و ناسکی كه وته بهر

گۆی، دھتوت له ناخه وه هه لده قولیت. دهنگیك له دوور
دووره وه ببیستریت.

به باشی سهیریکی توپه که ی کرد، بو ئه وه ی بزانییت
سه رچاوه که ی له کوپه وه یه. ئه و دهمه ی له ناوچه ی هیلی
که مه ره ی زه وییه وه توپه که ی گرت، زانیی که له ناوه راسته وه
ده کریته وه، به لام هیچ شتیکی له ناوه وهیدا نه بینی. ساردونیا
دهیزانی سندووقه موسیقییه کان دوا ی ئه وه ی که به کلیلیکی
تایبه تییه وه ده به ستریته وه، ئه و جا دهنگ دهرده که ن. هه ر چی
ئهم سندووقه بوو، هیچ کلیلیکی پیوه نه به سترابوو، یان
شوینیکی تایبهت به موسیقای پیوه نه بوو، توپیکی به تال بوو.

شیوه گۆیییه که ی به ده سته وه گرت و وه کی توپیکی
سووراندیه وه، ئه وسا تیینی قاره ی هه شته می کرد. ئای
خودایه، چهن د شتیکی نامۆیه! باشه بوچی پیشتر تیینی
نه کردبوو؟ یان ئهم قاره یه ئیسته دهستی به دهرکه وتن
کردوه؟ ده بییت پیشتر له ناو ئاوه کانی زه ریاکه دا خوی هه شار
نه دابییت و دواتر بریاری خۆده رخستنی دابییت؟ نازانین!

له و چرکه ساته دا ساردونیا ههستی به وه کرد گۆی زه وی
پره له ژیان، هه ناسه ده دات و بیر ده کاته وه. له و باره ترسا و
راسته وخو توپه که ی خسته وه ناو جانتا که ی و گه رایه وه بو
وانه ی وه رزشه که ی.

ئه وه هه فته یه ک به سه ر ئه و ریکه وته دا تیپه ر ده بییت و تا
به مرۆیش ده گات، غیره تی ئه وه ی نه کرد زور توپه که
هه لبگریت، مه گه ر چهن د جاریکی که م. په یمانی به خوی دا دوو
شت بکات:

یه که میان: بابته که بو دایک و باوکی باس بکات و هر
هلیکی بو ریک بکه ویت، سی و دووی لی نه کات.

دووهمیان: توپه گوئییه که بو کتیبخانه که بگرینیتته وه.

که چی هیشتا هیچ یه کییک له و دووانه ی نه جام نه داوه.
ناههقی مه گرن! نه وه واله له ناکاوه ی گه شتکردنی دایک و
باوکی، ریسه که ی لی کرده وه به خوری!

گوئی له دهنگی ههنگاونان بوو له دهره وه ی ژووره که ی که
بو لای نه م دههات، دایکی راسته وخو و بی هیچ
ئاگادارکردنه وه یه ک هاته ژووره وه. به لام باوکی نه ریتی و بوو
له دهرگای دها و پاش که میک راوهستان، نه و جا دههاته
ژووره وه.

دایکی سه ریکی بو راوه شان و وتی: "پیم وایه جانتاکه ت
حازر کردووه، وایه؟"

"به لی دایه گیان، هه موو شتیکم به ری کوپیکی داناوه."

"ده ی با بیینم!"

ساردو نیا سوور هه لگه را. باشه، نه گهر توپه که بیینیت؟ به س
باش بوو دایکی هر له دووره وه سه ریکی کرد و وتی: "باشه،
کاریکی چاکت کرد. ده ی وهره و که میک حه لوا بخو."

"حه لوا ی چی، دایه؟"

"کچم، تو هیوایه تت نه م حه لوا یه یه، حه لوا ی شیر."

ساردونیا که منداال بوو، به محله بیی دهوت "حلهوای شیر".
لهو روزه به دواوه، ناوی محله بیی بوو به "حلهوای شیر". نای
که به لایه وه خوش و به له زهت بوو!

دایکی زه رده خه نه یه کی بو کرد، هر چند به ریشتیان و
به جیهیشتنی کچه که یان دلته نگ بوو. ئی ههفته یه ک که م نه بوو!

له گهل ئه وه یشتدا ساردونیا دهیزانی گه وره کان زوربه ی کات
ههسته کانیان دهشارنه وه. ئی ئاماده کردنی خواردنیکی دلداده
بو که سیک، یانی ها خوشم دهوئیت بزانه! دهستی دایکی گرت
و بو ی خه نی و وتی: "منیش تووم خوش گه ره که، دایه گیان."
کچ و دایک دهستیان کرده ملی یه ک و باوه شیان به یه کدا کرد.

ساردونیا ئه و شه وه زووتر خه وت. له ده مز میزکی
درهنگانی شه ودا، ههستی به تینوویتی کرد. تیشکی گلپه
سفره که له راره وه که دا دهره وشایه وه. چوو ه متبه قه که و
به هیواشی په رداخیک ناوی نوش کرد.

که ویستی بگه ریته وه ژووره که ی خوی، چرپه چرپیک که وته
به ر گویی. ئه وه خو دایک و باوکی خه و له چاویان نه که وتوووه!
له کاتی به ره و پیشچوونی بو هوله که، گویی له م رسته یه بوو:
"پیاوه که، باش بزانه دوا ی ئه نجامدانی نه شته رگه رییه که،
ناچیته وه سه ر ئه و ئیشه. لیم حالی بوویت؟"

باوکی وه لامی دایکی دایه وه: "پشوو ددهم، به لئنت پی
ددهم، وه لی با کچه که مان هیچ شتیک له م باره یه وه نه زانیت،
ده ترسم خه فه تی لی بخوات."

"بیگومان پیاوه که، خه مت نه بییت."

ئەوسا كە ساردۇنيا راستىي مەسەلەكەي بۇ دەرگەوت ئەمە
گەشتى كاركردى باوكى نىيە، بەلكوو ئەنجامدانى
نەشتەرگەرييە؛ قوروقەپ لىي دانىشت. ئەوان وتيان: "با
ساردۇنيا دلتهنگ نەبىت"، بۇيە فرمىسك بە چاوهكانيدا هون
هون هاتنه خوار. پاشان له دلى خويدا وتى: "وا ناكەم دايك و
باوكم هەست بكن من له راستىي مەسەلەكە دەزانم." ئى هەر
دەبوو ئەم دلتهنگىيەي له گەل يەكيكاندا باس بكردايە، بەلام
بەردىكى نايە بانى!

گەرايەوه ژوورەكەي خوى و دەفتەرۆچكەي يادەوهرييەكانى
دەرهينا. ئەم دەفتەرۆچكەيەي ناو نابوو "دارە گەورەكە"،
چونكى دەيزانى پەرە كاغەزەكان له دار دروست كراون و
هەتا زيتر كاغەز بەكار بهينين، يانى ژمارەي دارە براوهكان
زۆرتەر دەكەين! بۇيە زۆر بەورىيى و بەجوانىيەوه دەينووسى.
خۆشەويستەكەم، ئەي دارە گەورەكە:

من وا بەناچارى مى رىي مالى باپير و نەنكم دەگرمة بەر،
هەفتەيەكى تەواو لەوراكە دەمىنمەوه. ئاي كە كەيفخوش و
گەرموگورم! چەند بە بينينيان دلخوش دەبم! بەلام له بارەي
باوكمەوه نيگەرانم. دايك و باوكم نەشتەرگەرييەكە له من
دەشارنەوه، وا هەلسوكەوت دەكەم كە هەر ئاگاشم لى نىيە،
وہلى بەپەنھانى دوعاي خىرى بۇ دەكەم. هەر شتىكى نوئى
هاتە پيش، يەكسەر پيت دەلیم. بە هەر حال، تويش لەگەل مندا
ديت. كى دەزانيت، لەوانەيە چەندان سەرکيشىي نوئى وەكى
ئەوانەي نيو رۇمانەكان ئەزموون بكن.

گولى ساردۇنيا (ئەو كچەي رقى له ناوہكەي خوى بوو).

سەردانىك بۇ كەناراۋەكە

خاتوو "كەرىمە" و سەيىد "كامىل" لە مالىكىدا دەژيان كە دوو قات بوو، خانوويەكى گولرەنگ لە قەراغى كەناراۋىك. لە پشتەۋەى خانوۋەكە باغچەيەكى بچووك ھەبوو كە پىنج دارى ميوەى تىدا بوو: سىۋ، ھەرمى، گىلاس، شاتوو و قوخ.

ساردۇنيا لە تەمەنى مندالىدا لەگەل مئالەكانى دراوسىياندا يارىيە ميللىيەكانى ۋەكى چاوشاركىي دەكرد. ھەروەك جىگەيەكى نازدارى دىكە لە مئالەكەى نەنكىدا ھەبوو، ئەۋىش "ھۆدەى ئازووقە" بوو. لەۋلاۋە گۆزەكانى كەلەرم، خەيار، باينجان و گەلامىۋى سرەكەكراو ھەبوون.

ئاي لە ۋ ھەموو خواردەنە خۆشكراۋانە! ھەر چى سەۋزەت دەۋىت، حازرە. لەۋلايشەۋە سەبەتە ميوەى وشككراۋە، ھەر لە ھەنجىرەۋە بىگرە تا بە بىبەر، بامى، سىۋ، ھەرمى دەگات. ئەى بۇ باسى چەرەزاتەكانى ناكەيت؟ گويىز، كەستان و فستق. ھىشتا لە كويىمانە! ئىنجا ۋەرە سەر باسى جۆرەكانى مرەبا، مرەباى قەيسى، پرتەقال، گىلاس و ھەنجىر.

ئەو بۇنوبەرامەيەى لە ۋ ھۆدەيەۋە دەھات؛ بنيادەمى ئەبلەق دەكرد، ئەۋە ھەر لە ساردۇنيا بگەرئ!

نەنكى بۇ داپۆشىنى ھەر يەككە لە ۋ ئازووقانە، جا گۆزە بن يان سەبەتە، سەرچەفى بە دەست چنراۋى زەخرەفاۋىي پىدا دابوون. ئەۋەيش مایەى سەرسوپمان نەبوو، چونكى مئالەكە پىر بوو لە ۋ دەسپ و سەرچەفانەى عەينەن شىر؛ سىپى

دهچوونهوه و به دهسترهنگینی چنرابوون. لهسه ر قه نهفهکان
سه رچه فی چوارگوشهیی رازینراوه، لهسه ر میزهکان
سه رچه فی شیوه هیلکهیی، لهسه ر رهفهکان، لهسه ر تهلهفزیون،
لهژی ر تهلهفون و لهژی ر هه موو سوراحی و په رداخیکدا جوریک
لهوان دانرابوون!

سه ردهمانیک ساردونیا بو ئیره هاتبوو که هیشتا شیرهخوره
بوو، لهوساوه تا نووکه هیچ شتیک گورانى بهسه ردا نههاتبوو.
شوینیک بوو له دهرهوهی زهمهن. ئی ئه وهتا دارهکان گوره
دهبن و دریزتر، مندالان بالایان هه لدهدا، گیانله بهران ته مهن
دهکن، وهرزهکان به دووی یه کدا دین، شارهکان قهره بالفتر
دهبن، که چی ئه م شوینه وهکی ده لین: له گوئی گادا نووستوو،
کتومت وهکی خوئی ماوه ته وه، تاقمه کان، قاپوقاچاخ،
بونوبه رامه که ی، ته نانهت هه وای ناو هوله که یش.

له رۆژی دواتردا ساردونیا و دایکی به ره و که ناره که
گه شتیکیان کرد، دواتر گه رانه وه لای نه ک و باپیریان.

خاتوو "خه یال" که میک له گه ل دایکیدا دانیشت، پاشان
ئه ملاولای ساردونیا ی ماچ کرد و به خیرایی گه رایه وه.

ئه وه ساردونیا یه و وا له مالی نه نکیه تی، له هوله که
دانیشتوو، ئه ملاولای به دهره و سه رچه فی گولین
رازینراوه ته وه، له ولایشه وه نه کی به خوشه ویستییه وه سه یری
دهکات، پشیله پرته قالیییه قه له وه که یش به بهر پیناندا دیت و
دهچیت.

"به خير بييت رۆله نازداره كه م، سهر چاوان. ئه رى برسيت نيه؟ ده زانيت خوشترين و به له زهتترين خواردنم بو حازر كردوويت؟"

ساردونيا دهيزانى ته نانهت ئه گهريش بلييت "برسيم نيه"، نهنگى ههر به قورگيدا دهكات، جا باشتر وايه بو خوى بيته پيشه وه، وتى: "نه نه گيان به لى، كه ميگ دهخوم."

"ئاي رۆله گيان، كه مى چى؟ تا ده توانيت بخو!"

پينج خولهكى برد يان نه ببرد، بانى ميژه بچوو كه كه پر كرا له نانى به يانى. نه نه "كه ريمه" ورده ورده پارچه يه ك نانى هه لده گرت و په نيرى تى دهسوى، مره باى پيوه ده كرد، له ههنگوينى وه رده دا، يان دوشاوى خورماى پيدا ده كرد، يان له شيرى هه لده كيشا. هه روا پارچه نانى له تهك يه كه وه ريز ده كرد. ئه ي بونى ئه و كيگ به شو كولاته يه بو نالييت! حه لوايش له لايه كه ي ديكه وه، بونيك دهتوت تازه له فرن ده رهينراون.

دايكي نه يده هيشت ساردونيا حه لواى زور بخوات، نه بادا ددانه كانى كلور ببن، به لام ئه م ياسايانه له مالى نهنگى گورپان گوم بوو. به لى ياسا هه بوو، بهس باپيره ي ده گرته وه و ته واو. سه ييد "كاميل" ي باپيرى هه موو شتيكى ده خوارد، به لام به بى خوى، بى شه كر، به بى رۆن. به رده وام ده يوت: "ئه ي خوايه چى بكه م، ئاخو ژنه كه ئه مه تامى خواردنه، يان تامى كا!"

رۆژ رۆژى ساردونيا بوو، دنيا به دلى وى بوو. چى ده خوارد؛ هه بوو، تهبعه ن به بى ريگرى.

"بنۆره رۆله کهم، ئەم چایه پینی دەوتریت چای پاشا. دەی
که میک چا و ئاو، له گه‌ل که میک هه‌نگویندا." نه‌نکی وای وت.

باپیری هاته گۆ: "باشه چای پاشا به کچانیش ده‌دریت؟ ئی
خۆ ئەوان نابن به پاشا!"

"راسته، که‌واته ناوی ده‌نیین چای شاکیزان."

له‌و‌هه‌له‌دا که ساردۆنیا قومی له‌ چایه‌که‌ ده‌دا، بییری
کرده‌وه: "ئایا ده‌گونجیت رۆژیک دابیت و کیزانیش ببن به
پاشا؟ پاشان بریاری دا له‌ نزیکترین ده‌رفه‌تدا ئەو‌ بابه‌ته‌ له
ده‌فته‌رۆچکه‌ی یاده‌وه‌رییه‌کانیدا تۆمار بکات."

نه‌نکی وتی: "ئهم‌رۆ له‌گه‌ل باپیرتدا بچنه‌ نیو باغ و هه‌ندیک
گولیش بچینن، پاشان وه‌ره‌وه‌ و له‌ کاروباری متبه‌قدا
هاوکاریه‌کم بکه‌ باشه‌ ئازیزه‌که‌م، چونکی ئیواره‌ دراوسیکان
لیره‌ ده‌عه‌وتن."

"به‌سه‌ر چاو نه‌نه‌ گیان، به‌س ده‌توانم له‌ ژووره‌که‌ی خۆمدا
کتیبیش بخوینمه‌وه؟"

"ئهی بۆ نا گوله‌که‌م، له‌بیرم نه‌بوو ئەوه‌نده‌ خووت به
خویندنه‌وه‌وه‌ گرتووه‌. بخوینه‌وه‌ کیژم، با رۆشنییری و
زانستت زیتر بن، با له‌سه‌رووی ئیمه‌وه‌ بیت تا به‌ به‌رزترین
پله‌ ده‌گه‌یت."

ژووره‌که‌ی پشته‌وه‌ بۆ ساردۆنیا ئاماده‌ کرابوو. ریک له
کۆندا ژووری دایکی بوو، ئەوکات ئەویش وه‌کی ئەم‌ منداڵ
بووه‌. چۆن بوو، ئەوها مابوووه‌وه‌، ته‌نیا ده‌مژمییری قه‌د
دیواره‌که‌ له‌ چرکه‌چرک که‌وتبوو. کێ ده‌زانیت له‌ که‌یه‌وه‌

وہ ستاؤہ؟ ھندیک تابلوی کونیش ھلواسرابوون و
مابوونہوہ، وینہی چہند فیلم و پالہوانیک کہ ساردونیا
نہیدہناسین.

جانتاکہی کردہوہ، توپہ گوئیہکہی بھیاوشی دھہینا.
پیشتر بیری لہوہ کردبووہوہ لہ کویدا بیشاریتہوہ. کردیہ ناو
دھمڑمیرہکہی قہد دیوارہکہوہ، نہنکی چووزانیت! دواتر
کتیبیکی دھہینا و دھستی بھ خویندہوہ کرد.

ئوہ وای بونی خوشی چیشت لہ متبہقہکہوہ، مژدہی
نزیکبوونہوہی کاتی نانخواردنی ئیوارہی راگہیانہ. بوئہکہ ئو
ناوہی تہنی. ساردونیا بھرہو ھولہکہ کشا، میزیک پربانی
خواردنی بھلہزہت، گوشتی وردکراو بھدریژی، ھلوا، کیک،
کہلہرم و چہندانی دیکہیش.

لہ دلی خویدا پرسی: "باشہ، چوں ئو ھموو خواردنہ
دھخون؟"

"پولہ، وای دابنی ناشیخون، بھلام پیویستہ ھر بویان
دابنیین و ریزیان لی بگرین."

"ئی بوچی، نہنہ؟"

"پیویستہ ریزیان لی بگرین، جا بھپی گرینگیدانت بھ
دراوسی، ریز و حورمہتیان بو دادہنیت. دھزانی ئگہر
ریزگرتنہ کہ ھم بوو، یانی چی؟"

"نازانم!"

"یانی تو گرینگیان پی نادہیت و نرخیان نازانیت."

ساردونیا لئی تیکه ل بوو، سهیریکی نهنکی کرد و وتی:
"به لام نه نه ئیوه بهردهوام وهک قهوان لییده دهنه وه که ئیمه
نابیت شتیک له خواردنی ناو قاپه که مان بهیلینه وه، ئه مه
دروست نییه. ئی ئه گهر ئه وه هموو خواردنه ناخون، دواتر
خه سار نابیت؟ ئه وه کاریکی دروسته؟"

نهنکی که میک داما، پاشان بزه یه کی بو کرد و وتی: "ئای
چه ند کچیکی زیرهک و ئاقلیت!

پاش که میک، دراوسینکان یه ک له دووی یه ک دین.

ئه وه بوو ساردونیا گوئی له دهنکی که وچکه چا تیکه ل به
دهنکی گریانی مندالان بوو، هه ندیک جاری قاقای پیکه نینیان
دههاته بهر گوئی. ئه ی به ره که ت دهن، ئه وه هموو دهنکه
له کوپوه دهرده که ن؟

باپیری کلاو و گوچانه که ی هه لگرت و به ره وه قاوه خانه که
تیته قاند. پیش چوونه دهره وه ی، به لاچاویک سهیری
ساردونیا ی کرد و وه کی ئه وه ی به زمانی حال بلیت: "ئه وه من
سهری خوم هه لگرت و قوتارم بوو، جا تویش که یفی خوته!"

له ناکاو هه موویان قوروقه پیمان لی کرد، ساردونیا ههستی
کرد له وانیه باسی ئه م بکه ن، گوئی بو قسه کانیا ن هه لخت.
نهنکی دهیوت: "زاواکه م نه شته رگه ریی بو ده کریت." به دهنگیکی
کزول دهیوت: "ئاممان ژنه کان، ئه م قسه یه بو کچه بچووکه که
نه گیرنه وه، ئه و ئاگای له م باسوخواسه نییه!"

ژنه کان وتیان: "ئه یه رو، چون شتی وا ده که یین!"

دوای که می‌ک نه‌کی بانگی ساردوئیای کرد: "وهره گولی ساردوئیا، دهی وهره لای نه‌نه."

یه‌کیک له دراوسیگان پرسیی: "ئا... ئا... ئا... ئایا ئه‌وه ناوه راسته‌قینه‌که‌یه‌تی؟ وام زانی به سوعبهت وا ده‌لیت!"

"نا خوشکم، نا... تو تازه بو ئه‌م گهره‌که‌ی ئیمه هاتووی، نازانی مه‌به‌ستم چی بوو. ئی دایکی سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ناوه‌ی لی بنیت، ناو برانه! ناو قاتی بووه!"

هه‌مووان بیده‌نگ بوون و ساردوئیا خوی به هۆله‌که‌دا کرد. یه‌کیک له ژنه‌کان به لاچاو ئاماژه‌ی بو ژنه‌کانی دیکه کرد، ئی ساردوئیا ئه‌وه‌نده کالفام نه‌بوو تا نه‌زانیت یانی چی! گه‌وره‌کان کاتیک بیان‌ه‌ویت شتیک بشارنه‌وه، به لاچاو ئاماژه ده‌که‌ن.

گه‌یشته ناوه‌راستی هۆله‌که و هه‌مووان نیگیان چووه سه‌ری. کر و بیده‌نگ، هیلکه‌ت له‌سه‌ر سه‌ریان دابنایه نه‌ده‌که‌وته خواره‌وه، ته‌نانه‌ت منداله گرینۆکه‌که‌یش نقه‌ی لی بر!

ساردوئیا وای هه‌ست کرد بوونه‌وه‌ریکی فه‌زایی بیت و تازه له‌سه‌ر زه‌وی دابه‌زیبیت.

نه‌کی بانگی کرد: "وهره کچم، شه‌رم داتنه‌گریت، هه‌مووان پرسیاری تو ده‌که‌ن."

یه‌کیکیان وتی: "ماشه‌للاو لی بی، ئای که کچیکی جوانی!"
ئه‌وانی دیکه‌یش سه‌ریان بو له‌قاند، ها مانا ئیمه‌یش هاو‌راین.

سەيرىكى مندالەكانى كىرد، ھەموويان لەو بچووكتر بوون.
ئەوھىشيان كە دەگىيا، كەوتە سەر عەرزەكە و دەستى بە
زگەخشكى كىرد.

ئافىرەتتىكى قەلەويان لە ناودا بوو، پرووى لە ساردۇنيا كىرد و
وتى: "ئادەى پىمان بلى با بزىنن چۇنى؟ چى دەكەيت؟"

نەنكى وەلامى ئەو ژنەى دايەو و وتى: "لە خوئىندەوھى
كتىب تىر ناخوات. دەلئىم پۇلە چاوهكانت كز دەبن، كەچى ھىچ
باكى لى نىيە!"

پىكەو و تىان: "ماشەللا چەند ئاقلە."

لەناكاو مندالە بچووكەكە كەوتە كۆكەكۆك، شتىك لە قورگى
پەرىبوو، كەسىش ئاگاي لى نەبوو، خەرىك بوو بخنكىت،
ئەوجا ژنگەل ھاتنەو سەر خۇيان و پەلامارىان دا. بىنىيان
پارچە شىرىنىيەك لە قورگى گىر بوو. دواى چەند خولەكىك،
ھەناسەدانى گەرايەو سەر دۇخى ئاسايى خۇى. ئەوان لەو
ھەرا و ھۇريايەدا بوون، ساردۇنيائىش خۇى لى دزىنەو و
بەرەو ژوورەكەى گەرايەو.

دەرگاگەى داخست. واى دەزانى خەوتوو، وا بەخەبەر دىت
و ھۇشى بەبەردا دىتەو، رىك لە پالەوانى نىو ھەقايەتەكان
دەچوو.

تۇپە گۇبىيەكەى لەناو دەمژمىرە وەستاوھكەى قەد دىوارەكە
دەرھىنا، تەكاندى و دەنگىكى مۇسىقاي لىو ھات، بەلام
دەنگەكە لە جاران كزتر بوو، پىدەچوو وزەكەى لەدەست
دايىت. كەمىك دواتر ھاتە سەر ئەو خەيالەى لەوانەيە

هۆكاريكى نادیار له پشت دۆزینه وهی ئەو تۆپه وه هه بیته،
چونكى له كتيبخانه دا دانرابوو، وزه كهی له كتيبه وه وهرده گرت.
ئەو بهردانهی كه دهره وشانه وه، به هوی هه قايهت و
چيروكه كان، يان رومان و كتيبي هونراوه كانه وه بوو.

ئه گهر وا بيته، يانی بويه له كتيبخانهی قوتابخانه كه دا
دانراوه، تاكوو وزه وهر بگريته. ئەو دهمه ی ساردونیا برديه وه
بو مال؛ كيشه ی نه بوو، له بهر ئەوهی ژووره كهی پر بوو له
كتيب.

وهلی ليره و له مالی نهنگ و باپيري دۆخه كه جودايه، خو
ئەمان چيروكي، رومانی، يان شيعري ناخويننه وه، بويه تۆپه
جادووييه كه وزه كهی خو ی له دهست داوه.

ساردونیا له په نجه ره كه نزيك كهوته وه و بيري دهكرده وه.
سه يريكي دهره وهی كرد، بينی وایه كيك له ناو
په لکه داره كانه وه چاوديري دهكات. ئەی خودايه، ده بيته كي
بيته؟

كچيك بوو پيشتر نه يديتوو، زور به وردی چاوديري ده كرد.
رهنگی چاوه كانی له يه كدی جودا بوون. به واقورماييه وه له
ساردونیاي دهنوري. بيگومان ئەوهی بينیتی، خيال نه بوو.
چاوه كانی ئەو كچه زور گهره و رهنگ كال، دهتوت چاوی
كه رويشكن. قره شين و نهرمه شوربووه وه كهی، دهتوت له
سه ره وه به گوري سيكه وه به ستراره.

گوپيه كانی كه وانهی و قيت، لووتی بهرز و ريك، ههر چی
پرومه ته كانی بوون سه راپايان به خال و قنچكه ی رهنگ
سوور داپوشرا بوون.

کاتیک ساردونیا زیترا لیتی ورد بووه وه، تییینی کرد که له
بووکه له یه کی سهیر ده چیت، یان له تابلویه ک ده چوو که
وینه کیشیک شیتانه نه خشاند بیتی. به سه رسور ماوییه وه
چرپه یه کی کرد و وتی: "کچه وینه کیشرا وه که!"

هاورینگه لیکی نوی

ساردونیا په نجره که ی کرده وه و خوی هلدایه نیو
باغچه که ی ماله وه. کچه که به هنگاونانی له سه رخو و
به ترسه وه هاته پیش. ته مهنی ۱۰ سالان یان ۱۱ سالان ده بوو.
پیستی له شی تا بلیت سپی بوو، ده توت له ئاردی سفر
هه لکیشراوه. بازنگیکی ئه ستوری له ده ستدا بوو که نقیمیکی
گوی پرنسنگاری پیوه بوو، لایه کی به ده زوی شین چنرابوو،
لایه که ی دیکه ییش به ده زوی سه وز.

ساردونیا لیی پرسى: "تو کییت؟"

"ناوم زه هرایه."

سه یری گه ره که که ی کرد و لیی پرسى: "له کامه گه ره کن؟"

"ئیمه له م که ناراهه ناژیین."

"ئه وه وتت 'ئیمه'؟"

"به لی، من و براكه م." پاشان ئاماژه ی بو لای دار هه رمیکه
کرد، له پشتیه وه مندالیکی بچکوله ی ۱۰ سالان راهه ستابوو،
کورت بوو، به لام قه له و، قژیکی ره شی لوولی هه بوو، ده توت
گورانیبیژیکی کالفامه، شه رمیش بوو. له په ناگه که هاته ده ر و
به گومانه وه هه ناگای هه لده هینایه وه.

ساردونیا پیی وت: "سلاوت لی بی."

"س... س... لاو له توییش."

خوشکه که ی هاته قسه: "براکه م سه ر زمانى ده یگریت."

ساردوڻيا سهيريڪي ڪرد و دلي پي سووتا. هي، نه وه خو
پيشتر ڪه سيڪم نه بينيوه قسه ڪاني بقرتينيٽ. سهيره!

بو يه ڪم جار ڪه سيڪي بيني له واني ديڪه جو داواز بوو.
له وانهيه همووان له يه ڪدي جودا بن، ڪه چي مروڦ به خيرايي
له م مه سه لهيه حالي نايٽ.

"ناوم نه سو تايه."

"نه وه يه ڪم جار ه گويم له و ناوه ده بيٽ!"

ده موچاوي ڪور ه له ته ريقيدا سوور هه لگه را، چونڪي
هه ميشه وا پي ده لين. ساردوڻيا هه رگيز بي ري لاي نه و قسه يه
نه بوو ڪه ڪري، ئي خو خه لڪيش وا به خو ي ده لين! ناڪريٽ
شتيڪت پي ناخوش بيٽ، ڪه چي خوت به خه لڪي بليٽ. باش
بوو ڪور ه ڪه ناگاي له و قسه يه نه بوو.

شانه ڪاني ته ڪاند و وتي: "له... و... و... انهيه پيشتر نه و ناوه ت
به ر گوي نه ڪه وتبيٽ، وه لي نا... و... و... وم..."

"بيوره مه به ستم سوو ڪايه تي نه بوو، هه مووان به منيش
ده لين ناوت نامويه. ناوم گولي ساردوڻيايه."

زههرا وتي: "ئاي ڪه ناويڪي خوشه!"

نه سو تايش سهري له قاند و وهڪي بليٽ: "به لي، نه ي چون!"
يه ڪم جار بوو گوي لي بيٽ ڪه سيڪ پي بليٽ: ناوت ڇهند
خوشه!

"هه ز ده ڪم بزائم نه سو تاي ياني چي؟"

"يانی نۆمای سەرشییت، بەلام وا نازانم ئەوها زوو کەلەیی
بیم."

ساردوڤنیا بزەیهکی بو کرد و وتی: "خۆشحال بووم بە
ناسینتان. ئیوه لەکوێوه تەشریفتان هیناوه؟"

زەهرا بە دەستی ئاماژەى بو دوور کرد و وتی: "لە ولاتی
ئەفھیماوه."

"ولاتی چی؟ مەبەستت لە ولاتی ئەفسانەکان، چیرۆک و
هەقایەتەکانە؟ شوینیک بەم ناوهوه بوونی نییه، چونکی
زانبارییەکانم لە بارەى جوگرافیاوه گالتهیان پێ ناکریت."

ئەم جارەیان زەهرا شانەکانی هەلتهکاند و وتی: "لەوانەیه لە
وانەکاندا بەم بابەتە نەگەشتین."

ساردوڤنیا کەمیک بیری کردەوه، پاشان وتی: "زۆر باشە...
دەى باسى ئەو شوینەم بو بکە، بە چی بەناوبانگە؟"

ئەودەم زەهرا وهکی گولیک گەشایهوه: "ئێستە ولاتەکەمان
وهکی جارێ نەماوه، لە کۆندا تارای سەوزی پۆشیبوو،
ئاوهکانی خورەخوریان بوو، جنۆکەى مێ و ئەژدیهاکانی لێ
نیشتەجێ بوون، بەلام ئێستە بەردەوام لە لەناوچووندايه."

"جنۆکەى مێنە و ئەژدیهاکان! ئەم وپێنەیه چییه؟"

"دەکریت باوەر بە قسەکانم نەکەیت، بەس دەتوانیت نکۆلى
لە بوونی هەقایەتەکان بکەیت؟ نەخیر. ولاتەکەى ئێمەیش هەر
وهه‌ایه. هەموو ئەو هەقایەتەنەى بیستووتانە، لای ئێمەوه
بەرەو جیهان هاتوون."

"جا ئەو چۆن دەبیت؟"

زەھرا پوونکردنەوہکانی دریژہ پی دا: "لە سەرەتادا دەردەچووین و چەندان بیروکەمان لە ولاتانی زۆر و زەوہندەوہ کو دەکردەوہ، پاشان دەمانکردە کیسە گیورەوہ و لەگەل خۆماندا دەمانگیرا، پیت پیت پیمان دەکرد، ناومان دەنا 'کەرەسە گی خاوی حازر بو کارپیکردن!'"

ساردوونیا بەتاسەیەکەوہ لی پیرسی: "ئە گی لەدوای ئەوان چی؟"

"پاشان بو ولاتەکە گی خۆمان دەگەرینەوہ، لەوئ سەربازگی هزری ئەبجەدیمان هەیە. لەم سەربازگە یەدا خۆمان تاک دەکەینەوہ و هەلسەنگاندن بو ئەو بیروکانە گی کە کۆمان کردوونەتەوہ، دەکەین. کاریان لەسەر دەکەین، تا چیرۆک، هەقایەت و پۆمانی نوئی لی پیک بەینین.

لەوئ هاوپیەتیەکی گەرموگور هەیە و ماوہیەکی زۆر لەنیوان ولاتەکەمان و ولاتانی دیکەدا توولی کیشاوە. یان راستتر، هاوپیەتی لەنیوان خۆماندا پتەو و بەهیزە."

"زۆر باشە. ئەدی چی گۆرا؟ خیرە ولاتەکەتان وشک دەبیت و دەپووکتەوہ؟"

زەھرا هەناسە یەکی قوولی هەلکیشا و وتی: "لیم بگەرئ با مەسەلەکەت زیتەر بو پوون بکەمەوہ: هەر کات مندالیک کتیبیک بەخۆشەوپیەتیەوہ خویندەوہ، هەردەم گەورە یەک لە گەورەکان چیرۆکیک یان هەقایەتیکی گیرایەوہ، هەر جار رایەکی نوئی لەدایک بوو؛ گولیک دەپشکویت، بولبولیک لە

قاره‌ی هه‌شته‌مدا ده‌چریکینیت، یان ئاوی تافگه‌یه‌ک ئاوازی‌ک
ده‌چریت. هه‌ر چی له‌وئ پوو بدات، کار له ئیمه ده‌کات.

ساردونیا برۆکانی به‌سه‌راسیمه‌یی هینایه‌وه یه‌ک وه‌ختیک
خوی بو ره‌تکرده‌وه‌ی قسه‌کانی زه‌هرا ئاماده ده‌کرد، تا پئی
بلیت: "ئاخر ئه‌زیزم کوا هه‌شت قاره‌هیه، هه‌ر چه‌وتمان
بیستوه. بو سه‌رمان لی ده‌شیوینیت؟" ئه‌وه‌یش به‌خه‌یالیدا
هات توپه‌گویییه‌که تا چه‌ند راسته!

بیری ده‌کرده‌وه: ئایا ده‌بیت ئه‌و شوینه‌ی زه‌هرا باسی لیوه
کرد، هه‌ر هه‌مان ئه‌و پارچه‌ره‌شه‌نه‌بیت که له‌سه‌ر توپه
گویییه‌که‌یش هه‌یه؟ زور باشه. بیگومان ئه‌گه‌ر شتیکی له‌و
شیوه‌یه هه‌بووایه، له‌به‌ر چی مامۆستاکه‌ی باسی نه‌ده‌کرد؟ تو
بلیت ئه‌وه‌یش له‌م باره‌یه‌وه له‌گویی گادا نووستیت!

"ده‌ی پیم بلین، بوچی په‌یوه‌ندی نیوان ولاتان تیک چووه؟"

"گیانه‌که‌م، چیرۆکه‌که ئه‌وه‌هایه: ئیسته مندا له‌کان وه‌کی پیشان
نه‌ماون، کتیب ناخویننه‌وه، خه‌ون بنیات نانین، ته‌نیا یاری به
موبایل ده‌که‌ن و هیچی دی."

ساردونیا به‌ناسکییه‌که‌وه وتی: "خوشکی، منیش یاری به
موبایل ده‌که‌م."

"ئێ با بیکه‌ن، هیچ ریگریک نییه، به‌س با کتیبیش بخویننه‌وه،
چونکی بنیاده‌م پئویستی به‌هیزی خه‌یالیش هه‌یه. ئه‌ی چۆن!
هه‌روه‌کی چۆن پئویستی به‌نانه، پئویستی به‌ئاوه، خه‌یالیش
ئه‌وه‌هایه. جاران مندا لان له‌چیرۆکه‌کانی رابردوودا
پوچوو بوون، له‌کووچه و کولانان یاریان ده‌کرد، خه‌ونیان

پیک دههینا، له دهريای خه یالدا مه له یان دهکرد، ده بوونه چه ته و ریگر، ده بوونه گاوان و شوان، یان ده بوون به فرۆکه وان و بو شاییگر، وهلی ئیسته زنجیرکراوی نیو ژووره کانن و ناچنه در، رییان پی نادریت، وهکی مریشکی کرکه وتوویان لی کراوه! سا یان یارییه ئه لیکترۆنییه کان دهکن، یان ته ماشای ته له قزیون.

ساردونیا وتی: "ئه وانه هه موو راستن." بهردهوام بوو: "باو کم هه میسه ده لیت: منالیمان له و گه ره که دا به ری کرد، به زور نه بووایه نه ده هاتینه وه، دایکمان ده یقیژاند: کوره وهرنه وه، بابه درهنگه، وهرنه وه بو مال. که دنیا تاریک داده هات، زگمان له برسان قورهی ده هات، ئه و جا ده هاتینه وه. ده یوت: مندالی ئه مرۆ وا ناکهن. منیش ده مه ویت ئه و مه سه له یه بو دایکم باس بکه م، که چی ئه و گوئی پی نادات، هه ر ده یلیته وه: بیگومان ته ماتهی ئه م زه مانه، تامی کا ده دات، بو نی هه ر نه ماوه!"

خوشک و برا به جو شو خرۆشه وه گوئیان بو قسه کانی ساردونیا شل کردبوو، دهستی پی کرده وه: "ئاخر پیم نالین چون هیزی خه یال لای ئه و منداله گه شه ده کات، نه کتیپیک بخوینیته وه، نه ییش بیته کولان و راوړاوکیه ک بکات!"

"به لی، راسته. ئه گه ر بیروکه کانی داهینانکاری نه مینن، قاره ی هه شته میس ده بیته بیابان. رووباره کان وشک ده کن، داره کان له به ره مهینانی میوه ده وهستن، برسیتی و قاتوقری بالی شوومیان به سه ر دنیا دا ده کیشن، ئه و کاتیش له ئیمه وه هیچ چیرۆکیک، هیچ هه قایه تیک یان ئه فسانه یه کتان پی ناگات. به

تپه‌رینی کاتیش، شوینه‌کانی دیکه‌یش له جیهاندا کارتیکراو
دهبن و وشکی؛ دنیا ده‌گریته‌وه.

ئای که بابەتیکی مه‌ترسیداره.

پتویسته پیش ئه‌وهی قاره‌که‌مان به‌ره‌و نه‌مان بروات، ئیمه
پیشتر ده‌ستی خومان بوه‌شینین. با بزگاری بکه‌ین. له‌به‌ر
ئهمه‌یه گه‌شته‌که‌مان ده‌ست پی کرد. من و براکه‌م دنیا و بنیا
که‌راوین، رۆژه‌ه‌لات، رۆژئاوا، چه‌ندان بیروکه‌مان خر کرده‌وه.

ئه‌و‌ده‌م ساردونیا تیبینی ئه‌وهی کرد چه‌ند تووره‌که‌یه‌کی
که‌وره لای خواره‌وهی داره‌که دانراون. تووره‌که‌کان پر بوون
له پیتی ره‌نگاوپه‌نگ.

پتویسته به زووترین کات بیانبه‌ینه‌وه بو ولاته‌که‌مان. له‌وانه
چه‌ندان چیرۆک، هه‌ق‌ایه‌ت، رۆمان و هونراوه‌یان لی
ده‌رده‌چیت، دواتر به هه‌موو جیهاندا بلاو ده‌بنه‌وه.

ئه‌وهی لی تیناگه‌م: دهی بوچی به‌ته‌نیا بیروکه‌کانی خوتان
بزگار ناکه‌ن؟

ئه‌م باب‌ه‌ته‌ بیزاری کرد، ده‌موچاوی سوور هه‌لگه‌را: "راسته
ئیمه چیرۆک، هه‌ق‌ایه‌ته‌کان و ئه‌فسانه‌کان ده‌هونینه‌وه، به‌لام
قورسه بیروکه‌ی سه‌ره‌کی بو بدۆزینه‌وه. ئیمه وه‌کی ئیوه
داهینه‌ر نین، کارامه‌یه‌کی له‌و شیوه‌یه‌شمان نییه‌.

"بروام وایه هه‌مووان داهینه‌ر بن. به‌لی، نه‌ک ته‌نیا ئیمه‌.

ساردونیا به‌چیژه‌وه گوئی بو گرتبوو. به‌و مه‌سه‌له‌یه قنیاتی
نه‌کرد، کتوپر پرسیاریکی دیکه به‌میشکیدا هات: "دهی پیم
بلین، ئه‌وه له باغه‌که‌ی باپیرمدا چیتان ده‌کرد؟"

"ئىمە بەشويىن تۆپە گۆيىيەكەوۋە بوو، كارەكەمان قورس
بوو، ئاماژەكان لىرە زۆر لاواز بوون."

ساردۇنيا سەرى سورما و وتى: "ئاماژەكان!" پاشان
سەيرىكى ئەو بازنگەى دەستى كچەكەى كردهوۋە، بىنىي ئەو
تۆپە شووشەيىيەى بە سەريەوۋە بوو، ھەر كات تىشكى
ھەتاوۋەكەى بەر دەكەوت؛ رەنگەكانى دەگۆران.

"بەلى، تۆپە جادوويىيەكە ئاماژەى تىشكىمان بۇ دەنىرەت. ھەر
كەسىك كە لە ولاتەكەمان دەرچوو، يەكىك لەو تىشكانە
دەگرەت، بۇ ئەوۋەى رىگەى لى ون نەبىت. كاتىك گەيشتەنە ئەم
ناوچەيە، خستەمە پىشتى كىتتەكانەوۋە، نەبادا وزەكەى تەواو
بىت. دواتر بەو ھۆيەوۋە دەتوانىن لە رىي ئاماژەكانەوۋە كە لىي
وەر دەگرەن، رىگەكەمان بدۆزىنەوۋە و لە رىي ئەو نەخشەيەى
كە بازنگەكە دەرىدەخات؛ برۆينەوۋە. خو ئەگەر وزەى تۆپەكە
لاواز بوو، پىويستە لەسەرمان وزەى بۇ پەيدا بكەين، ئەوۋەيش
بەوۋە دەبىت لەنىو كىتتەكاندا داىبىنىن."

براكەى زەھرا قسەكانى تەواو كرد: "كاتىك تو لە ئەستەنبول
لە مالى خوتان بوويت، ئىمە شوينەكەيمان دەزانى، بەلام
لەوۋەتەى ھاتوويت بو ئىرە، ئاماژەكان لاوازن، زۆر
بەنارەھەتى توانىمان بىين بو لاي."

"رىك وايە، لە ژوورەكەى خۇمدا كىتتەى زۆر ھەبوون، بەس
لىرە خوتان حالەكە دەزانن، كىتتەيان نىيە. خۇيشم ھەستم كرد
ھەر بەوۋەى گەيشتمە ئىرە، تىشكەكەى لاواز بوو."

"بەلى، تۆپەكە لەنىوانى كىتتەكاندا وزەى زىتر دەبىت."

"ئەو ئىستە دۆزىمەو، ئىو بوون كه له كتيبخانهى
قوتابخانه كه دا داتانناوه!"

ئەسۆتاي سەرى لەقاند و وتى: "گەراينهوه بەدوايدا، كه چى
نەماندۆزىيهوه."

زەهرا تىهەلچوو: "ئىمە ناتوانين بەبى ئاماژەكانى ئەو كه بۆ
بازنگەكهى دەنيريت، بۆ ولاتەكهى خۆمان بگەريينهوه، رووگە
و ريگەمان لى تىك دەچييت، ئەو چەند رۆژيىك بوو
دەمانويست وزەى بدەينى."

ساردۆنيا دلتهنگ بوو، وتى: "من داواى لىبوردنتان لى
دەكەم، بەراستى بووم بە زەحمەت بۆتان، ماندووم كردن،
نەدەبوو له كتيبخانهكه دەريبهيتم، ئەو مافى من نەبوو."

ئەسۆتاي وتى: "ئەوهى رووى دا، رووى دا. له سەرەتادا
قارمان لىت هەستا، وهلى ئىستە ئەو هەستە خراپەمان نەما."

"بەبى ويستى خۆم بووم بە مايهى ئازاردانتان، بەلام تۆلەى
ئەو هەلەيهەمتان بۆ دەكەمهوه. كه وا بوو منيش له گەلتاندا ديم."

زەهرا ناوچەوانى گرژ كرد و وتى: "له ولاتەكهى خۆمانهوه
دەتوانين بەئاسانى بۆ ئىره بيين، بەس بۆ گەرانهوه؛ تەواو
بەپيچەوانهوه، زۆر قورسە."

ساردۆنيا بەسووربوونىكهوه وتى: "ئەدى ئەوه نىيه
خەلكانىك لىرهوه دەيانەويت بچنەوه بۆ ئەو ولاتە؟"

"بەلى، هەن واين كردوو."

"دەى كى بوون؟"

"شاعيران، نووسهران، دهرهينهرى فيلمهكان، وينهكيشان و
موسيقارهكان... بهلى، نهوانه و سهرهراى مندالانىش.
زانراويشه، هر مندالان جوانترين خهون وينا دهكهن."

"نهو قسانه يانى نهمه شتيكى ناساييه. نهى نهو مندالانه كى
بوون؟"

"نهو مندالانهى خه يالىكى فراوانيان ههيه زيارهتى ولاتهكه مان
دهكهن، ههروهك كه سيك خاوهنى توپه گويبهكهى شيوهى
زهوى بيت، نهويش دهتوانيت."

ساردونيا بهم قسهيه دلى خوش بوو، وتى: "يانى كهسى
وهكى من؟"

"بهلى، وهكى تو. وهلى تكايه باش گويم لى بگره، لهوانهيه
نهم كاره مهترسيدار بيت، چهندان نارهههتى و چهرمهسهرى
لهو رييهدا خويان بومان مهلاس داوه!"

ساردونيا له خوشيياندا هاوارى كرد و بى نهوهى گوى بداته
نهوهى چى وترا: "ئاي كه نازداره... دهى خيرا كهن! كه وايه با
بروين!"

زههرا و نهسوتاي نيگايهكى پر له پاراييان بو يهكدى كرد،
كه چى ساردونيا كهوته رى و خوى ههلايه پيشيانهوه.

هیزی کتیبه‌کان

ساردوونیا له په‌نجره‌که‌وه خوی هه‌ل‌دایه‌وه ژووره‌وه. ده‌ژمیره‌که‌ی قه‌د دیواره‌ی کرده‌وه و تۆپه‌ گۆیه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، گوی‌ی له ده‌نگی نه‌نک و دراوسیکانی بوو. بی کاتبه‌فیرۆدان، گه‌رایه‌وه ناو باغچه‌که. کاتیک زه‌هرا بینیتی، به هه‌موو هیزی خویه‌وه هاواری کرد: "تۆپه‌که‌مان!"

تیشکه‌کان به‌کزی له‌و ورده به‌رده ریزکراوانه‌وه که له‌سه‌ر تۆپه‌که هه‌بوون، ده‌رده‌چوون.

ئه‌سۆتای وتی: "ئای که داماو، وزه‌که‌ی ته‌واو بووه!"

ساردوونیا وتی: "رێک وه‌کی مۆبایل وزه‌ی تیدا نه‌ماوه، پیویسته له‌سه‌رمان تۆپه‌که شه‌حن بکه‌ینه‌وه، به‌لام له‌جیتی کاره‌با، کتیبه‌ی ده‌ویت."

"ئا... ئا... مۆبایل! که‌وته‌وه بیرم."

ساردوونیا وتی: "ئایا ئیوه‌یش مۆبایل به‌کار ده‌هینن؟"

"نه‌خیر."

"ئه‌وه به‌ راسته‌! لیره، هه‌مووان به‌کاری ده‌هینن، ته‌نانه‌ت مندالانیش. له‌و رییه‌وه په‌یوه‌ندی ده‌که‌ین و هه‌واله‌کان ده‌زانین. ئه‌دی ئیوه‌ چۆن په‌یوه‌ندی به‌یه‌که‌وه ده‌که‌ن؟"

"له‌ ریی بیروکه‌کانمانه‌وه."

ساردوونیا دیسان واقعی ورمابوو، به‌لام له‌ولاوه زه‌هرا قسه‌که‌ی پێیان بری و پرسیاریکی دیکه‌ی کرد: "ده‌ی پیم نالین"

لەم كەناراوه، لە كۆی شوینیک بدۆزینەوه ئەو هەموو كتیبهی
لی بیت؟ ها!

"نەنكم لای نییه، دراوسێكانیشی باوەر ناكەم، بەلام دلنیام
لیره چەندا فێرخواز هەن و حەزیان بە خویندنهوهیه. بەس
شتیک لیردها هەیه، ناکریت بەبی ئاگارکردنهوه بۆ لایان
برۆین."

هەمووان جەویان گیرا، بەبێهێواوییەوه سەیری یەكدیيان
دەکرد، وەلی ساردۆنیا هەروەك ئاقل بوو، لیها توویش بوو،
لەبەرانبەر نارهههتییهكاندا چۆکی دانهدهدا، بەلكوو هەولی
دۆزینەوهی چارهسەریکی گونجاوی هەر دەدا. كتوپر
دەموچاوی گەشایهوه و بیروكەیهك ئەقلى پرووناك كردهوه:
"ئا... دۆزیمهوه! بەتهواوی ئەو شوینە دەزانم كە پیویسته بۆی
برۆین! دەی هەستن زوو كەن، تا درەنگ نەكەوتووین!"

ئەسۆتای پرسیی: "ئەوه بۆ كۆی؟"

چاوهكانی ساردۆنیا بریسكهیان دەهاتی: "خەم مەخۆن،
بیروكەیهكم بۆ هات، دواتر دەگەرینەوه بۆ ولاتهكەتان، بەلام
با جارێ چارهی ئەم تۆپه بكهین و شهحنی بكهینهوه."

ئەوه بوو زانی كە پهراوگەى "پهلكەزیرینه"، تاكه پهراوگە و
كتیبخانهی ئەم كەناراوه دووره بوو. كە منداڵ بوو، دوو یان
سێ جار بۆ ئەوی رویشتبوو.

زەهرا دەستی ساردۆنیای گرتبوو، پیتی وت: "نازانم كۆی لە
ژوورهوهیه، وەلی بەلاتهوه سەیر نەبیت ئەگەر نەتوانن ئیمه
ببینن."

"ئەي خويە گيان، ناتوانن بتانبينن؟ پيم ناليتت بوچي؟"

"مەگەر كەسيك تۆپە جادووييه كەي لا بيت، ئەگەرنا كەسانی
ديكە ناتوانن بمانبينن، بۆيە بوخوت قسەي لەگەلدا بکە و
تەواو."

"خويە گيان سەيرە."

بەلام لە راستيدا ساردونيا ئاواتەخواز بوو هەندىك جار
بيتوانيايە خۆي ون بکردايە و چواردەورەكەي نەيانينيايە.
لەملا بو ئەولا برۆيت و گوئى لە خەلك رابگريت، بچيته
كتيبخانەكەو بەداخراوي، لەبەردەمي دايكيدا ئايسكريم و
شوكلاتە بخوات و نەيبينيت. چ خوشييه كە!

ئەو لەم بيرکردنەوانەدا بوو دەرگاگەي کردەو، دوکان چي
دوکان، پەر لە دەفتەري رەنگاورەنگ، سلیمبۆيە، كاغەزي
جۆراوجۆر، کارت، قەلەم و لەزگەي سەير سەير. رەفەكان
هەموو پەر بوون. لايەكي ديوارەكە كتيبخانەيەك بوو،
ديوارەكەي داپۆشيبوو. زۆربەي كتيبهكان هيى قوتابخانەيي
بوون. هەندىك كتيبي ئەدەبيي وەكي رۆمان، هەقايەت و
ديوانى شاعيرانيشى تىكەل ببوو. زۆربەي مشتەرييهكانى مندا
بوون و لەگەل دايك و باوكياندا يان خزمەتكارەكانيان
دەستيان دەگرتن و شتيان بو دەكرين. هەندىك لە كارمەندانى
بانكەكانيش بو كرينى رۆمان روويان لى دەکرد. خاوەنەكەي
سەييد "نەزمى" بوو، هەر چەند پير ببوو، كەچي هيشتا
خوينەريكي جددى بوو، مانگانە كارتونىك كتيبي لە شارەو
دەهيتايەو.

ئەو رۆژە سەھیید "نەزمی" لە پشت میزە کە یەوہ لێی
دانیشتبوو، لە خویندەنەوہی رۆژنامەدا نقوم بیوو. ھەرکە
دەرگا کە کرایەوہ، وەستا و وتی: "بەخیر بییت، چۆن بتوانم
یارمەتیت بدەم؟"

ساردۆنیا کەمیک تیا ما و پاشان وتی: "ئیمە... مەبەستم من...
تۆپ."

زەھرا بیدەنگی کرد و وتی: "نەخیر."

لەسەر ئەوہ ریک کەوتبوون کە ھۆکاری ھاتنەکیان بە
کەس نەلین.

باش بوو سەھیید "نەزمی" لەو سەھین و بەینەیان حالی نەبوو.
ساردۆنیا فریا کەوت و لێی پرسی: "دەمویست لە بارە ی کتیبی
'دوورگە ی گەنجینە' وە بپرسم، بیزەحمەت ھەتەنە؟"

"بینگومان، ئە ی بو نا. بەراستی رۆمانیکی خۆشە، کە منداڵ
بووم زۆرم خۆش دەویست."

کاتی کە ساردۆنیا بینیی وا سەھیید "نەزمی" بەرەو کتیبەکان
دەچیت، وتی: "سێ دانەم دەوین."

"سێ، کچم؟"

ساردۆنیا بە سووربوونیکەوہ: "بەلێ، سیان."

"نازانم سێ نوسخەم ماوہ یان نا، با بچمە مەخزەن و
چاویک بگێرم."

ساردۆنیا ھەستی بە دلتنگی کرد، چونکی کابرای ناچار کرد
بگەریت و ماندوو بییت، بەلام ھیچ چارە یەکی دیکە ی نەبوو.

هەر ئه وهندهى تهنيا كه وتته وه، تۆپه كهى له جانتا كهى ده رهينا
و به رهو لای كتيبه كان بردى، يه كسه ر كه وته بریسكانه وه.

زههرا له وه حه له دا وتى: "نابینن چۆن ژيانى بۆ گه رايه وه!"

له چاوتروو كانى كدا تۆپه كه يان له پشت رۆمانه كانه وه
شارده وه. كتيبيكى گه وره كه ناوى ميژووى جيهان بوو؛
خستيانه پيشيييه وه، له ملاولايشه وه هه نديك كتيبي نوكته و
ئه وان هيان دانا.

ئوخهى! ئيسته تۆپه كه له كه سه وه ديار نييه، چاوه پروانى
ئه وه نين شتيكى به سه ردا بيت.

زههرا وتى: "با لى بگه رين و زه كهى بگه رينته وه."

ئه سو تاي وه لامى دايه وه: "دهى با بروين."

ساردونيا يه كسه ر ئه وهى قبول نه بوو، وتى: "ئهى خاوهنى
كتيبخانه كه چى؟"

ئه وان له وه قسانه دا بوون، گوڤيان له ته پهى پى سه ييد
"نه زمى" بوو وا ديته وه بۆ لايان. كاتيان نه بوو له وه زيتر
به فيرۆى بدن، سووك و بيدهنگ بۆى ده رچوون.

له مه خزنه كه هاته ده ر و به ده م ريوه ده يوت: "ته نيا دوو
نوسخه مان ماوه، ئه گه ر سييه ميشت ويست؛ داواى ده كه م."

به لام كه سى لى نه مابوو، له به ر خوڤيه وه ده يوت: "ئهى خوا
كهى... ئه وه چى رووى دا؟"

له كتيبخانه كه چووه ده ره وه و جارئ به ملا و كه ره تيك
به ولادا چاوى گيرا، گورپان گوم بوو، ته نيا سه گه

بهسته زمانه که له گه ره که که ده بینرا. گورج گه رایه وه جیی
خوی.

وا گومانی برد خه یالی بینووه، هه ناسه ی ئاسووده یی
هه لکیشا و لئی دانیشه وه. ئه وه چهند ساله ئه و کتیبخانه یه ی
هه یه و هه ولی به دهسته یانی پارووه نانیکیه تی. خیزانه که ی
چهندان جار داویان لئ کردووه وازی لئ بهینیت، وه لئ دلی
ئیسراحت ناکات و وازی لئ ناهینیت.

له سهر کورسییه ک دانیشه و چاویلکه کانی دهرهینا و که وته
خویندنه وه ی "دوورگه ی گهنجینه". دوا ی ئه و هه موو ساله،
ديسان دهیخوینته وه. دوا ی چهند چرکه یه ک، سه ری بلند کرد
و سه یریکی لای چه پی کتیبخانه که ی کرد. ئای، ئه وه چی
قه و ماوه؟ ده لئی هه ندیک کتیب له جیگه ی خویان جوولینراون!
پووناکی له کتیبخانه که دا زیتربوو. مامه پیره زه رده خه نه یه کی
بو کرد و ديسان که وته وه خویندنه وه.

سی منداله که یش به دهرچوونیان له کتیبخانه که، وا به رده وام
دهرپون و وچان نادهن. خو هیچ که سیش نه بوو وه دوویان
بکه ویت، که چی هیشتا راپا بوون. ده میک که ماندوو بوون، له
لایه که وه لایان دا و لئی دانیشه تن و هه ناسه ی پشوودانیا
هه لمژی.

ئه سووتای سه یریکی ساردونیا ی کرد و لئی پرسی: "ئه وه
چییه به دهسته وه یه؟"

"یاداشتی رۆژانه که مه. له گه ل خومدا هیناومه، بو ئه وه ی
پووداوه نامۆکان که دینه ریمان؛ تومار بکه م."

زەھرا ئاماژەى بۇ بازنگەكەى دەستى كرد، بەردە تەنگەكەى
سەرى وەكى ئەستىرە دەردەوشاىەو. لەوەىش سەىرتر،
نەخشەىەكى لەسەر دەردەكەوت، دارستانەكان، دۆلەكان و
پرووبارەكانى تىدا بوو. وتى: "ئادەى سەىر بكەن!"

ساردونىا دلى خۆش بوو، وتى: "بژى زىرەكى! كارەكەمان
سەرکەوتوو بوو. بوونى تۆپەكە لەنىوان كتیبەكاندا، وزەى پى
دەبەخشىت."

زەھرا لە خۆشىياندا چەپلەىەكى لىدا: "جا ھەر چەند وزەى
تۆپەكە زىتر ببىت، بازنگەكەىش ھىزەكەى بۇ دەگەرپىتەو و
دەتوانىت رىگەكەمان نىشان بدات."

ئەسۆتای زەردەخەنەىەكى كرد، وەك بلىت پراپىى و
شلەژانەكەى رەواندەو: "بەم نزىكانە دەتوانىن بەرەو
مالەكەمان بگەرپىنەو."

ساردونىا بەخىراپى ئحمىكى بۇ كرد و وتى: "دەى ھەلسن با
برۆىن، ئەوئەندەمان كات لەبەر دەستدا نىبە."

زەھرا پىكەنى: "قارەى ھەشتەم زۆر زۆر دوورە، بە حىسابى
خۆت بەتەماى بەپى بىكوتىت!"

ساردونىا كەمىك وەستا. ئەو راستە، بەس ئەم ھەرگىز
بىرى لەو مەسەلەىە نەكردبوو. پاشان وتى: "زۆر باشە. كە
واىە چۆن برۆىن؟"

زەھرا وەلامىكى ناروونى داىەو: "دەىبىنىت."

زهرا په نجه کانی خسته ده میه وه و فیکه یه کی دوور و دریژی
لیدا. له و کاته دا دوو ره شایي له ناسمانه وه ده رکه وتن، به
خیرایی هه وره برووسکه نزم بوونه وه و لییان نزیک بوونه وه.
ساردونیا بروای به چاوه کانی خوئی نه ده کرد. دوو نه سپی
بالدار بوون!

دارستانی بژاردهکان

رهنگی یه کییک له دوو ئەسپهکه، شیرییهکی تیکه ل به شوکولاته بوو، رهنگی نهوی دیکه یان شوکولاته ی تیکه ل به شیر بوو، یانی ههردووکیان سوورخن بوون. دوو کچهکه سواری یه کیکیان بوون و ئەسۆتای لهوی دیکه یان.

دوای سوواربوون، زههرا وتی: "کاتییک ویستمان بفرین، چوار جار چهپله لیده دهین. به لام بو نزمبوونهوه، سی جار." هه ره نه وهندهی چوار جار چهپله یان لیدا، خویان بینییهوه وا خهریکه به رهو ئاسمان بهرز دهبنهوه.

ساردونیا هاواری کرد: "ئای خودایه!" دهه موچاوی له ترسان زهرد هه لگه رابوو. به توندی خوی به باله کانی ئەسپهکه وه گرتبوو، نهیده ویرا چاوی بکاته وه و له خواره وه بنۆریت، چونکی سهری به گیژه وه دههات.

"مه گه ره سپت خوشناوین؟"

"به ره وه لالا چون! به لام ئەسپی پیدار نه ک بالدار."

زههرا و ئەسۆتای دایانه قاقای پیکه نین.

"هه ست ده که م له هوش خۆم ده چم. خه لک هه ن له کاتی سوواربوونی پاسدا سهریان خول ده خوات، هه یشن بو سوواربوونی که شتی وان، که چی من بو ئەم ئەسپه بالدارانه ئەوهام!"

"نیگه ران مه به، چه ند خوله کیکه و ئیدی رادیتت."

هەر ئهوهيش ږووی دا، ئهگه رچی به که یفی خوی نهیده ویرا
وهکی خوشک و برا بجوولیتته وه، به لام وا له فرین راهات.
گونده کانی بینی، قه راغ شاره کان و ناوجه رگهی شار، له م
سهربانی خانوو بو ئه و سهربانی بینا، که چی که سیک به م
حاله ی ئه وانی نه زانیوو. خه لکی ئه وهنده سهرقالن، بیر له
سه یرکردنی ئاسمان هەر ناکه نه وه.

به لای هیلانه ی بالنده کاندای تپه رین، ئه وه کولاره ی مندالانه له
به رده میاندا، ئه وه فیشلدانیکه و په ته که ی پساوه، داخو ده بیت
هی دهستی کام مندال بیت!

له نیو هه وره کاندای ون بوون، هه روا به رزتر ده بنه وه. له
کو تاییدا گه یشتنه ناوچه یه کی رهش که له ناوه راستی زه ریا که دا
بوو. ساردونیا به گه رموگورپییه وه پیکه نی. ئای، خو ئه و شوینه
ریک له شوینه ناموکه ی سهر توپه گوپییه که ده چیت! به خوا
سه یره، کوتومت له و کتیبه کراوه یه ی سهر توپه که ده کات.
ږووباره کان، شاخه کان، باغات و سه وزاییه کان، دۆل و
ده شته کان، چهند جوان و قه شه نگن!

ساردونیا تیبینی شتیکی سه یری کرد: ئه م شوینه به
گژوگیای سه وز داپوشرابوو، ته نیا هه ندیک شوینی نه بیت که
بیابان و ره قوته ق بوو.

زه هرا ئاماژه ی کرد و وتی: "ئایا ده بینیت وشکی و
ره قه لاتن دهستی پی کردوو؟ دواتر له هه موو شوینیک بلاوه
ده کات."

سی جار چه پله یان لیدا و ده ستیان به نزمبوونه وه کرد، له
کو تاییدا هه ردوو ئه سپه که له سه ر ئه م دوورگه یه وه ستانه وه.

زههرا كه چاوه كاني دهبريسكانه وه، وتى: "دهروازهى
ولاته كه مان ليروهويه. ئەم شوينه به 'دارستاني بژاردهكان' ناو
دهبريت."

پر بوو له كهونه دار. گه لا وهريوهكان وشك ببوونه وه و
عەينەن رايەخيكي سەرنجراكيش و نەرمۆكە، ئەو ناوهيان
داپوشيوو.

ليردها ئەسووتاي وتى: "ئيدى ريگه كه به پى دهكوتين.
ريگه يه كي قەدبريش بو پايته خته ئەبجهديه كه ههيه."

ساردونيا هاته وهلام: "دهى زور باشه. با بكه وينه ري!"
گورج له ئەسپه كه دابه زى.

جلهوى ئەسپه كانيان گرت و به رهو دارستانه كه جوولان.
شەنبای فينك دەموچاوى دهحه وانده وه. چونكى چروپر و
بهرز بوو، تيشكى رۆژ نه دهچوو ناو دارستانه كه وه، بۆيه
كه ميک تاريک بوو.

له پريکا زههرا راوهستا و وتى: "نا... نا، شتى وا نابيت."

ئەو دووانه ي ديكه وتيان: "چى رووى داوه؟"

ناماژهى بو بازنه كه ي دهستى كرد، خهريك بوو
رووناكييه كه ي كز ده بوو، ئيدى نه خشه كه يش به و شيويه
جوان روون ده رناكه ويت.

"ببى و نه بى كه سيك هه ر توپه كه ي بينيوه و بردوويه تى و له
كتيبه كاني دوور خستوو هته وه، بۆيه رووناكيى بازنه كه كز
بوو. ئاي خوايه گيان، خو خهريكه خو ي دهشاريته وه!"

ئەسۆتای بەغەمبارییە کە وە وتی: "خودایا، پەنا بۆ کام لا
بەرین و چی بکەین؟"

ساردۆنیا ھاتە وەلام: "دواتر بیریک لەمە دەکەینەو. پێویستە
بەرەو پیش برۆین، دەی درەنگە!"

زەھرا چاوەکانی ھەلبەرین و وتی: "بەبی یارمەتیدانی تۆپەکە،
رێگە کە مان لی ون دەبییت."

ئەسۆتای وتی: "جا ئەو کە ی راستە! ئە ی رێگە کە شارەزا
نیییت؟"

"نەخیر، خو ئیمە ھەرگیز بەتەنیا نە پۆشتووین. بە ھۆی
تۆپەکە وە دین و دەگەرینەو. بە ھۆی ئەو ئاماژانە وە کە ئەم
تۆپە بۆمانی دەنیریت و نەخشە کە پووناک دەکاتەو، سەر
دەردەکەین."

سەیریکی بازنگە کە ی کردەو، وا بەجاری ترووسکایی لی
برا.

ساردۆنیا ویستی دلی دوو ھاوڕیکە ی بداتەو و وتی: "من
دانیام بۆخۆمان رێگە کە ھەر دەدۆزینەو."

بەرەو پیش پۆشتن و نەیشیان دەزانی پوو لە کوئ دەکەن،
ئاراستەیان لی ون بوو. دەنگی ئاژەلی سەیر لەناو
دارستانە کە وە دەھات، وەکی بلییت ھەزاران چاو وا لەناو
دارستانە کە وە چاودیریان دەکەن.

ھەر پۆشتن و ھەر پۆشتن، ئەوجا ماندوو بوون، لە
شوینیکی کەمیک دوور، چەند گولیکی سووری زەبەلاحیان
بینی.

ئەو گەورەيىيە، ساردۇنئاي ھىنايە جوولە و وتى: "گوليش
بەو گەورەيىيە! ھەرگىز بەو دوو چاوەم شتى وام نەدیتووە!"

زەھرا وتى: "ئەي بۇنەكەيان بۇ نالئيت، ئاي كە خوشە!"

بۇنىكى دلگىر ئەو ناوہى تەنيوو. كاتىك لئيان نزيك
بوونەوہ، بينيان لەسەر ھەر پەرىك لە پەرەكانى ئەم گولانە،
پىتىك ھەيە و عەينەن مروارى دەدرەوشىتەوہ. ئەوان وا
ئەبلەق بوونە، كەچى لەولاوہ چەند پەرەيەك ھەلوەرىن،
يەككىيان پىتى "ت" يى پىوہ بوو، ئەوي دىكەيان "ى"،
سىيەمىشان "ر". ھەر كە كۆيان كوردنەوہ، بالندەيەكى تا بلئيت
جوانى لى دەركەوت و لە شەقەي بالى دا.

ساردۇنيا بەحەپەساوييەكەوہ بازيكى دا و وتى: "سەيرى
ئەمەيان بكەن!"

يەكسەر چەند گەلایەكى دىكە ھەلوەرىن، لە ھەر يەككىياندا
پىتىك ھەبوو، "س" و "ع" و "ل" و "ب"، رىك لەو چركەساتەدا
رئوييەك دەركەوت كە بەناو دارستانەكەدا دەرؤيشت.

ساردۇنيا وتى: "بروام وايە ئەم گولە جادووييە، جا ھەر
وشەيەك ئەم پەرە گولانە نووسىويانە، دەيىتە شتىكى
راستەقىنە."

ئەسۇتاي وتى: "ئەھا... بىرۆكەيەكم ھەيە!"

پاشان ئەو پىتانەي كە خوى ويستى، لە گەلا وەريوہكانى كۆ
كردەوہ و لەسەر عەرزەكە داينان و وشەي "شوكلاتە" ي پى
نووسى، لەپرىكدا پارچەيەكى گەورە لە شوكلاتە دەركەوت،
بۇيە ھەموويان لە خوشيدا كەوتنە چەپلەريزان.

زههرا بهردهوام بوو، وتی: "دهی با ئیسته بنووسین
'ئایسکریم!'

پاشان ههروا وشه یهک له دوای یهکیان دهنووسی، ههلو،
کیک و چهندان خواردنی خوشهویست بهلای مندالانهوه،
ههموویان دههاتنه دی و پیکهوه دهیانخواردن.

ئهسوتای بهپیکهنینهوه به سکی خویدا دهکیشا، که ئهوهندهی
خواردبوو، دهتوت فوو دراوه، پاشان وتی: "بهراستی تیر
بووم!"

دواتر ساردونیا وتی: "دهی وهرن با ئهسپهکانیش تیر
بکهین." یهکسهر دهیاننووسی: کا، سیو، جو، میوژ.
ئهسپهکانیش له خوشیی ئه و خواردنانه، دایانه حیله حیل.

ئهسوتای به دوو کچهکهی وت: "خوزگه بمانتوانیایه ئه
گولهمان ببردایه، تا به هویهوه چیمان بویستایه؛ دهستمان
بخستایه."

ساردونیا کهمیک وهستا و وتی: "پرسیاریکم لا دروست بوو،
دهتوانین چهند شتیکی جوان بنووسین، ئهمهیان باش و چاکه،
وهلی دهکریت چهند شتیکی خراپ بنووسین، ئهی ئه و کاته چی
پوو دههات؟"

کوتومت له و چرکهساته دا دهنگهدهنگیک ئه و ناوهی پر کرد،
چهند گه لایهکی دیکه له دارهکه ههلوهرین و ئهوان له گهرمهی
قسهکردندا بوون.

ئه و پیتانهی به گه لاکانهوه بوون، "س" و "ا" و "ح" و "ز"
بوون. تهبعن ههروهکی پیشووتر، ژنیکی سیحرباز پهیدا بوو.

له تهوقى سهریه وه تا بنى پى ره شپوش بوو، قژىكى پىسى
رؤناوى هه بوو.

ژنه سىحرباز كه وتى: "ئه وه لیره دا چى ده بىنم! چند
مىوانىكى منالانه، خو چاوم ره شكه و پيشكه ناكات!"

زه هرا وتى: "ئيمه خهريك بوو برؤين و تو پهيدا بوويت."

ژنه سىحرباز ناوچه وانى به يه كدا دا و وتى: "ئه وه نده
داماون، ته نيا ههنگاو يكىش چيه؛ نايين. هه رگيز ريتان پى
نادهم. هه ر ئيسته بگه رينه وه جى خوتان، دهى!"

وتيان: "باشه، بوچى؟"

"چونكى ئيوه مندالن و منيش سىحرباز، ئه وه يش يانى هه
ده بيت خراپه يه كم بوتان هه بيت، هه ر وا بى تو ز ده ر ناچن!"

وتيان: "يانى تو له بنه ر هتدا خوت ناته ويت وا بكه يت، بهلكوو
پيوسته وا بكه يت، نه شتىكى ديكه. ئا ئه مه يه مه به سته كه تان؟"

ژنه سىحرباز ميشكى جام بوو، دواى بىر كردنه وه يه كى
قوول، سهرى له قاند و وتى: "به لى."

وتيان: "ئه وه بيمانا يه. ته نانه ت ئه گه ريش سىحرباز بيت،
هيشتا ده توانيت خوت بگوريت. خو ئه گه ر هه زت لى بيت،
ده توانيت ببيت به ژنىكى ناسك و نازدار."

"ژنىكى ناسك و نازدار؟ ئه وه و منيان نه وتوو! ئه گه ر بىم
به ئافره تىكى دلاوا، يانى وازم له كه سىتبييه كه ي خوم هينا،
چونكى سىحرباز هكان خراپه كارن."

وتیان: "ئهوهی ژنه سیحربازهکانی دیکه خراپ بن، یانی نا ئیدی تۆیش وهک ئهوان بیت. تۆ کهسیکی جودایت، خاوهنی ئهقلیت، بیرکردنهوهت جوداوازه."

ژنه ی سیحرباز به واقورمان و نامۆییهوه سهیریکی خۆی کرد، ئه مه چی بوو؟ له ژیانیدا وشهیهلیکی وای نه بیستبوو: "له راستیدا من خراپه م بو کهس ناویت. ئه گهریش ئه و کاره بکه م، ئیدی ته وای مندا لان رقیان لیم ده بیته وه، به لام دهمه ویت خوشوستر او بم. کاری سیحرباز زور گرانه، زور!"

وتیان: "که واته واز له کرده وه خراپه کان بهینه."

"همم... وهلی ده توانم هه لسوکه وتیکی خراپی بچووک بکه م، هه رگیز ناهیلیم ئه و دوو پییه تان له دارستانی بژارده کان بجوولیت. کاره که تان له سه ر گران ده که م. دواتر چوار ریگه ی جودا جوداتان له به رده م ده بیت، نه ک تاکه ریگه یه ک."

زه هرا هاواری کرد: "چوار ریگه ی له یه ک جودا؟" پاشان سهیریکی بازنگه که ی کرد. به هه ر حال، هه رگیز به بی نه خشه که نه یانده توانی برۆن.

"به لئ، چوار ریگه: خۆل، ئاو، ئاگر و هه وا. ئیسته پیم بلین، کامیان هه لده بژیرن؟"

ساردو نیا هاواری کرد: ئاخه ئه مه سته مه تۆ له ئیمه ی ده که یته، ئی هه ر هیچ نه بی سه ره دا وه که مان بده ری.

ژنه ی سیحرباز پیکه نی و وتی: "شتیک به ناوی سه ره داوی هه موو شتیک له ژیاندا، بوونی نییه. به لام ماده م تۆ داوی ئه وه ت کرد، سه ری دا وه که ت ده ده می: یه کیک له م ریگه یانه

دروستن و ئەوانى دىكه ههلهن. خو ئەگەر به رېگهى دروستدا
رۆيشتن، به زووترين كات دهگهن. ئەگه ريش رېگه ههلهكانتان
گرته بهر، تووشى سه رئيشهى زور دهبن و ههركيز ناگه
ئامانجه كه تان.

بۆيه ئەسۆتاي و ساردۆنيا و زههرا كه وتنه گوتوبيژ و
راگۆرپينه وه، چى بكهين و چى نه كهين؟

ساردۆنيا رېگهى ئاگره كهى پى باش بوو، زههرايش رېگه
خۆله كه، كه چى ئەسۆتاي رېگهى ئاوه كهى به لاوه باشتىر بوو.
له بهر ئەوه نه يانتوانى بگه نه سازانىك. هه ر ئەوهندهى مابوو
هه ر كهس سواری ئەسپى سه ركيشى خۆى بيت و به تهنيا
بروات!

له كۆتاييدا ساردۆنيا هه لويسته كهى راست كرده وه و وتى:
"بابه ئيسته كاتى ئەو شه ره ده نوو كه نييه، ئەو راجوداييه
هه رگيز له هيچ شتىكدا يارمه تيمان نادات. ئەوه من له كهلى
شه يتان هاتمه خواره وه و وازم له رايه كهى خۆم هينا، بۆيه با
له نيوان ئاوه كه و خۆله كه دا تيروپشك بكهين."

هه موويان ئەو بيروكه يه يان پى باش بوو. يه كسه ر په نجا
فلسييه كى ده ره ينا، كاكه شيرت ده وي يان خه ت؟ ئەسۆتاي
وتى: "شير". ئەها به ره و سه ره وه هه ليدا و كه وته وه خواره وه.
شانسى خوشك له برا به قوو هتتر بوو، به ديوى خه تدا
كه وته وه. ئەسۆتاي ئاگرى تى بهر بوو، به لام تازه كار له كار
ترازابوو، وه كى كورده وارى ده لين: پياو عه يبه له قسه ي خۆى
په شيمان بيته وه. ناچار مى دا. به رېگه خۆله كه دا كه وتنه رى،
سا خوا كه ريمه.

گومانیک که و ته دلی ساردو نیاوه، ئه ی هه ش به سه رمان،
دهبیت به خیرایی بریارمان نه دبیت! باشه ئه گهر ئه و ریگه یه ی
هه لم انبژاردووه، به مه به سه ته که مان نه گه یه نیت؟ سه یریکی
خوشک و برای کرد، ئه وانیش ناوچه وانیان به یه کدا دابوو،
ئه قلیان سه رسام ببوو!

وهلی تازه تیروپشکیان کردووه، هه ر دهبیت برۆن و
گه رانه وهیان ئه سه ته مه. ده ی با بزانی چ ی له پیشوازیاندا
بوو؟ فه رموون...

خۆلەكە

رېگە خۆلەكە عەينەن پېچاوپېچى رۆيشتى مار دريژ دەبوو ۋە. زەھرا لە پېشيانە ۋە رېي دەکرد و جلەوى ھەردوو ئەسپەكەى بە دەستە ۋە بوو، ئەوانىش لە دوايە ۋە رېگەكەيان دەكوتا!

بە كىلگەيەكى پر لە گولە حاجىلەدا تىپەرىن، ديمەنىكى دلرفىنى ھەبوو! ساردۇنيا بەرووگە شىيە ۋە چەپلەيەكى لىدا. بىرى لە ۋە كوردە ۋە ئەگەر مرؤف بەرەو سروسىت بىرەت، ھەست بە خۆشى و بەختە ۋە رى دەكات و بىتاقەت يان بىزار نايىت. سەيرە ئەو خەلكە لە شاردا، لە بۆنوبەرامەى خاك و خۆل بىبەشن!

لە قارەى ھەشتەمدا كەس سروسىت نالەوتىنىت، نە دەبەيەك ھەيە فرى درايىت، نە تەنەكەى زبل و نەيش سەرەنويلىكىك!
ساردۇنيا لەم پرسە سەرى سورما بوو: "ئاي كە شوينىكى پاكو خاوينە!"

ئەسۆتاي بۆى سەندە ۋە: "مالى ھەموومان لىرەيە، پەناگەيەكى دىكە شك نابەين و پەناى بۆ ببەين. لىرە ھەمووان سروسىتايان خۆش گەرەكە."

"كورە ئەسۆتاي خۆشى لە خۆت، ھەست ناكەيت لە قسە كردندا سەرزمان ناگرىت؟"

زەردەخەنەيەكى كرد: "لە بەردەم ئەو كەسانەدا كە خۆشم دەوين، كەمتر دەم تەتەلە دەكات. بەس ئەگەر ھەستى

نيگه رانيم لا دروست بوو، ئەوسا زیتەر دەبیئت. ئەگەریش
کەسانیکى نەناسراو بۆ یەكەم جار ببینم، نیوەلال دەبم!

ساردونیا لى پرسی: "دەى بۆچى نيگه ران دەبیئت؟"

"هەى! کەس حەز دەکات ئەوانى دیکە پى پىبکەن؟"

ساردونیا سەریكى بۆ راوەشاند، چونكى خۆيشى لەو
دەچوو: "ئەو گرینگ نىيە خەلكانى دیکە چۆن بىر لە تۆ
دەكەنەو. دەكریئت خەلك پىت پىبکەن، وەلى ئەو یانى
كىشەكە لەواندايە نەك لە تۆدا. پىويستە بەهیز و لەسەرخۆ
بیت، ئەودەم نە قسەى کەس ئازارت دەدات، نەيش بىزار."

هەر بەوہى ئەو قسانەى کرد، ساردونیا راوەستا، چونكى
پىشتر بەو شىوہى لەگەل کەسدا قسەى نەکردبوو. وەکوو
ئەو وە بوو ئەو قسانە تەنيا بۆ ئەسۆتای نەبیئت، بەلکوو
مەبەستى خۆيشى بوويئت. کە ئامۆژگارى ئەوہى کردوو،
يانى لەگەل خۆيشى بوو.

ئەسۆتای وتى: "ئەگەر ئەوہى تۆ دەليیئت؛ بکەم، هەرگیز
کەس خۆشى ناویم و هەمووان لیم دەتەکنەو."

"ئای چەند سەيريت، بۆچى کەس خۆشى ناويئت! برالە،
گرینگ نىيە هەمووان تۆيان خۆش بويت، گرینگە يەكەمین جار
تۆ خۆت خۆش بويت. خۆ ئەگەر لەگەل خودى خۆتدا ئاشت
بوويتەو، دواتر وەكى باران هاوړى بە سەرتدا دادەبارن!"

لەم قسە و باسانەدا بوو، زەهرا بەراکردنەو هات: "هۆ
لەويانە، لەم ئاراستەيەو پردىكى سەير هەيە."

هه رسیکیان به وریاییه وه رۆیشتن. له وی له پیشیانه وه دهتوت عه رزه که به چه قو کراوه به دوو له ته وه. له ناوه راسته وه دۆلیکی ته سک، به لام قوول هه بوو. پردیکیش ئه مبه ری به و بهر ده که یاند، که تا بلیت پردیکی باریک و دریژ، نه له بهرد و چیمه نتو دروست کرابوو، نه یش له دار و ته خته، به لکوو پردیکی شووشه یی، وا ده رده که وت مه ترسیدار بیت. له دهروازه که شیدا ژنه جنۆکه یه کی ره زاتال هه بوو.

ساردو نیا به واقورمانه وه سه یریکی کرد، له بهر ئه وه ی هه موو ئه و جنۆکانه ی که له کتیب و هه قایه ته کاند خویند بوو یه وه؛ ناسک و جوان بوون، به لام ئه مه یان له وانی نه ده کرد.

ئه و ره زاتاله که ئه وانی بینی به ره و پرده که ده هاتن، پیی وتن: "راوهستن ده ی! په رینه وه به سه ر ئه م پرده دا هه ر وا گالته نییه، مه منووعه مه منووع!"

"باشه، پیمان نالییت بو؟"

"وتم مه منووعه و ته واو، ئیدی بیبرنه وه."

ساردو نیا دهیزانی پیویست ناکات له گه ل که سانی خراپخوودا ده مه ده می بکات، به زیره کییه وه لیی پرسییه وه: "زور باشه. یانی تا ئیسته که س به م پرده دا نه په ریوه ته وه؟"

"با، هه بوون، په ریونه ته وه، به لام وه لامی پرسیاره کانی منیان داوه ته وه ئه و جا."

زه هرا به لیورد بوونه وه وه لیی پرسی: "ئی کی چووزانی، به شکوم ئیمه یش بتوانین وه لامی پرسیاره کان بدهینه وه!"

”بروا ناکه م، وهلی با تاقیی بکهینه وه. به هه ر حال،
ئه وهیشتان له بیر نه چیت، بیگومان پرسیاره کانم زور کرانن.“

ساردونیا که میک ههستی نیگه رانیی دایگرت. ئه گه ر
پرسیاره کان له باره ی جوگرافیا وه بن، ئه وه گوئی لی نییه، ئی
له م بواره دا خوئی به شاره زا ده زانی، به لام ئه ی ئه گه ر
پرسیاره کانی له باره ی بیرکارییه وه بوون، سه ر به چی
کونیکدا بکات!“

ئه و وا له م بیرکردنه وه یه دایه، ژنه جنوکه که لیی روانی و
وتی: ”پرسیاری بیرکارییش ده که م.“

ئه مه ئه سته مه! ئه م ره زاتاله بیریشی ده خوینیتته وه. له وانیه
باشتر وا بیته هه رگیز بیر نه کاته وه. تازه تیر له که وان
ده رچووه و ناگه ریتته وه. هه ر ئیسته نا ئیسته پرسیار
بیرکاریم لی ده کات.

”ئای خودایه!“ ساردونیا وتی: ”دیسانه وه وا بزانه تیکه وتم،
ناتوانم وه لامی بده مه وه.“

”کچی بو وا په شوکاویت، خو هیشتا تاقیت نه کردووه ته وه،
چووزانیت وه لامه کان نازانیت؟“

”له راستیدا من له بیرکاریدا لاوازم.“

”له راستیدا چی؟“

”من له بیرکاریدا له پوله که ماندا خراپترین فیرخواز بووم.“

ساردونیا گوئی به وه نه دا که جنوکه که گالته ی پی ده کات
یان نا، باشتر وایه بنیاده م زور خوئی هه لئه کیشیت!

ئەو رەزاتالەش نە گالتەي پىي کرد، نەيش پىکەنى، بەلکوو
لئى پرسى: "ئايا لەبەر ئەوہى لە بىرکاریدا خراپىت، بۆيە لىي
دەترسىت؟ يان بۆيە خراپىت، چونكى لە ژماردن دەترسىت؟"
"وا دەزانم ھەردووکیان بىت."

ساردونیا برىارى دا لە نزکترىن ھەلدا، ئەمە لە
دەفتەرۆچکە کەيدا بنوسىت.

"يەللا کچى، گوى بگرە بزانه چىت لى دەپرسم: ئەستىرە
چەند گوشەي ھەيە؟"

ساردونیا بەتەواوى شلەژا، بە شىوہيەک نەيتوانى وەلامى
ئەم پرسىارە بداتەوہ.

جنۆکە رەزاتالەکە گالتەي پىي کرد: "ھا... ھا... ھا... ئەوہ
وہلامەکەتان نەزانى. بەس ھەليکى دیکەتان دەدەمى. بابەتى
ئەم جارەمان زانستى زىندەزانییە."

ساردونیا بەگەرموگورپيەوہ سەيرى کرد، کەچى جنۆکەکە
پرسىارەي لەم نەکرد و پرووى دەمى کردە ئەسوتای، چونكى
ئەويش زۆر لەم بوارە دەترسا.

جنۆکەکە ئاماژەي بۆ کرد و وتى: "دەي تۆ کورە!
پرسىارەکەم بۆ تۆيە لە بارەي ولاتى 'ئەفھىما'وہ لىت دەپرسم."
ئەسوتای دەمى تىک ئالا و وەلامى دايەوہ: "م... م... م...
دەلىيت؟"

ساردونیا چرپاندىە گووى ئەسوتادا: "کورە نەترسىي ھا! ھىچ
نيیە، دەتوانى وەلام بدەيتەوہ."

ئەو كانزايە كامەيە كە لە ولاتى ئەفھىمادا زۆرتەرىن
بەرھەمى ھەيە و لە كوئيشدا بەكار دەخريت؟

دواى پرسىيارەكەى، ئەمەيشى خستە سەر قسەكانى: "دواتر
سەرھداوھەت دەدەمى: كلكى دروستكراوھەكان لە بنىدا
دەردەھىنيت، بەس ئازارى روھەكانيان نادات."

ئەسۆتاي ئەوھندە لىي شىوا تا رادەى گريان، تەنانەت گونى
لەو نەبوو كە باسى سەرھداوھەكەى كرد.

"نا... نا... نازانم."

دەنگى پىكەننى جنۆكەكە ئەو ناوھى پەر كرد و وتى:
"پرسىيارىكى زۆر ئاسان بوو، بەردى دپكاوى بوو."

لێرەدا ساردونىا داواى كۆتا ھەلى كرد: "دوا ھەلمان بەدەرى."

"زۆر باشە، بەلام باش باش بزەنن ئەگەر وەلامى ئەم
پرسىيارە نەزانن، كەواتە دۆران، دواتریش دەگەرپىنەوھ ئەو
شوينەى لىوھى ھاتن."

ساردونىا دەستەكانى خستە سەر شانى خوشك و براكە و
چرپاندیە گوئياندا: "بىگومان دركم بەوھ كرد كە جنۆكەكە بىر
لە چى دەكاتەوھ، ئەو مەترسىيەكانمان دەخوئىنیتەوھ، جا ھەر
چەند متمانەمان بە خۆمان زىتر بوو، ئەوھندەيش پرسىيارەكان
ئاسان دەبن، چونكى كاتىك ھەستمان بە دلاودلى كرد، ئەو دەم
پرسىيارەكان قورستر دەبن."

زەھرا وتى: "ئا... ئىستە تىگەيشتم!"

بانگی جنۆکه که بیان کرد و نیشانه کانی عهزم و سووربوون و
هیممهت به دهموچاوی ههرسی هاوریکه وه دیار بوو.

دهی ئه وه ئیمه ئامادهین!

که سیشیان لهرزین و دله راوکتیان نه ما بوو.

شکتیکه زوو ده شکیت، نه فه خفورییه و نه شووشه.
ئه گهریش بشکیت، ئه و که سهی سهیری بکات، ههست ناکات
شکاوه. دهی بزانه وه لامه که کامه یه. دهی؟

ساردونیا وتی: "هه زور ئاسانه."

دهی ئه گهر راست ده کهن، بیلین. به لام ههرگیز نایزانن.

منداله کان سهیری یه کدییان کرد و پیده که نین، ههرسیکیان
وه لامه که بیان ده زانی، به یه ک دهنگ وتیان: "دله."

جنۆکه که پی ناخوش بوو، به ناچار ییه که وه وتی: "ده برۆن
ملتان بشکینن، دهی بپه رنه وه!"

کاتیک له دارستانه که ده رچوون، رۆیشتنه که یان گۆرا.

له کاتی تیپه رین به سه ر پرده که دا، ئه سوتای وتی: "ئه مه یانی
هه ر کات وازمان له دلاودلی و شله ژان هینا، ئه ودهم زیتر
سه رکه وتوو ده بین."

"به لی"، ساردونیا وتی. پاشان ده فته رۆچکه که ی ده رهینا و
ئه و رسته یه ی تیدا نووسی.

به ده رده خه نه یه که وه: "بیرۆکه یه کم بو هات! زمانگرته که ت له
کاتی ئاماده بوونی ئه و که سانه دا که خوشت ده وین، که متر
ده بیته وه. مه گه ر وا نییه، ها؟"

"به لئى."

"كه واته به هميشه يى ببه به هاورپى ئه و كه سهى خوشت ده وىت."

"باشه، به س پىم نالىت چۆن؟ خو هموو دهقه و سه عاتىك هاورپىيه كم دهست ناكه وىت."

"با، ده توانىت هاورپىيه ك بگرىت و هه رگىز لىت جودا نه بىته وه."

به چه په ساوييه كه وه پرسى: "دهى باشه ئه و هاورپىيه كىيه؟"
"ته بهن خودى خۆتى. كه سىك ههيه و له ناخدايه، به رده و امىش لىت تىده گات."

دواى ماوه يه ك به كىلگه يه كى پر له گوله حاجيله گه يشتن، ساردونىا پرسى: "ئه وه چىيه؟ ده لى ئه م شوينه ده ناسمه وه!"
زه هرا وه لامى دايه وه: "ئاي خودايه! ئه يه رۆ، خو گه رايه وه هه مان شوين كه لى وهى هاتبووين!"

به لئى، رىگه خۆله كه ده توت پىچه كانى رۆيشتنى ماره، به لام دياره كلكى خۆى قووت داوه ته وه. دواى ئه و رىگه بازه ييه، خۆيان له هه مان شويندا بينىيه وه. نۆرپيان. هه! ئه وه خو سىحربازه كه وا له سه ر رىگه كه يان راوه ستاوه! به پىكه نينه وه چاوه نۆرى ئه مان بوو.

زه هرا توورپه بوو: "هه ي نارپه سهن، ئه وه بو پىشه كى پىت نه وتين ئه گه ر ئه و رىگه خۆله بگرن، ده گه رپينه وه هه مان شوين؟ خو كويز نىت، مه گه ر هه ر لىره وه نه رۆيشتن!"

سیحربازە که وهلامی دایه وه: "نهخیر، هه مان شوین نییه.
بیگومان شتیله نوئی فیڕ بوون. هه ر به راست که میک گۆراون!
که وا بوو ئیسته ئیوه که سانیکی جوداوازن."

براده ران ئه وهنده تووره بوون ئاگیان له وه نه بوو ژنه ی
سیحرباز چیی وتگه.

ئه سووتای وتی: "من پیم وتن با ریگه ی ئاوه که هه لبرترین،
که چی گالته تان به ئه قلم ده هات!"

ساردونیا وه لامی دایه وه: "ده ی که واته با سه ره له نوئی
بگه ریینه وه، به لکوو ریگه ی ئاوه که؛ ریگه دروسته که بیته و
ئه سووتای خه نی بیته."

له گه شتیکی نویدا، دووباره تیهه لچوونه وه.

ئاۋەكە

ھەرسى ھاۋرىكەمان ھەستيان بە ماندووبوون و برسيتى
کرد، لەسەر كەنارى پووبارەكە وەستان بۆ ئەوھى تەمى
ماندوویتیيان برەویتیەوھ. ئاویكى زولال، خواردیانهوھ تا تیراو
بوون، پاشان سەیریكى ئەو ئاۋە ھەلقولاولانەیان کرد، ریک لەو
كاتەدا رەوھماسییهك بە بەردەمیاندا رەت بوون، سەدان ماسى
بەترسەوھ مەلەیان دەکرد، دەتوت لە مەترسییهك ھەلھاتوون.

ساردوونیا پرسىی: "ئەوھ لیژەدا چى دەگوزەریت؟"

بەو پرسىارەھى، ماسییهكى سەلەموون خۆى ھەلدا و دەستی
بە قسان کرد. مندالەكان لەو شتەى بینیان، دەمیان داچەقاند.

"ئەوھ بۆ وا حەپەساون! مەگەر لە جیھانى ھەقايەتەکاندا،
ماسییش قسە ناکات؟"

"ئەوھ تەنیا ھەقايەتە، ھەقايەت."

"گالتە بەو وشەىە مەكە! لە راستیدا ماسییهكان بەردەوام
قسە دەكەن، ھەر ئەوھیشە ھەردەم دەممان دەكەینەوھ و
دايدەخەینەوھ. ئیمە قسە دەكەین، وەلى ئیوھ لە ئاستماندا
خۆتان لى کردووھ بە كەرەھى شەربەت!"

ساردوونیا دەفتەرۆچكەكەھى دەرھینا و ئەم تیبینییهى تیدا
نووسى: "ھەندىك جار تۆ نازانیت ئەوھى دىكە چى دەلایت، نەك
لەبەر ئەوھى قسە ناکات، بەلكوو لەبەر ئەوھى تۆ گووى بۆ
ناگریت."

ئەسۆتاي لە ماسىيەكەى پرسى: "ئەى بۆچى رادەكەن؟"

ماسىيەكە وتى: "رۇوبارەكان لە وشكبوونىكى بەردەوامدان، ئاۋەكانىش خەرىكە تەواۋ بىن. ئەۋ رۇوبارانەى كە بەئازادىيەۋە مەلەمان تىدا دەكرد، ئىستە ۋەكى خۇيان نەماون، بۆيە لە ئاۋە شىرىنەكان ھەلدىين، نەبادا وشك بىن. ژيانمان لە مەترسىدايە!"

زەھرا بەۋپەرى دلتنەنگىيەۋە ۋەلامى دايەۋە: "بىگومان ھاۋسەنگىي ۋلاتەكەمان تىك چۈۋە. پىۋىستە بە زووترىن كات ئەۋ بىرۇكانەى كۇمان كرىۋونەتەۋە، بە پايتەختيان بگەيەنن."

"بەلام ئەى چۆن بۇ ئەۋبەرى كەنارەكە بپەرىنەۋە؟"

سەيرىكى رۇوبارەكەيان كرىد، چەند گەۋرە، پان ۋ قوۋل بوۋ!

ماسىيە سەلەموونەكە وتى: "لېرەدا چەندان مەرج ھەن، بۇ ئەۋەى بتوانن لە رۇوبارەكە بپەرنەۋە. پىۋىستە لەسەرتان يەكەم جار ۋەلامى پرسىيارەكانى من بدەنەۋە. دەى خىرا كەن ۋەلامم بدەنەۋە: بۆچى رەنگى ئاۋ لەناۋ پەرداخىكدا رۇون دەردەكەۋىت، لە كاتىكدا رەنگى دەرىيا شىن دەچىتەۋە؟"

ساردۇنيا يەكسەر ۋەلامى دايەۋە: "من دەزانم. ئەۋە بە ھۆى ئەۋ تىشكانەۋەيە كە خۇر دەيداتەۋە، چۈنكى گەردەكانى دەرىياكە ئەۋ رەنگە سۇورباۋەى كە خۇر دەرىدەكات، ھەلدەمژن ۋ بە رەنگى شىن دەيدەنەۋە."

"زۇر باشە. ۋا بزائم تۇ لە زانستەكاندا باشىت. چاكە. ئىستە پرسىيارىكتان لە بارەى جىھانەكەى خۇمانەۋە ئاراستە دەكەم:

گرينگترين و دريژترين پروبار كامه يه؟ سهره داوه كه شيتان پي ده ليم: ناوه كه ي له يه كيك له بوونه وهره كانه وه وهرگرتووه، دواتریش دهستی كردووه به رويشتن به ليواره كاندا.

ساردونیا وتی: "ئهم پرسياره زور ئاسانه." خو هر چه ند بهم زووانه نه چووبووه ولاتی "ئه فهیما"، وه لی بروای به به هیزی تیروانین و ههسته کانی خوی هه بوو. بویه دريژترين پروبار، ئهو پروباره بوو كه له بهرده میاندا بوو. به وهیش كه ماسی سله موون تیدا مه لیان ده كرد، وای به خه یالدا هات ناوی ئهو پروباره سله موون بیئت. بویه وتی: "پروباری سله موونه."

ماسییه كه سهری سورما: "به لی، ئافه رین. دیسان وه لامه كه ت زانی. چاكه. ئهی له وهرزشدا چوونیت؟ ده توانیت له مه له وانیدا پیشم بدهیته وه؟"

ساردونیا سهریكي بو رپاوه شاندا و وتی: "من هه رگیز له وهرزشدا باش نه بوومه. بویه پیشدانه وه ی تویش له مه له كردندا، وه کی خه ونی حوشر وایه!"

"قهیدی چیه با بیکه یین! خو پیشبرکی هه ندیک جار چیژبه خشه، نهك له بهر برده نه وه، به لكوو له بهر ئه وه ی پیشبرکییه و ته واو. ته نانه ت برده نه وهیش تامی خودی پیشبرکیكه نادات. كه وا بوو ئیسته ئاماده ییت؟"

ساردونیا دوودل ما. كاكه ئه وه وتمان بنیاده م هه ز دهكات له پیشبرکییه كدا بیباته وه، بهس پیم نالین ئه گه ر هه ر له سه ره تاوه دۆرانت مسوگه ر بیئت، كهس نالیت ئه وه شیت بوویته، بو سهری خوت له بهرد ده ده ییت؟

نه خير. نه گهر بليم نامادهم، گومان له نه قلم ده کړيت!

که چي هر به وهی نه و رسته یی له دم ده رچوو، په شیمان
بووه وه، زانیی که هله یی. دهی با ته نیا پیشبرکیکه گرینگ بیت
نهک بردنه وه، خو دنیا کاول نابیت!

نه سوتای به که میک راپاییه وه وتی: "من ده توانم پیشبرکیت
له گه لدا بکه م."

نه و له مه له وانیدا خراپ نه بوو. بویه نه م سه رکیشییه ی کرد.

پاش که میک نه سوتای خوی هله دایه ناو ناوه که وه، له هه مان
کاتدا دلاودلی به ده موچاویه وه حه ی عه له سه لات دیار بوو!
ماوه یه ک که وته پیش ماسییه که، به لام نه و له کورته مه ودایه کدا
که وته وه پیشی و به جوداوازییه کی که م لیی برده وه.

به ده موچاویکی مروموچه وه هاته وه سه ر که ناره که، قره
لووله که ی وا به سه رییه وه نووسابوو هر ده توت هه ستانه.
دلپه ناوه کان به سه راپای گیانیدا ده هاتته خواری.
هه ناسه یه کی هه لکیشا و وتی: "بیگومان نه م ریگه ی ناوه زور
قورسه، نه ده بوو هه لمانیپژاردایه! نازانم من بو نه و شه کره م
شکاند، زور ماندوومان ده کات."

زه هرا وه لامی دایه وه: "راسته برام، منیش هاوراتم.
مانگه شه و سه رله ئیواره دیاره. نه مه سه ره تاکه ی بیت،
کو تاییه که ی هر مه پرسه. هه تا زوو به بکه ریینه وه، ریی
یه که م جارمان باشر بوو."

ماسی سه له موون لیان نزیک بووه وه، پیی وتن: "عه یب
ناکه ن ته سلیم بوون؟ له و بریاره تاندا هه لن. ناموژگاریتان

دهكهم له ريگه‌ي خوتان لا مه‌دهن، نه‌گهر له يه‌كه‌م دوراندا
وره بهر بدهن، هه‌رگيز جاريكي ديكه ناتوانن بچنه پيش.
پيوسته بنياده‌م يه‌كسه‌ر غه‌م داينه‌گريت، به‌لكوو زيتر هه‌ول
بدات و وره‌ي نه‌رووخيت.

براده‌ران گوڤيان لي رانه‌گرت، قورسي ئاوه‌كه چوكي پي
دادابوون.

ساردونيا پرووي له خوشك و برا كرد: "ده‌ي وه‌رن قيروسي
ريگه‌ي ئاگره‌كه‌يش تاقي بكه‌ينه‌وه، به‌لكوو ريگ و ره‌وان
بمانگه‌يه‌نيت! من پيشتريش پيم وتن، دلنيام ئه‌ويان ئاسانتر
ده‌بيت."

گه‌رانه‌وه دارستاني بژارده‌كان و ئه‌م كه‌ره‌ته‌يان ريگه‌ي
ئاگره‌كه‌يان هه‌لبژارد.

كي نالي ئه‌ميان ريگه‌ دروسته‌كه‌ نيه‌! فه‌رموون با بييين...

ئاگرهكه

ئا ئه وهتا سى هاوريكه مان خهريكه به ريگه ئاگرهكه دهگهن.
هر به وهندهى هاتنه سهري، پلهى گهرمى شيتانه به ره و ژوور
هه لده كشا.

ساردونيا وتى: "ئاي خوايه گيان، ئه وه موو ئاره قهيه چيه
كردوومه؟"

ئه سو تاي هاته وه لام: "په كووف! ئه م شوينه گه رمه چيه!"
قه مسه له كانيان داكه ند. هر رويشتن و تا ده هات گه رما
تهنگى پى هه لده چنين. دواى ماوه يه ك ريكردن، ميرووي
پوشبه قنگه يان بينى، يه كيك له وان هاته نزيكيان.

زههرا لى پرسى: "ئه وه خيره دره وشانه وه كه ي پاشووت
نه ماوه؟"

ئه ويش وتى: "له راستيدا ئيمه بريسه كه مان ديت، به لام ئيوه
نايينن. با شه و دايت، ئه وسا وه رنه سه يرمان و جوانى و
قه شه نكيان بينن."

ساردونيا پى وت: "تو به م شيوه يه يش هر جوانى ها!"

"سو پاس هه ي زه به لاه، تو يش ناسك دياريت."

"ئه ي خوايه، زه به لاهى چى؟ من به و شيوه يه زل نيم."

"له بهر چاي خوت وا نيت، به لام هر يه كيك له ئيوه به لاي
ئيمه وه ئه وها زل ده رده كه ويت."

ساردونیا زوری به لاهه سهیر بوو، چونکی تا ئیسته نهو
هستهی نه بوو زه به لاهه یان زل بیت. بویه نه تیبینییهی له
دهفته روچکه کهیدا تومار کرد: "هموو شتیک به پینی نهو شتهی
دهبیینیت، دهگوریت. جا نهو کهسهی له دیدی که سیکدا
زه به لاهه، به تیروانینی یه کینکی دیکه له وانیه گرگن بیت."

ریگهی خویان گرتوه بهر. جا هر چند به رهو ناو کرۆکی
ولاتی "نه فهیما" دهرویشتن که ولاتی نهفسانه، چیرۆک و
هه قایه تهکان بوو، تیبینییان دهکرد رووبارهکان داچوراوان.
زه ویوزارهکان وشکوبرینگ، ههروهک چند چالینکی قوول و
تاریکیشیان دهبینی. به خوا سروشت خراب گوراوه!

زه ههرا که نهو دیمه نانهی دهبینی، به گریانه وه دهیوت:
"بیگومان ئیمهیش وشک هه لدیین، دواتریش ولاته که مان به رهو
نغروبوون و دیارنه مان دهروات..."

ساردونیایش بهو دیمه نانه خهفته دایگرت: "کهس نه
گورانانه نازانیت. با بگه پریمه وه بو قوتابخانه، ده بیت هه مووانی
لی تیبگه یه نم. پینشیان ده لیم قارهی هه شته م له وشکه لهاتنیک
به رده وامدایه."

ئه سووتای به نیکه رانییه وه وتی: "باشه نه گه ر باوه ریان پی
نه کردی، چی؟"

"با باوه ر نه کهن. نه گه ر چند که سیکه که میش بروا بکهن،
هه ر خراب نابیت، ئی سا به لکوو نهوانی دیکهیش بینه ریز."

خه ریک بوو له گه رما ده خنکان. دواي چند هه نگاوێک
گالیسکه یه کی دانراو له و ناوه دا بوو، سووراحیهک له

شهر به تی لیمۆی که الله ته زینى له ناودا بوو، گه نمه شامیی کولینراو، ههروهک ئه ژدیهایهک به سهر سهری گالیسکه که وه بوو.

- سلاو. قهت نه مدیوو ئه ژدیهایهک شه به تی لیمۆ بفرۆشیت!

- ئی چاره یه کی دیکه م نییه. نامیینی تا قه تی کارکردنم نه ماوه و ده سته تالم؟

- به لام... بوچی؟

- ئیمه ی وه چه کانی ئه ژدیها، هه ر له قه دیمه وه له نیو هه قایه ته کاندای کارمان کردوو، هاوڕییه تی پاله وانا نمان کردوو، له گه لیاندا خو مانه خستوو ته نیو گیژاوی چه ندان سه رکیشیی وه. ئه وه پیشه ی باوکیشم بوو، ته واوی باب و باپیرانم هه ر وا بوون. مه گه ر نایینیت هه موو شتیک گۆراوه؟ ئه و خه مه دایگرتوووم، ئه گه ر بیتوو هه قایه ته کان یان ئه فسانه کان بوه ستینرین، ئه وها به بیئیشی ئیداره ناکه م. باشه بو ئه ژدیهایه کی وه کی من، چی ئیشیکی دیکه ت به خه یالدا دیت! بویه ئه م کاره ده که م و بژیویی ژیانمی پی دابین ده که م. های شه به ت! وه ره بو شه به تی لیمۆ!

منداله کان به سه رسامییه که وه له ئه ژدیها که یان نوڤری، که چی زۆر به ره قی ها ته قسه: "ئه گه ر به و خه یاله وه ن لیزه وه تی بپه رن به بی کرینی شه به تی لیمۆ، خه یالتان خاوه!"

"ئاخر... ئاخر ئیمه پاره مان پی نییه." ئه سو تای وتی.

"جا مادەم ئەوە حالتانە، چەند پرسىيارىكتان لە بارەى
ئاگرەوہ لى دەكەم. زوو كەن پىم بلين ناوى ئەو چىنەى
ژىرەوہى تويكى زەوى، چىيە؟"

ساردونىا وەلامى داىەوہ: "چىنى كرۆك. ھەر كات ئەو
گەرمىيەى لە ناويدايە بيتە دەرى، بوركانەكان دەتەقنەوہ."

"ھەى ئافەرىن! وا بزەنم زانىارىيەكانت كەم نىن. با
پرسىيارىكى دىكەت لى بكەم: بەرزترىن لوتكەى شاخ لە ولاتى
ئەفھىما' كامەيە؟ ئايا پىويستت بە سەرەداويك ھەيە؟ ھەموو
رۆژىك رەنگەكەى دەگورپىت، رۆژىك زەردە، رۆژىك سەوزە،
رۆژىك شىن."

ساردونىا ھەولى دا ئەو شتانەى لە دەوروبەرى شاخەكە
بىنىبونى؛ بىانھىنيتەوہ بىر خوى، كەچى زەھرا بەخىراى وتى:
"تەبەن پەلكەزىرپىنەيە."

زەھرا خەونى بەوہوہ دەبىنى رۆژىك داىيت و ھەر كە
رەنگەكەى بوو بە شىن، بەو شاخەدا ھەلزنيت.

ئەژدىھاكە نەوہستا و پرسىيارىكى دىكەى كرد: "زور باشە.
دەتوانن گەنمەشامى لىبىن، بى ئەوہى دەستتان بسووتيت؟"

دىسانەوہ لە يەكيان نۆرى. دەبىت شتىك لەمە ئاسانتر
ھەبىت؟ بە دەنگى بەرز وتيان: "بىگومان."

"دەى فەرموون لەگەل كاتدا پىشبركى بكەن. يەك
دەمژمىرتان لەبەر دەستدايە بو ئەوہى ئەو گەردە بىرن."
ئامارەى بو لايەك كرد، رەنگى زەرد بوو.

مندالەكان بەوردی سەیریان کرد. ئەو هی دەیبینن گردیکی
ئاسایی نەبوو، بەلکوو تەپۆلکە یەك له دەنکە گەنمە شامی که
بەسەر یە کدا کهوتبوون. سەدان، نا تو بلی هەزاران دەنکە
گەنمە شامی. وا بزانی تیا چووین! پاککردنەو هی ئەو هەموو و
پاشان لێنانیان، چەندان دەمژمیری دەویست.

ئەو دەم ساردوونیا وتی: "خۆزگە بە خۆزگە ی خوا بووایە و
وامان نەکردایە، ئەم رێگە نەگریسەمان هەلنەبژاردایە!"

هەر چی زەهرا بوو، وتی: "بەلام له فەسالیدا که قورسە. بابە
با بگەرێنەو! هەبێ و نەبێ باشترین رێگە، ئەو هیانە که تا
ئێستە تاقیمان نەکردووەتەو."

ئەسۆتای هاتە گو: "یانی مەبەستت له رێگە ی هەوایە؟"

ئەژدیهاکه ئامۆژگاری کردن: "نەکه ن برۆن! برۆام وایە لهو
بریارەتاندا هەلەشەن. خو ئەگەر له یەکه م گلاندا نووچ بدن،
ئیدی زاتی هاتنەمەیدان ناکەنەو. شتیك نییە له م دنیا یەدا
قورس بیت."

وہلی ئەمان وایان زانی قسەکه ی ئەو؛ مێشیکە و بەلای
گوئیاندا گیزه ی دیت و دەروات، بۆیە گەرانهو بۆ دارستانەکه.
سیان له چوار رێگە که یان تاقی کردەو، ئەمجار نۆرەکه هاتە
سەر رێگە ی هەوا. بە حیسابی خۆیان ئەم جارە یان رێگە
دروستەکه دەگرنە بەر! بەلام با بزانی...

ههواکه

رپر هوهی چوارهم که گرتیانه بهر؛ ئارام دهردده کهوت، چونکی شه مالیکی فینک له گهشته که یاندا، بوو به هاو پریان. له دووری مه و دایه کی کورته وه چه ند ناعوریک که بالنده کان به سه ریاندا ده خولانه وه، ده رکه وتن. یه کییک له بالنده کان سه رنجی بو لای خوی که مه ندکیش ده کرد، به شیوه یه کی دهن دووکی وه کی ئالتوون ده دره وشایه وه. ساردو نیا به سه رسامیه که وه لیبی پرسى: "تو کییت؟"

"ناوم ئومییه، من له ویدیوی کیوی قافه وه هاتووم."
"بهس ئەم شوینه راسته قینه نییه، به لکوو شوینیکه ته نیا له ئەفسانه کاندا باس کراوه و ته واو."

بالنده که وتی: "نه که ی ئەم وشه یه به سووک سه یر بکه یت."
"چاکه. ده ی پیم بیژه، تو له کیوی قاف چیت ده کرد و بوچی له وئ بوویت؟"

"له سه ر زه وی، ئەو بالنده نه ی له من ده چن؛ زور که من. بویه هه مووان به نامو ییه وه لیم دهنوړن و هه ر به بینیم ده که ونه فسکه فسک. هه ندیک جاریش بهر به ردم دهن و گالته م پی ده که ن."

"به لام... بوچی؟"

"چونکی من جو داوازم، هه ر به م هویه یشه وه ته نیا که وتووم."

چاوه‌کانی ساردوُنیا گه‌شانه‌وه و پئی وت: "کتومت منیش له تو ده‌چم."

"حه‌یفت نه‌کرد، ئه‌دی کوا دوو باله ره‌نگاوپره‌نگه‌کانت؟ ئه‌ی ده‌ندووکه ئالتوونییه‌که‌ت نابینم!"

"به‌لی، له‌وه‌یه من بالم نه‌بیّت، به‌لام خو به‌ته‌واوی ده‌زانم هه‌ستکردن به‌ته‌نیایی یانی چی. بیگومان ناوه‌که‌م نامۆیه، بۆیه هه‌موو مندالان له‌قوتابخانه شوخیم پی ده‌که‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه باش لیّت حالی ده‌بم."

"که‌وا بوو وهرن و سواری پشتم بن، بو ئه‌وه‌ی لی‌ره بتانبه‌م."

دوای ماوه‌یه‌کی باش فرین، چه‌ندان بالنده‌ی دیکه‌یان بینی. ساردوُنیا پرسیی: "ئه‌و بالنده‌ی کین؟"

"ئه‌وانیش وه‌کی ئیمه‌ن. هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ست به‌ته‌نیایی ده‌که‌ن، جا له‌به‌ر هۆیه‌ک یان شتیکی دی."

"ئایا ئه‌وانه بالنده‌ی کونده‌به‌بوو بوون؟"

"به‌لی، هه‌مووان رقیان ها لی‌یان. ده‌لین بیگومان ره‌زایان گرانه. به‌خوا ته‌بیعه‌تی ئه‌و خه‌لکه‌یش سه‌یره، ها! هه‌ندیک بالنده‌یان خوش ده‌ویّت، رقیشیان له‌هه‌ندیکیان ده‌بی‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا هه‌موویان له‌یه‌ک ره‌گه‌زن و هه‌موویان پیگه‌ی خویان له‌سروش‌تدا هه‌ن، که‌چی خه‌لکی به‌م شیوه‌یه بیریان لی‌ناکه‌نه‌وه. که‌نارییان خوش ده‌ویّت، شه‌یدای بولبولن، وه‌لی که‌س خوشیی به‌چاری کونده‌به‌بوودا نایه‌ت."

"زور باشه. به‌لام ئه‌م کونده‌به‌بووانه؟"

"بهلی، دهوتریت شوومن!"

"ئهها... بنورن، ئهوهیشیان قهله ره شه!"

"هموو کهس راوی ده نیت."

"باشه هموو ئه م بالندانه له کتوی قاف ده ژین؟"

"بهلی. ئه و بالندانه ی خوشیان ناوین، هر هه موویان لیره هیلان ده کهن. ئه م باغچه یه به باغچه ی بالنده ته نیاکان ناو ده بریت."

ساردونیا ئه و وشه یه ی دووباره کرده وه: باغچه ی بالنده ته نیاکان. ئه و وه سفه ی به دل بوو. ئه وسه درکی به وه کرد ئه وه ته نیا منداله کان نین هه ست به ته نیایی ده کهن، به لکوو له وانیه ئه و هه سته؛ بالنده کان، ماسیه کان و ئه ژدیهاکانیش دابگریت، ته نانه ت سیحربازه کانیش. ژیانی هه مووان له ئاست ته نیاییدا قورس ده رده که ویت، بویه هه ریه که و چیرۆک و به سه رهاتی خویان هه س.

ههروهک درکی به وه هیش کرد، بیگومان ریگه یه ک له م ژیاندها نییه که ئاسان بیت. جا بنیاده م هه ر چه ند هه ول بدات ریگه یه کی ئاسان بگریته بهر، هیشتا ده ربازبوونی له ئاستهنگ و نارچه تیه کان هه ر مه حاله. بهلی، له هه ر ده روزه یه ک له ده روزه کانی ژیاندا تا قیکردنه وه یه ک هه یه و پئویسته لیی ده ربچین. له راستیدا ئه و مه سه له یه خراپیش نییه، گرینگ ئه وه یه ئه رکی سه رشانت به باشترین شیوه راپه رینیت. ههروهک پئویستیش ناکات هه موو کات براوه بیت، جا ئه گه ر فیربوون سه رکه وتن بیت، ئه وه یانی بنیاده م له گه ل

دۆرانه که شیدا له شتیکیدا؛ له شتیکی دیکه دا سه رکه وتوو.
 ئه وه تا وتراوه: له هر خه ساری، ئه قلی.

ساردونیا لای به لای خوشک و برادا کرده وه و وتی: "ئیدی بهس نییه! پرسیارکردن هر نه برایه وه؟ داخو کامه ریگه یان ئاسان و قیرتاوه و ئاسان ده بردریت؟ ئه و خو ماندوو و کردنه مان له به لاشه. دهی با قولی لی هه لبمالین و ناوی خودای لی بهینینه وه!"

زه هرا و ئه سوتای زانیان ساردونیا له سه ر هه قه، ملی ریگه یان گرته وه بهر و به چه ندان شکل و شیواز له گه ل بالنده کاندای که وتنه قسه کردن.

به دریزایی ئه و ریگه یه پیویست بوو سه دان هه واگۆر چاک بکه نه وه، هه زاران کۆلاره ی کاغه ز که ده زوو کانیا ن له یه ک ئالابوون؛ جودا بکه نه وه، دنیا یه ک له په ری بالنده کان کۆ بکه نه وه. به بی ئه وه ی ئایه کیان لیوه بیستریت، ئه وانه یان هه موو کرد.

پیده چوو ریگه ی هه وا له ریگه کانی پیشووتر ئاسانتر بیته، وه لی ئه م جارهیان ئالای خو به ده سه ته وه دانیا ن بهرز نه کرده وه! له کوتاییدا دوا ی چه ندان ده مژمیتر، پایته ختی ئه بجه دی له دووره وه ده رکه وت. خوشک و برا له خوشییاندا که وتنه چه پله لیدان. له م کاتی به زم و خوشییه دا، ریگه ی هه وایش گه مه ی خو ی پی کردن.

له نا کاو ره شه بایه کی پیچه وانه هه ستا، گوریسی ده م ئه و تووره کانه ی که بیرو که کانیا ن تی کردبوون؛ پچران. ئه و

بیرۆكانه‌ی كه زه‌هرا كۆی كردبوونه‌وه، يه‌ك به‌دووی يه‌كدا
به‌ر بوونه‌وه و له‌ گه‌ل ته‌وژمی ره‌شه‌باكه‌دا په‌رشوبلاو
بوونه‌وه.

زه‌هرا هاواری كرد: "ئه‌سته‌مه!"

كتوپر دابه‌زینه‌وه سه‌ر زه‌وی و هه‌ولیان دا بیرۆكه‌كان كو
بكه‌نه‌وه، به‌لام هه‌ندیکیان هه‌ر وا به‌سه‌ر چلی داره‌كانه‌وه
به‌هه‌لواسراوی مانه‌وه، هه‌ندیکیشیان كه‌وتنه‌ نێو قوولاییه‌كاني
چال و چۆلییه‌كانه‌وه، هه‌یشبوون له‌ سه‌ربانه‌كان مانه‌وه. ته‌نیا
ده‌سته‌یه‌ك له‌و بیرۆكانه‌یان كو كرده‌وه، ئه‌مانیش تيك
شكاوون.

زه‌هرا ده‌ستی به‌ گریان كرد: "رېسه‌كه‌مان لی بووه‌وه به
خوری."

ساردونیا ده‌ستی كرده‌ ملی دوو هاوړیکه‌ی و وتی: "تکاتان
لی ده‌كه‌م خه‌فه‌ت مه‌خۆن!"

"جا چۆن خه‌فه‌ت نه‌خۆین، له‌ كاتیكدا ئه‌و هه‌موو بیرۆكه‌
داهیتانكارییانه‌ خه‌فه‌ کران. ئای كه‌ ده‌ردیكی گران بوو!"

"به‌لی وایه، به‌لام چاوكی داهیتان وا لای خۆتانه."

زه‌هرا كه‌میک خۆی راگرت و هاته‌وه سه‌ر خۆی. ساردونیا
به‌رده‌وام بوو: "پێویست ناکات بۆ كۆکردنه‌وه‌ی بیرۆكه‌كان
بچیته‌ شوینانی دی، بۆخۆتان ده‌توانن جوانترینی بیرۆكه‌كان
وه‌دۆزن."

ئەسۆتای ھەستی بە دلاودلی کرد، ھەر بۆیە دیسان
کەوتەوہ زمانگرتن: "نا... کریت. نا... ناکریت... ئیمە ناتوانین ئەو
کارە بکەین، ئی خو ئیمە داھینەر نین!"

ساردونیا وتی: "قەلەم و کاغەزیک بدەنە دەستی ھەموو
مندالانی شارەکە، پاشان بە ئازادی لییان بگەرین تا چییان پی
خۆشە، تیندا بینوسن. ورە بەرزییان بەو قسە یە 'تو مندالیت و
ناتوانیت ئەو شتە بکەیت' مەرپووخیین. یان 'تو مندالیت و لەو
شتە تیناگەیت' بە لکوو تەنیا بۆیان راڤە بکەن و ھانیان بدەن.
پییان بلین 'ئێو دەتوانن بەو کارە ھەستن! ھانیان بدەن
چیرۆک و ھەقایەت دابریژن، ھونراوہ بنوسن، وینە بکیشن.
من دلنیام چەندان بیروکە ی نایاب دینە گۆری."

زەھرا و ئەسۆتای سەیریکی یە کدییان کرد و بەتەواوی
قنیاتیان بەو قسانە نەبوو. بەلام کە ریش بوو بە تووشتەوہ،
دەبیت شانە ی بۆ ھەلبگریت، چاری دیکە یان نەبوو. بریاریان دا
بیروکە کە ئەزموون بکەن، سا بزانی چ ی لئ سەوز دەبیت!

ھەزاران ھەزار مندال لە گۆرەپانی پایتەختی ئەبجەدیدا کۆ
بوونەوہ. لە بەردەمی ھەر یەکیکیاندا چەندان قەلەم، دەفتەر،
سولگی و سلیمبۆیە ھەبوو.

سەرۆکی شارەوانی وتاری خۆی پیشکەش کرد و وتی:
"مندالە خۆشەویستەکان، ھەر وہکی دەزانن ئیمە بەرەو رووی
کارەساتیکی گەرە دەبینەوہ. ئەو ھەموو بیروکە یە کە لە
دەرەوہی ولاتەوہ کۆمان کردبوونەوہ، ھەر وا بیسوود
فەوتان."

دەنگى ھاوار و ئاخ و ھەسرەت لەنيو ھەشاماتەكەدا بەرز
بوو ھو ھ.

"بەلام بيري خۆمان لیل ناکەين، ھەرگيز چۆك دانادەين.
ئەو ھەتا ھاوړيمان ساردونیا دەستی ئازايەتیی بو دريژ
کردووين و ھانمان دەدات. دەي و ھەرن بچکۆلەکانم، ھەزتان بە
چيە بينووسن، ويەنە بکيشن و ږەنگ بکەن، چيروک و
ھەقايەت دابنين، ھونراو ھوننەو ھە و گورانی بچرن، مەتەل و
نوکتە ئامادە بکەن. بە ھۆي ئەو داھينان و دوزينەوانەي
ئيو ھو ھ، دواتر قارەي ھەشتم چالاکی و ږوھەکەي
دەگەريئیتەو ھ. من ږوام بەو ھەيە."

مندالەکان دەستيان بە کارەکانيان کرد، ھەنديکيان دەستيان
پي کرد و گالتيان پي دەھات، ھەيشبوون بەجدی
و ھريانگرتبوو. ئەو ھەبو يەكەم جار بوو لە ولاتی "ئەفھيما"
بيروکەي نوئ بەرھەم دەھات. پيش داھاتنی تاريکی؛ سەدان
چيروک، ھەقايەت، ھونراو ھە مەتەل ئامادە بوون. تەبەعن
زەھرا، ئەسوتای و ساردونيايش يارمەتییان دەدان. جا ھەر
چەند خيراتر کاريان بکردايە، ږووبارەکان تنۆک تنۆک پرتەر
دەبوون. درەختە وشکەکان، سەوز دادەگەران. لە راستيدا
گورانەكە ھيواش بوو، بەلام ترووسکايی ئومیدی ليو ھەبينرا.

زەھرا لای بەلای ساردونيادا کردەو ھە و بەسوپاسەو ھە پي
وت: "تو بوويت بە فریشتەي ږگارکەر، ئەگەرنا ئيمە
نەماندەتوانی ھيچ بکەين. نە بيھيوا بوويت، نەيش پالت دايەو ھ.
ھاوړيي سەفەر وەك تو دەبيت. زور ليو مەمنوونم."

"ئەو چى دەلىتت خوشكم! خوتان كهوتنه پيش خوتان، من
هر پالپشتيك بووم و هيچى دى. ئيوه بوون به قوتابخانه يه ك
بو من."

زور به يه كتر كارتىكراو بوون، به لام ساتى جودابوونه وه
دلره قه. سى هاوريكه مان دهستيان كرده مى يه ك، ئاى كه
دابران سهخته! فرميسكه كانيان هون هون دههاتنه خوارى.

ساردونيا نهكى بير كهوته وه. به راستى زور دوا كهوتووه!
خوايه نهكى نههاتبيته دهر و به دوويدا نهگه راييت! نهگه رنا چى
بكات؟ كهى رهوايه نه و پيره ژنه بخاته دلره راوكيوه!

هاوارى كرد: "ئاى خودايه، زور دوا كهوتم. پيوسته پيش
دهرچوونى ميوانه كان، بگه مه وه مالى نه كم."

زههرا هاته وه لام: "نيگه ران مه به نه زيزم، خيراترين نه سپت
له ولاتدا پى ددهم، له گه ل نه وه يشدا توپىكى جادووى و
بازنگيكيشت پى ددهم. بهم هويه وه كويت بويت، له
چاوترووكانى كدا بوى بچيت. ئاممان نه كهى له بيرى بگه يت،
توپه كه له نيوان كتيبه كاندا دابنى، بو نه وهى وزه كهى بپاريزيت!"

ساردونيا زه رده خه نه يه كى كرد، دواتر موشتاقى بينينه وهى
ژنه سىحربازه كان، نه ژديه اكان و قارهى هه شته م ده بيته وه.

چرکه چرکی دەمژمیرە که

ئەسپیک بە ئاسمانی که ناراو هکه دا ههروه کی هه وره برووسکه
تیی ته قاند. ساردونیا وتی: "پۆیسته له سه رم یه که م جار به
شوینیکدا برۆم." پاشان سی جار چه پله ی لیدا.

ئەسپه بالداره که سه ری له قاند، ها مانا باشه و حازرم. ئا
ئەوه تا بۆی دەرچوو!

ساردونیا چوو ناو کتیبخانه ی "په لکه زیڕینه" وه، دلاودل بوو،
دهیویست بزانیته تۆپه جادووییه که چی لئ به سه ر هاتوو.

سه یید "نازم" به ده م کتیب خویندنه وه وه دانیشتبوو. که ئەوی
بینی، سه رسام بوو: "سلاو، ده مناسیته وه که وره م؟ پیشتریش
بۆ لای تۆ هاتووم."

"ئە ی چۆن کچم، ده تناسمه وه. ئیوه بوون داوای کتیبیکتان
کرد، که چی بی ئەوه ی بزانی هه یه یان نییه، تیتان ته قاندبوو!"
کاتیک وتی "ئیوه"، ساردونیا چه په سا و وتی: "بۆ مامه، تۆ
دوو هاوڕیکه مت بینی؟"

سه یید "نازم" وا وه لامي دایه وه، وه کی بلتیت داوای هه لهینانی
مه ته لیک ی لئ کرابیت: "له وانیه ئه وانیشم بینیت، له وهیشه
نه مبینین، نه خیر."

"مامه ئەو رۆژه ی که هاتین، تۆپیکم لیره له بیر چوو، یان
له بیرمان کرد. نه تبینیوه؟ له سه ر یه کیک له ره فه کان بوو."

سهیید "نازم" یه کسه ر وه لآمی نه دایه وه، به لکوو کتیبه که ی دهستی داخست و له لایه که وه داینا، پاشان چاویلکه که ی له چاو دانا، به شیوه یه کی ته ماوی وه لآمی دایه وه: "تۆپیک... به لئ."

"بیزه حمهت ده توانم بییه مه وه؟"

"نه خیر. به داخه وه."

ساردونیا گۆرا و ئه و وه لآمه ی به لاوه بیمانا بوو.

"من خۆم تۆپه که م نه دۆزییه وه، کوره که م ههستی پی کرد، ئه ویش وه کی من ههزی به خویندنه وه نییه. ئه گه ر خۆم بوومایه، هه لمده گرت و له نیو کتیبه کاندایه لئی ده گه رام تا ده هاتیه وه."

"زۆر باشه. ئه دی کوره که ت چیی لی کرد؟"

سهیید "نازم" سه ریکی بو راوه شانده و وتی: "وه لا کچم به دیاری دای به 'ده نیزی' ده زگیرانی."

"ئه ی هاوار به مالم، که واته تۆپه که فه وتا."

"جا کی ده زانی! ده نیزی ش کچیکی ئاقل و سه لاره، زۆریش ههزی به خویندنه وه یه، وه کی کوره لاساره که ی من نییه. ده توانیت به و تۆپه ولاتی ئه فسانه کان، هه قایهت و چیرۆکه کان بدۆزیته وه."

ساردونیا دلای داخو رپا و به سه رسامییه که وه لئی پرسی:

"به لام چۆن؟ چۆن ئه وهت زانی؟"

سهیید "نازم" به زهرده خه نه یه کی پر له خو شه ویستی و
دوستایه تییه وه وتی: "گویی بگره کچم، با چیرۆکیکت بو
بگیرمه وه: دهگیرنه وه کورپیک هه بوو زور هزی به
خویندنه وهی کتیب بوو، له م که ناراه ده ژیت، هیچ کهس
له وانهی چوارده وری وه کی ئەم خولیا یان خویندنه وه نه بوو،
جا له خیزانه که یه وه بیگره تا به نزیکه کانی ده گات، له ویشه وه
بو دایک و باوکی. کهس نه یه ده زانی بو ئەوها شه یدای کتیبه!"

ساردونیا هه موو گیانی ببوو به گویی!

"باوکی له و کتیب دوستییه یدا هه رگیز یارمه تی نه دابوو،
له جیتی ئەوه پیی ده وت: بهس نییه کورم؟ ئیدی له مرۆوه
نامه ویت کتیب پی ببینم. خویندنه وه قه ده غه کرا و ته و او.
کورپه له کیلگه که دا دهستی به کارکردن کرد، به لام دلی هه ر
لای کتیبه کان بوو. رۆژیک له رۆژان، له کاتی زهوی کیلاندا
توپیکی جادوویی دۆزییه وه که به ردی ریزکراوی پیوه بوو.
هه لیگرت و به ره و مال بر دیه وه. تیپینی ئەوه ی کر، ئەو توپه
دوای ئەوه ی خستییه نیو کتیبه کانه وه، گۆرا. ئەو مه سه له یه
گری تی بهر دا و ویستی بزانیت چییه! وه کی ئەوه ی توپه که
پی بلیت: بیگومان جیهانیکی دیکه یش هه یه.

کورپه گه وره بوو، دوای خزمه تکردنی زانست گه پرایه وه
ولاته که ی خوی و په راوگه و کتیبخانه یه کی کرده وه."

ساردونیا به ئەسته م هه ناسه ی ده دا: "ئایا ئەو کورپه تو
بوویت؟"

سهیید "نازم" سه ری بو له قاند و وتی: "به لی، من بووم."

"زۆر باشە، دەي ئەو تۆپەي دۆزىتەوۈ لە كۆيىيە؟"

سەيىد "نازم" باولەكەي كردهوۈ و شيۋەندازىكى لى دەرھىنا.
ساردۇنيا باوهرى بە چاۋەكانى نەدەكرد. شيۋەندازەكە زۆر لە
تۆپەكەي ئەو دەچوو، بەلام كۆنتر و دارزاوتر بوو.

سەيىد "نازم" تۆپەكەي پىشكەش بە ساردۇنيا كرد: "دەي با
بۇ تۆ بىت. خۇ من بازنگەكەم نىيە، ھەر بۇ تۆ باشە."

"ئى خۇ منىش تۆپىكم ھەيە."

"ئاي ئەوۈ بەراستتە! قەيدى نىيە، با ھەتتە... بەشكوم
رۆژىك دابىت و تۆيش بىدەيت بە كورپىك، چونكى زۆرىك لە
كوران ھەن و پرسىياري زۆر دەكەن عەينەن ۋەكى تۆن."

"بەلى، بەلام..."

"رچام وايە لىم ۋەربگريت، ئەوۋتا دەمبىنيت پىر و كەنەفت،
ھىچ دادى من نادات، بۇ تۆ شىاوترە."

"سوپاست دەكەم، بەرپزەكەم."

"ئەوۈ لەبىر مەكە كە خۇشەويستانى كىتپ لە ھەموو كون و
قوژبىنىكدا ھەن، جا فەرق ناكات دەولەمەند بن يان ھەژار، لە
لادى بن يان لە شار، ئافرەت بن يان پىاو، گەنج بن يان
پىرەپىاو! يەكسەر دەبىتە ئاشنايان. كىيدۇستان كەمىك
داخراون، ۋەلى خەيالپان تا بلىي بەرىن. خەلكى دەوران دەوراندەورىان
لىيان تىناگەن، بۆيە ھەندىك جار تەنيا و لاتەرىكن. ئەوان
جوانترىنى بەسەرھاتەكان دەگىرنەوۈ. خالىكى ھاوبەش
لەنيۋانى ھەمووياندا ھەس: زۆر بەيان تۆپە جادوويىيەكەيان
دۆزىوۋتەوۈ يان دەيدۆزىنەوۈ، كتومت ۋەكى تۆ."

له م حه له دا دوو مشتەری خۆیان به کتیبخانه که دا کرد،
یه کینکیان دەستی ئەوی دیکە ی گرتبوو: "مامە، دەفته ریکی
خه تدارمان دەوێت، له گەل قوتوو یه کی قه له مەدا."

سه یید "نازم" به لاچاوێک سه یری ساردوونیا ی کرد و وه لامی
دانه وه: "به سه ر چاوی مامە، ئەها هر ئیسته."

ساردوونیا به هیواشی توپه که ی گرت و له کتیبخانه که
ده رچوو. ته بعه ن خواحافیزی له بیر نه کرد، پیش چوونه
ده ره وه، ده ستیکی بو سه یید "نازم" راوه شانە.

ئەویش به چرپه یه که وه: "خوات له گەل، کچم."

کاتیک ساردوونیا گه یشته وه مالی نه کی، له په نجه ره
کراوه که وه خۆی به نیو ژووره که یدا کرد. پشيله که له پرخه ی
خه ودا بوو. دیار بوو دراوسێکان زه حمه تیان هه لگرتبوو،
چونکی ئەو ناوه کر و خامۆش، چرپه یه کیش چیه نه ده بیسترا.

نه کی بانگی کرد: "گولی ساردوونیا، ئاده ی وه ره لای نه نکت،
هه بی و نه بی له خویندنه وه ی کتیبیکدا نقوم بوویت. باشه ئەوه
له کوئی؟ ئەی نازانیت نه نکت بانگت ده کات، نه وه لامیک نه
'به لی یه ک؟'

ساردوونیا گورج به ره وه هۆله که رویشت، وا ده بینیت نه کی
له سه ر قه نه فه که دانیشتوو وه قاچه کانی له سه ر ته پله کیکی
بچووک لی دریز کردوو وه و په نگی ماندوویتی لی نیشتوو وه.
به نه رمیبه که وه له نه کی پرسى: "نه نه گیان، کاتتان خوش لی
گوزه را؟ جه وتان چون بوو؟"

"ئەي خويە گيان، ئەلئى گورگ راوى ناوم، نيوروح بووم
كچم. دەنگە دەنگ مېشكى بردم، تەپل بە سەرم لېبەدى، تەقەي
نايەت! بەلام خۆشيش بوو ھا، حەكايەتى دراوسىكان كۆتايى
نايەت. كچى، تۆ چىت كرد و چىت نەكرد؟ بۆ وات كرد و بۆ
وات نەكرد؟ ئەوسەرى ديار نىيە!"

ساردونيا بزەيەكى كرد: "ئەي من بۆ نالئيت نەنە، كاتىكى
زۆر خۆشم بەرى كرد. بەراستى ناوازه بوو!"

گه رانه وه بو ماله وه

دوای تیپه رینی ههفته یه ک، خاتوو "که ریمه" و به ریز "کامیل" له هۆله که دا دانیشتبوون و ته ماشای ته له فزیونیان ده کرد، پشیله خاوو خلیچکه که یشیان له سههر قه نه فه که خهوی لیکه وتبوو. زهنگه که لییدا، له و کاته دا ساردونیا له سههر کورسییه که ی پشت میزه که وه دانیشتبوو، سههر قالی وینه کیشانی قاره ی هه شته م بوو.

به خیرایی چوو بو ئه وه ی دهرگا که بکاته وه. دوای پینج چرکه، له خوشیدا هاواری کرد. دایک و باوکی له بهردهم دهرگا که وه ستابوون.

سه یید "هه سه ن" و خاتوو "خه یال" به وپه ری خوشحالییه وه باوهشیان به کچه که یاندا کرد. ساردونیا له باوکی پرسی: "ئه ی تو باشی باوه؟ نه شته رگه ریه که چۆن بوو؟"

باوکی که میک سهیری پی هات، وه لی زهرده خه نه یه کی کرد و وتی: "تویش ده تزانسی؟ که وایه... نه شته رگه ریه که زۆر سههرکه وتوو بوو، سوپاسی خودای دهوی کچم."

ساردونیا هه لبه زایه وه و خوشیی دهربری.

دایکی به ساردونیا ی وت: "کچم، دلت هیچ نه کات پیمان نه وتبووی، نه مانده ویست نیگه رانت بکهین."

"حه یف نه کرد دایه، ده زانم."

هه مووان كو بوونه وه و له م قسه يهك و له و قسه يهك، تا درهنگاني شهوي بهردهوام بوون. ساردونيا له باوهشي دايك و باوكيدا خهوي ليكهوت. ههروهك چون له منداليدا دهيكرد، نه مشهويش نه وهاي كرد.

بو به يانيه كه ي له وهختي به جيتهيشتنی نه و شوينه دا، ساردونيا به وپهري خوشه ويستيه وه سهيريكي نه و ناوهي كرد. ئاي كه خوش بوون نه و سهركيشيانه ي له م كه ناراهه بيدهنگ و بچوو كه دا پرويان دا! له وه دنيا نه بوو داخو نه وهي بينيووي، راستي بوون يان خه يال؟ له وانه يشه ته نيا خه ونيك بووبن و هيچي دي...

كاتيك گه رايه وه قوتابخانه، هاوريكاني لي ي كو بوونه وه: "نه وه له كوي بوويت كچي؟ پيمان نالييت بو ديار نه بوويت؟"

ساردونيا چند چركه يهك وهستا، دهنگيك له ناخيدا پي دهوت: "كچي نه وه هاوريكانت تامه زرؤي تون... سهير نييه!" نه وان له رابردووا خراب هه لسوكه وتيان له گه لدا ده كرد. ته نانهت هاوري لاساره كاني كه بينيان، دلخوشييان به گه رانه وهي ده ربري.

باشه ده بيت برواي پي بكن نه گهر نه و شتانه ي بينيووني، بويان بگيريه وه؟ به نه قليانه وه ده چييت نه م له گه ل چند هاورييه كي نويدا، له دارستانيكي جادوووييدا به سه ر پشتي دوو نه سپي بالداره وه گه شتيان كردووه؟ داخو چي روو ده دات، نه گهر نه و سهركيشيانه ي كه بو په رينه وه به چوار ريگه كه دا كردبوويان؛ بگيريه وه؟

ژیانی رۆژانه بیزارکهره، به لام چیرۆک، ئەفسانەکان،
هەقیقەت و جیهانی خەونەکان بەچێژترین. ئەگەر لە جیهانی
ئاساییدا دەرهنگ هەبن، لەو جیهانە ئەفسووناوییدا هەزاران
هەن.

ساردۆنیا لە ژیانی رۆژانە ئاساییدا کچیک بوو وەکى ئەو
خەلکە نەزیتەر، کەچی لەو جیهانەى دیکە و لە قارەى
هەشتەمدا پالەوانیک بوو!

ئای خودایە ئەگەر ئەو هەموو بەسەرھاتەیان بۆ باس بکات،
لێ تێدەگەن؟

سەیریکی فێرخوازانى نێو پۆلەکەى کرد: هەندیکیان قەلەو و
هەندیکیان لاواز، هەیانبوو لاتەریک، هەیانبوو کلۆل، هەبوون
کێشەیان لە مالهۆه هەبوو، هەبوون لە وانەکانیاندا سەرکەوتوو
نەبوون، هەندیکیان خۆیان بە ناشیرین دەزانی، هەندیکیان
غیرەیان لەوانى دى دەکرد، هەبوون نینۆکەکانى خۆیان
دەکرۆشت، هەبوو بەتەمای دوکتۆرى بوو، هەبوو خەيالى
بوون بە ئەندازیار لە کەللەى دابوو. ئەمیش هیواخواز بوو
بانگى هەموویان بکات: "بەلێ، لەنێو کتیبەکاندا پەناگەیهک بۆ
هەمووان هەیه."

هەلمەتى هەفتانەى پاراستنى سروشت و ژینگەى راگەھاند،
لە سەرەتادا چەند فێرخوازیك بە دەم داواکەیهۆه چوون، وەلى
دواتر تا دەهات بازنەکەى فراوانتر دەبوو. بەس لە کۆتاییهکانى
ئەو سالەدا، هەموو فێرخوازان بەشدارى ئەو هەلمەتەیان کرد.
تەننەت کارەکە وا گەرە بوو، بوو بە یەکیک لە
سەرکەوتووترین کارى قوتابخانەکان.

هیشتا هه‌ندیک له کوره‌کان گالته به ناوه‌که‌ی ده‌که‌ن، وه‌لی ژماره‌یان له‌چاو پیش‌وو‌دا له که‌می‌ی دابوو. ئەو حه‌له‌ی فیرخ‌وازه‌کان زانیان گوی به‌و گالته‌پینکردن و لاقرتییه نادات، وازیان هینا و بی‌عارت‌ترینیان کۆلی دا.

ئەو وه‌ بوو ئە‌نجامه‌کانی قوتابخانه‌ی له‌مسالدا نایاب بوون، نمره‌کانی هه‌لکشابوون، چیدی له‌ بیرکاریش نه‌ده‌ترسا، چه‌ندان هاو‌ری‌ی نو‌یی په‌یدا کرد. له‌ هه‌موو ئە‌وانه‌یش گرینگتر، ئیدی خۆی خۆش ده‌ویست.

ناوبه‌ناو سه‌یریکی تۆپه‌ جادوو‌یی‌ه‌که‌ی ده‌کرده‌وه، بیری له‌و شتانه‌ ده‌کرده‌وه که‌ ئیسته‌ دوو هاو‌ری‌که‌ی له‌ولا ده‌یکه‌ن.

رۆژیک هه‌ر دیته‌ پیشی باسی ئە‌و گه‌شته‌ جوانه‌ی بو هه‌مووان بکات. سوور بوو له‌سه‌ر ئە‌و بیرو‌که‌یه. مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ینیش بوو، لای هیچ که‌سیکی قاره‌ی هه‌شته‌م نه‌یدرکاندبوو، مه‌گه‌ر ده‌فته‌رۆچکه‌ی یاده‌وه‌ریه‌کانی.

خۆشه‌ویستم، ئە‌ی داره‌ گه‌وره‌که‌:

که‌رانه‌وه‌ بو قوتابخانه‌ دوا‌ی گه‌شتیک به‌ ولاتی ئە‌فسانه‌ و هه‌قایه‌ته‌کاندا، شتیکی زور نامۆیه. هه‌موو شتیکی وا ده‌رده‌که‌ویت گورابیت، چونکی من خۆم گورابوم. یانی من گورابوم و هه‌ستیشم پی نه‌کردوو. ئیسته‌ ئیدی له‌و شتانه‌ی پیشتر دلته‌نگیان ده‌کردم، دلته‌نگ نابم.

ده‌زانم له‌ولا شوینیکی دیکه‌ هه‌یه‌ و له‌م ولاته‌ جوانتره‌.

من ئىستە سەئى دەكەم و وانەكانم دەخوئىم، كاتىكى زۆرتەر
لەگەل ھاورىكانمدا بەسەر دەبەم، كتىبى زۆرتەر دەخوئىمەو.
جا ھەر چەند بەسەرھاتىك دەخوئىمەو، يان خەونىك بىيات
دەنئىم، يان چىرۆكىك دادەرىژم، يان ھونراوہىك دەھونمەو؛
لەولا لە قارەى ھەشتەم دارىك سەوز دادەگەرئىت، گولئىك
دەپشكوئىت، سەرچاوەكانى وشكبوو ئاويان تى دەزى،
بولبولئىك دەچرىكىئىت.

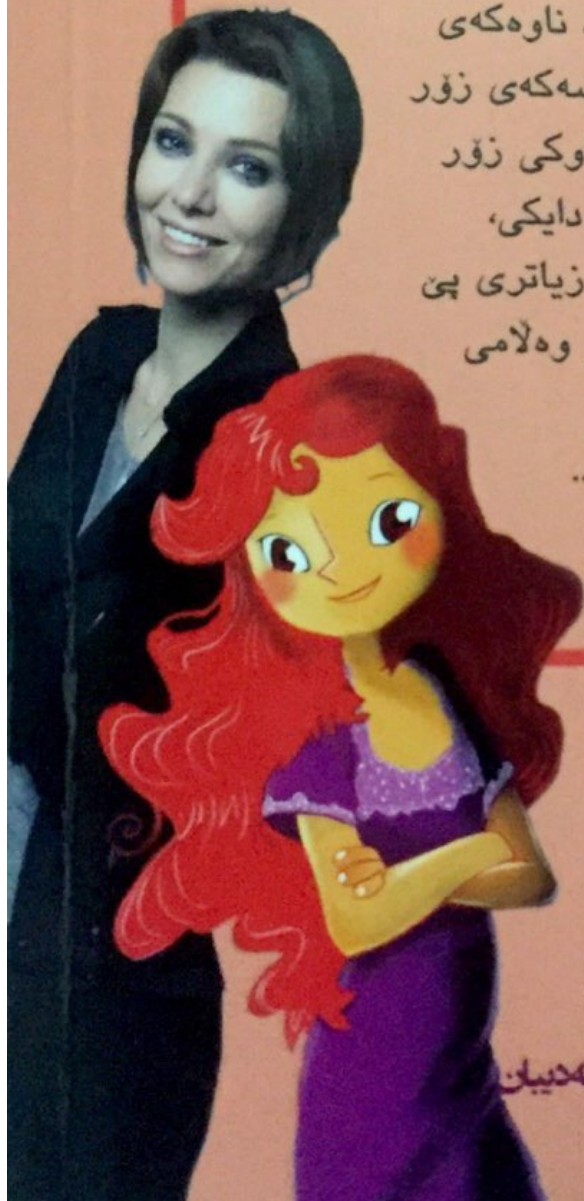
تەنانەت گەر تەنبا كەسئىكش برؤا بەم شتە نەكات، من
برؤام واىە رئى تئىدەچئىت برؤو بدات.

گولئى ساردونبا (ئەو كچەى ناوہكەى خۆى خۆش دەوئىت).
دەى خىرا كە و تۆيش چىرۆكىك بە ناوى خۆتەوہ بنووسە...

مندال بهرله وهی له دایک بیټ، مافی به سهر باوک و دایکییه وه
هه یه، تا گه ورهش ده بی چهن دین مافی دیکه ی ده بیټ و ده بی
دایک و باوک له نه ستوی بگرن. یه کیک له و مافانه که
راسته وخو دوا ی له دایک بوونی هه یه تی، مافی دیاری کردنی
ناویکی خوشه بو منداله که.

له پرمانی (گولی ساردونیا) *ی خانمه نووسهری ناوداری
تورک (ئیلیف شهفه ق) دا، ناو بوو هته کیشه یه کی گه وره بو
منداله که، نه گه رچی (ساردونیا) ناویکی ناخوش نییه و ناوی
گولیکیشه، به لام له بهر نه وهی ده و روبه ری به هوی نه م ناوه وه
گالته ی پی ده کن، بویه لای ساردونیا، ناوه که ی

بوو هته گریه کی ده وونی، نه وهی کیشه که ی زور
گه وره تر کردوه نه وه یه که دایک و باوکی زور
گوی له ساردونیا ناگرن، به تایبه تیش دایکی،
هه رچه نده نه و تاقانه یه و ده بیټ نازی زیاتری پی
بدریت، به لام دایکی هه میسه به کورتی وه لامی
پرسیاره کانی ده داته وه و له کوتایی
وه لامه کانیشدا ده لیت: خالی کوتایی.....

له باؤکروه کانی ناوهندی رۆشنیری نه دین

